Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Store Afdeling)

10. september 2025 *

»Miljø – delegeret forordning (EU) 2022/1214 – klassificering – økonomiske aktiviteter i tilknytning til fossilgas og atomenergi – omfattet af bæredygtige økonomiske aktiviteter – investeringer – bidrag til omstillingen til en kulstofneutral økonomi i overensstemmelse med 1,5° C-målet i Parisaftalen – mål om nettonulemission senest i 2050 – væsentligt bidrag til modvirkning af klimaændringer og tilpasning hertil – artikel 10 og 11 i forordning (EU) 2020/852 – begrebet »lavemissionsaktivitet« – væsentlig skade på miljømål – risici forbundet med alvorlige reaktorulykker – risici forbundet med højradioaktivt affald – risici forbundet med tørke og klimarelaterede farer – forsigtighedsprincip – tekniske screeningskriterier – reduktion af drivhusgasemissioner – artikel 290 TEUF – begrebet »væsentlige bestemmelser« i en lovgivningsmæssig retsakt – videnskabelig dokumentation – Kommissionens skønsmargen – åbenbart urigtigt skøn«

I sag T-625/22,

Republikken Østrig ved M. Klamert og F. Koppensteiner, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne S. Lünenbürger, K. Reiter og M. Kottmann,

sagsøger,

støttet af:

Storhertugdømmet Luxembourg ved A. Germeaux og T. Schell, som befuldmægtigede,

intervenient,

mod

Europa-Kommissionen ved C. Ladenburger, R. Tricot, G. von Rintelen, C. Auvret og B. De Meester, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

støttet af:

Republikken Bulgarien ved T. Mitova og S. Ognianova Ruseva, som befuldmægtigede,

af

* Processprog: tysk.

Den Tjekkiske Republik ved J. Vláčil og L. Dvořáková, som befuldmægtigede,

af

Den Franske Republik ved T. Stéhelin, B. Fodda og M. de Lisi, som befuldmægtigede,

af

Ungarn ved M. Fehér og K. Szíjjártó, som befuldmægtigede,

af

Republikken Polen ved B. Majczyna, M. Rzotkiewicz og K. Rudzińska, som befuldmægtigede,

af

Rumænien ved E. Gane, M. Chicu og O.-C. Ichim, som befuldmægtigede,

af

Republikken Slovenien ved A. Grum og B. Jovin Hrastnik, som befuldmægtigede,

af

Den Slovakiske Republik ved E. Larišová, som befuldmægtiget,

og af

Republikken Finland ved H. Leppo, som befuldmægtiget,

intervenienter,

har

RETTEN (Store Afdeling),

sammensat af præsidenten, M. van der Woude, og dommerne S. Papasavvas, A. Marcoulli, J. Costeira, O. Porchia, M. Kancheva, U. Öberg, G. De Baere, T. Pynnä, J. Laitenberger, G. Steinfatt, D. Petrlík, P. Zilgalvis (refererende dommer), E. Tichy-Fisslberger og L. Spangsberg Grønfeldt,

justitssekretær: fuldmægtig S. Jund,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

under henvisning til foranstaltningen med henblik på sagens tilrettelæggelse af 10. september 2024 og Kommissionens svar indleveret til Rettens Justitskontor den 30. september 2024,

efter retsmødet den 21. og den 22. oktober 2024, hvor Republikken Østrig har fremsat bemærkninger til dette svar,

afsagt følgende

Dom

1 Republikken Østrig har med sit søgsmål, der er anlagt i henhold til artikel 263 TEUF, nedlagt påstand om annullation af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1214 af 9. marts 2022 om ændring af delegeret forordning (EU) 2021/2139 for så vidt angår økonomiske aktiviteter i visse energisektorer og delegeret forordning (EU) 2021/2178 for så vidt angår offentliggørelse af specifikke oplysninger vedrørende disse økonomiske aktiviteter (EUT 2022, L 188, s. 1, herefter »den anfægtede forordning«).

Sagens baggrund

2 Den 18. juni 2020 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union forordning (EU) 2020/852 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT 2020, L 198, s. 13, herefter »klassificeringsforordningen«).

3 I henhold til klassificeringsforordningens artikel 1, stk. 1, fastlægger denne kriterierne for at afgøre, om en økonomisk aktivitet kvalificeres som miljømæssigt bæredygtig, med det formål at bestemme, i hvilken grad en investering er miljømæssigt bæredygtig. Ifølge tredje betragtning til denne forordning udgør den et vigtigt skridt til at lede finansielle strømme i retning af bæredygtige aktiviteter for at opnå en klimaneutral Europæisk Union senest i 2050.

4 Til dette formål opretter klassificeringsforordningen, som det fremgår af 6. og 12. betragtning hertil, et fælles klassificeringssystem for bæredygtige aktiviteter, som harmoniserer kriterierne for at afgøre, om en økonomisk aktivitet kvalificeres som miljømæssigt bæredygtig, på EU-plan, hvilket giver investorer og andre erhvervsdrivende en fælles forståelse af, hvilke økonomiske aktiviteter der er miljømæssigt bæredygtige.

5 Den 4. juni 2021 vedtog Europa-Kommissionen delegeret forordning (EU) 2021/2139 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 for så vidt angår fastsættelse af de tekniske screeningskriterier til bestemmelse af de betingelser, hvorunder en økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer eller tilpasning til klimaændringer, og til fastlæggelse af, hvorvidt den pågældende økonomiske aktivitet i væsentlig grad skader nogle af de andre miljømål (EUT 2021, L 442, s. 1).

6 Den 9. marts 2022 vedtog Kommissionen den anfægtede forordning, der bl.a. har til formål at fastsætte tekniske screeningskriterier for at henføre visse aktiviteter inden for sektorerne for atomenergi og fossilgas til kategorien af aktiviteter, der kvalificeres som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer, på grundlag af klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 3, og til kategorien af aktiviteter, der kvalificeres som bidragende væsentligt til tilpasning til klimaændringer, på grundlag af denne forordnings artikel 11, stk. 3 (herefter »de tekniske screeningskriterier«).

Parternes påstande

7 Republikken Østrig har, støttet af Storhertugdømmet Luxembourg, nedlagt følgende påstande:

– Den anfægtede forordning annulleres.

– Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

8 Kommissionen har, støttet af Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Den Franske Republik, Ungarn, Republikken Polen, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Republikken Finland, nedlagt følgende påstande:

– Frifindelse.

– Republikken Østrig tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Retlige bemærkninger

9 Republikken Østrig har fremsat 16 anbringender til støtte for søgsmålet.

10 På den ene side vedrører de første otte anbringender økonomiske aktiviteter i atomenergisektoren.

11 Det første anbringende vedrører navnlig en tilsidesættelse af procedurereglerne i klassificeringsforordningen og af artikel 6, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT 2021, L 243, s. 1, herefter »den europæiske klimalov«).

12 Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, og artikel 19, stk. 1, litra f) og g), samt forsigtighedsprincippet.

13 Det tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 17 og artikel 19, stk. 1, litra f) og g), samt forsigtighedsprincippet.

14 Det fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 17, henset til de forskellige tekniske screeningskriterier, denne forordnings artikel 19, stk. 1, litra f), og forsigtighedsprincippet.

15 Det femte anbringende vedrører en tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 11 og artikel 19, stk. 1, litra f), samt forsigtighedsprincippet.

16 Det sjette anbringende vedrører en tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra k).

17 Det syvende anbringende vedrører en tilsidesættelse af formålet med og den effektive virkning af klassificeringsforordningen på grund af risikoen for fragmentering af markedet.

18 Det ottende anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 290 TEUF.

19 På den anden side vedrører de øvrige otte anbringender økonomiske aktiviteter i sektoren for fossilgas.

20 Det niende anbringende vedrører navnlig en tilsidesættelse af de proceduremæssige bestemmelser i klassificeringsforordningen og af den europæiske klimalovs artikel 6, stk. 4.

21 Det tiende anbringende vedrører en tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, og artikel 19, stk. 1, litra f) og g), samt forsigtighedsprincippet.

22 Det 11. anbringende vedrører en tilsidesættelse af det i klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra a) og j), fastsatte princip om teknologineutralitet og forbuddet mod forskelsbehandling.

23 Det 12. anbringende vedrører en tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 17 og artikel 19, stk. 1, litra f), samt forsigtighedsprincippet.

24 Det 13. anbringende vedrører en tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 11 og artikel 19, stk. 1, litra f), samt forsigtighedsprincippet.

25 Det 14. anbringende vedrører en tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra i), for så vidt som optagelsen af fossilgasaktiviteter i klassificeringssystemet medfører en risiko for, at der opstår strandede aktiver.

26 Det 15. anbringende vedrører en tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra k).

27 Det 16. anbringende vedrører en tilsidesættelse af formålet med og den effektive virkning af klassificeringsforordningen på grund af risikoen for fragmentering af markedet.

28 Retten finder det hensigtsmæssigt først at behandle det første og det niende anbringende under ét. Med hensyn til økonomiske aktiviteter i tilknytning til atomenergi vil Retten behandle det ottende og det andet anbringende, dernæst det tredje og det fjerde anbringende under ét og endelig det femte, det sjette og det syvende anbringende.

29 Med hensyn til økonomiske aktiviteter i sektoren for fossilgas finder Retten det hensigtsmæssigt først at behandle det tiende anbringende og dernæst det 11. til det 16. anbringende.

Indledende betragtninger om den retslige prøvelses omfang

30 Republikken Østrig har i det væsentlige gjort gældende, at anbringenderne vedrører retlige fejl i forbindelse med klassificeringsforordningens anvendelse og fortolkning, og at Retten derfor bør foretage en fuldstændig retslig prøvelse.

31 Kommissionen har bestridt denne argumentation.

32 Det bemærkes, at når en EU-institution råder over en vid skønsbeføjelse, bl.a. i forbindelse med komplekse vurderinger, må den retslige prøvelse, som Unionens retsinstanser skal foretage af, om begrundelsen for en retsakt, der er udstedt som led i udøvelsen af en sådan beføjelse, ikke føre til, at de sætter deres eget skøn i stedet for den pågældende institutions, men har til formål at kontrollere, at denne retsakt ikke hviler på materielt urigtige omstændigheder, og at den hverken

er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn eller magtfordrejning (jf. i denne retning dom af 4.5. 2023, ECB mod Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, præmis 55 og den deri nævnte retspraksis).

33 Inden for rammerne af en delegeret beføjelse som omhandlet i artikel 290 TEUF råder Kommissionen desuden ved udøvelsen af de beføjelser, som den er tillagt, over et vidt skøn, når den bl.a. skal foretage komplekse vurderinger og evalueringer (jf. i denne retning dom af 11.5. 2017, Dyson mod Kommissionen, C-44/16 P, EU:C:2017:357, præmis 53 og den deri nævnte retspraksis).

34 Det følger i denne forbindelse af fast retspraksis, at Unionens retsinstanser ikke blot skal tage stilling til den materielle nøjagtighed af de beviser, der henvises til, samt oplysningernes troværdighed og sammenhæng, men ligeledes skal kontrollere, om disse oplysninger udgjorde alle de relevante oplysninger, som skulle tages i betragtning i forbindelse med en vurdering af en kompleks situation, og om disse oplysninger talte til støtte for de heraf dragne konklusioner (jf. dom af 4.5.2023, ECB mod Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, præmis 56 og den deri nævnte retspraksis).

35 Når en institution råder over et vidt skøn, er kontrollen med, at de processuelle garantier overholdes, nemlig af afgørende betydning, herunder kravet om, at institutionen omhyggeligt og upartisk skal undersøge alle relevante forhold i den omhandlede situation (jf. i denne retning dom af 4.5.2023, ECB mod Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, præmis 57 og den deri nævnte retspraksis).

36 I forbindelse med retsspørgsmål foretager Retten til gengæld en fuldstændig prøvelse med hensyn til den fortolkning, der skal anlægges af retsforskrifter på grundlag af objektive elementer, og kontrollen af, om betingelserne for at anvende en sådan bestemmelse er opfyldt (jf. dom af 11.9. 2024, Sveza Verkhnyaya Sinyachikha m.fl. mod Kommissionen, T-2/22, ikke trykt i Sml., EU:T:2024:615, præmis 27 og den deri nævnte retspraksis).

37 Hvad angår den undersøgelse, som Unionens retsinstanser foretager af, om en retsakt udstedt af en institution er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn, skal det i øvrigt præciseres, at sagsøgernes beviser for at godtgøre, at denne institution har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af komplicerede omstændigheder, der begrunder en annullation af den pågældende retsakt, skal være tilstrækkelig stærke til at bevirke, at de vurderinger, der ligger til grund for retsakten, bliver usandsynlige (jf. analogt dom af 14.6.2018, Lubrizol France mod Rådet, C-223/17 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2018:442, præmis 39, af 7.5.2020, BTB Holding Investments og Duferco Participations Holding mod Kommissionen, C-148/19 P, EU:C:2020:354, præmis 72, og af 17.5.2018, Bayer CropScience m.fl. mod Kommissionen, T-429/13 og T-451/13, EU:T:2018:280, præmis 145).

38 De anbringender, som Republikken Østrig har fremsat, skal undersøges i lyset af disse betragtninger.

Det første og det niende anbringende om tilsidesættelse af proceduremæssige bestemmelser i klassificeringsforordningen og af den europæiske klimalovs artikel 6, stk. 4

39 Republikken Østrig har, støttet af Storhertugdømmet Luxembourg, i det væsentlige anført, at den anfægtede forordning blev vedtaget i strid med de proceduremæssige bestemmelser for vedtagelsen af en delegeret retsakt, som er fastsat i klassificeringsforordningen, herunder navnlig

bestemmelserne om fastsættelse af tekniske screeningskriterier, og i den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning (EUT 2016, L 123, s. 1, herefter »den interinstitutionelle aftale«), og i strid med kravene i den europæiske klimalovs artikel 6, stk. 4.

40 Kommissionen har, støttet af Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Den Franske Republik, Ungarn, Republikken Polen og Rumænien, bestridt denne argumentation.

41 Det bør påpeges, at Kommissionen i henhold til klassificeringsforordningens artikel 23, stk. 4, indhenter al nødvendig ekspertise inden vedtagelsen og under udarbejdelsen af delegerede retsakter, herunder gennem høring af medlemsstatsekspertgruppen vedrørende bæredygtig finansiering (herefter »medlemsstatsekspertgruppen«), jf. klassificeringsforordningens artikel 24.

42 I henhold til denne bestemmelse skal Kommissionen desuden inden vedtagelsen af en delegeret retsakt handle i overensstemmelse med principperne og procedurerne i den interinstitutionelle aftale.

43 Det skal ligeledes bemærkes, at Kommissionen ifølge klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 4, og artikel 11, stk. 4, inden vedtagelsen af en delegeret retsakt skal høre platformen for bæredygtig finansiering (herefter »platformen«), der er omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 20, vedrørende de tekniske screeningskriterier.

44 I henhold til klassificeringsforordningens artikel 24, stk. 1, rådgiver medlemsstatsekspertgruppen i øvrigt Kommissionen om hensigtsmæssigheden af de tekniske screeningskriterier og den tilgang, som platformen anlægger til udarbejdelsen af kriterierne.

45 Det skal i det foreliggende tilfælde bemærkes, at den tekniske ekspertgruppe om bæredygtig finansiering (herefter »TEG«), som Kommissionen nedsatte for at hjælpe den med at udarbejde klassificeringssystemet, med henblik på vedtagelsen af delegeret forordning 2021/2139 fremsatte henstillinger vedrørende de tekniske screeningskriterier for økonomiske aktiviteter, som bidrager væsentligt til de to miljømål, der er fastsat i klassificeringsforordningens artikel 9, litra a) og b). TEG offentliggjorde to foreløbige udgaver af sine henstillinger i sine rapporter fra december 2018 og juni 2019. Begge disse rapporter var genstand for offentlige høringer. TEG's endelige rapport blev offentliggjort i marts 2020 sammen med et teknisk bilag.

46 I marts 2020 offentliggjorde Kommissionen desuden en konsekvensanalyse med henblik på vedtagelse af delegeret forordning 2021/2139, hvortil der kunne fremsættes bemærkninger indtil udgangen af april 2020. Udkastet til delegeret forordning 2021/2139 blev endvidere offentliggjort på portalen for bedre lovgivning i en feedbackperiode på fire uger (fra den 20.11.2020 til den 18.12. 2020), vurderet af platformen i december 2020 og fremlagt for medlemsstaternes eksperter på en række møder i medlemsstatsekspertgruppen mellem december 2020 og marts 2021. Den 4. juni 2021 offentliggjorde Kommissionen konsekvensanalysen med henblik på vedtagelse af delegeret forordning 2021/2139 (SWD(2021) 152 final).

47 Med henblik på vedtagelsen af den anfægtede forordning anmodede Kommissionens Generaldirektorat for Finansiel Stabilitet, Finansielle Tjenesteydelser og Kapitalmarkedsunionen (FISMA) i øvrigt i sommeren 2020 Det Fælles Forskningscenter (herefter »FFC«) om at iværksætte mere indgående teknisk arbejde i forbindelse med det kriterium, der er fastsat i klassificeringsforordningens artikel 17, hvorefter en økonomisk aktivitet, der kvalificeres som miljømæssigt bæredygtig, ikke må »gøre væsentlig skade« på et af de miljømål for atomenergi,

der er fastsat i denne forordnings artikel 9 (herefter »DNSH-kriteriet«), som anbefalet af TEG. FFC gennemgik vurderingen af atomenergiproduktionen i lyset af DNSH-kriteriet under hensyntagen til den samlede nukleare livscyklus' indvirkning på de faktiske og potentielle miljøvirkninger for samtlige mål. Den 19. marts 2021 udsendte Rådet en rapport om resultaterne af den fuldstændige undersøgelse (herefter »FFC's rapport«), og konklusionerne i denne rapport er sammenfattet i begrundelsen for udkastet til den anfægtede forordning.

48 I forlængelse af FFC's rapport afgav den ekspertgruppe, der er omhandlet i Euratomtraktatens artikel 31, den 28. juni 2021 en positiv udtalelse om FFC's rapport som nævnt i begrundelsen for udkastet til den anfægtede forordning. Den 29. juni 2021 afgav Den Videnskabelige Komité for Sundheds- og Miljørisici og Nye Risici (herefter »VKSMNR«) ligeledes en udtalelse om konklusionerne og henstillingerne i FFC's rapport.

49 For det første er det Republikken Østrigs opfattelse, at udkastet til den anfægtede forordning i strid med bestemmelserne i den interinstitutionelle aftale, bl.a. i punkt 4 ff. i bilaget hertil, blev fremsendt uhensigtsmæssigt sent (den 31.12.2021 om aftenen), og at svarfristen var for kort (den udløb oprindeligt den 12.1.2022 og dernæst, efter en kort forlængelse, den 21.1.2022). Medlemsstaterne fik derfor ikke tilstrækkelig tid til at forberede deres bemærkninger.

50 Det bemærkes herved, at medlemsstaternes eksperter i henhold til punkt 4 i bilaget til den interinstitutionelle aftale skal høres rettidigt om hvert udkast til delegeret retsakt, der udarbejdes af Kommissionens tjenestegrene.

51 Den 31. december 2021 fremsendte Kommissionen desuden udkastet til den anfægtede forordning til platformen og medlemsstatsekspertgruppen.

52 Platformen offentliggjorde sin endelige feedback på sit websted den 24. januar 2022.

53 Den 10. januar 2022 blev der afholdt et møde i medlemsstatsekspertgruppen, hvor medlemsstaterne kunne fremsætte bemærkninger til udkastet til den anfægtede forordning.

54 Medlemsstatsekspertgruppen fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til platformens feedback indtil den 26. januar 2022.

55 Eftersom atomenergiaktiviteterne og fossilgasaktiviteterne allerede havde været genstand for foreløbige analyser forud for vedtagelsen af delegeret forordning 2021/2139, og spørgsmålet om disse aktiviteters miljøvirkninger, der har været behandlet i talrige eksisterende ekspertvurderinger såsom FFC's rapport og udtalelsen af 28. juni 2021 fra den ekspertgruppe, der er omhandlet i Euratomtraktatens artikel 31, ikke er helt nyt, må det fastslås, at den frist på 12 dage, forlænget til 21 dage, som medlemsstatsekspertgruppen og platformen fik til at afgive deres udtalelse om udkastet til delegeret retsakt, var tilstrækkelig til, at der kunne fremsættes bemærkninger.

56 Dette gælder så meget desto mere, som eksperterne havde forudgående kendskab til området, for så vidt som de allerede på et møde i maj 2020 havde fremsat bemærkninger til de henstillinger fra TEG, der er nævnt i præmis 45 ovenfor, og hverken platformen eller medlemsstatsekspertgruppen i øvrigt havde anset den forlængede frist for at være utilstrækkelig.

57 Det kan i denne sammenhæng ikke foreholdes Kommissionen, at den fremsendte udkastet til den anfægtede forordning den 31. december 2021, i og med at den frist, som medlemsstatsekspertgruppen og platformen fik til at afgive deres udtalelse om udkastet til delegeret retsakt, blev forlænget til den 21. januar 2022.

58 Modsat hvad Republikken Østrig har anført, må det derfor konstateres, at medlemsstaterne blev hørt rettidigt om udkastet til den anfægtede forordning i overensstemmelse med punkt 4 i bilaget til den interinstitutionelle aftale.

59 Det kan i øvrigt heller ikke foreholdes Kommissionen, at den fremsendte udkastet til den anfægtede forordning på samme tid til medlemsstatsekspertgruppen og platformen, eftersom Kommissionen gav medlemsstatsekspertgruppen mulighed for at fremsætte dens bemærkninger til platformens feedback. I denne forbindelse fik medlemsstatsekspertgruppen mulighed for senest den 26. januar 2022 at fremsætte bemærkninger til platformens feedback, der var blevet offentliggjort på dens websted den 24. januar 2022, dvs. to dage tidligere.

60 For det andet har Republikken Østrig gjort gældende, at der ikke blev afholdt noget møde med medlemsstaternes eksperter, eftersom betingelserne for at anvende en skriftlig udtalelse ikke var opfyldt, for så vidt som den anfægtede forordning ikke indeholdt en ændring af delegeret forordning 2021/2139, men en »tilføjelse«, der vedrørte helt nye spørgsmål, bl.a. definitionen af økonomiske aktiviteter og fastsættelsen af helt nye kriterier og tærskler, hvilket krævede en ny høring af medlemsstaterne.

61 Det må imidlertid konstateres, at der blev afholdt et virtuelt møde den 10. januar 2022, hvilket medførte, at der faktisk blev afholdt et møde med medlemsstaternes eksperter vedrørende de aktiviteter, der er omfattet af den anfægtede forordning. Den interinstitutionelle aftale er i øvrigt ikke til hinder for, at eksperterne høres som led i en skriftlig procedure.

62 For det tredje har Republikken Østrig i det væsentlige foreholdt Kommissionen, at den fastlagde de tekniske screeningskriterier uden at have sikret en ny offentlig høring og en ny konsekvensanalyse i forlængelse af de supplerende analyser, der indgik i FFC's rapport.

63 Det skal i denne forbindelse påpeges, at Kommissionen i henhold til punkt 13 i den interinstitutionelle aftale vil foretage konsekvensanalyser af sine delegerede retsakter, som forventes at få betydelige økonomiske, miljømæssige eller sociale indvirkninger, og gennemføre en så bred høring som muligt.

64 Det fremgår imidlertid af retspraksis, at en forpligtelse til at foretage en konsekvensanalyse af delegerede forordninger under alle omstændigheder ikke følger af ordlyden af punkt 12-15 i den interinstitutionelle aftale (jf. i denne retning og analogt dom af 3.12.2019, Den Tjekkiske Republik mod Parlamentet og Rådet, C-482/17, EU:C:2019:1035, præmis 82-85, og af 5.7.2023, TIB Chemicals mod Kommissionen, T-639/20, ikke trykt i Sml., EU:T:2023:374, præmis 206).

65 Ifølge punkt 28 i den interinstitutionelle aftale er Kommissionen i øvrigt forpligtet til, inden den vedtager delegerede retsakter, at samle al nødvendig ekspertviden, herunder gennem høring af medlemsstaternes eksperter og gennem offentlige høringer.

66 Det anføres i punkt 6 i bilaget til den interinstitutionelle aftale, at der i forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter også kan indgå høringer af interesserenter, hvilket indebærer, at Kommissionen under alle omstændigheder ikke er forpligtet til at gennemføre offentlige høringer.

67 Som det fremgår af præmis 45 og 46 ovenfor, foretog Kommissionen i det foreliggende tilfælde en konsekvensanalyse med henblik på vedtagelsen af delegeret forordning 2021/2139, og TEG udarbejdede to rapporter om de tekniske screeningskriterier for økonomiske aktiviteter, som bidrager væsentligt til de to miljømål, der er fastsat i klassificeringsforordningens artikel 9, litra a) og b). Denne konsekvensanalyse og disse rapporter var genstand for offentlige høringer. Denne konsekvensanalyse og disse offentlige høringer blev desuden gennemført på et tidspunkt, hvor det allerede overvejedes at fastsætte tekniske screeningskriterier for atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter.

68 Ifølge s. 23 i konsekvensanalysen med henblik på vedtagelse af delegeret forordning 2021/2139 (SWD(2021) 152 final) var det i øvrigt blevet valgt at fortsætte det tekniske arbejde i forbindelse med DNSH-kriteriet.

69 Som det fremgår af tredje betragtning til den anfægtede forordning, blev fastlæggelsen af tekniske screeningskriterier for disse aktiviteter efterfølgende udskudt i afventning af en tilbundsgående ekspertvurdering.

70 De ekspertvurderinger og offentlige høringer, der blev foretaget med henblik på vedtagelsen af delegeret forordning 2021/2139, omfattede imidlertid allerede atomenergiaktiviteter, og den anfægtede forordning ligger derfor i forlængelse af den nævnte forordning. De fik i øvrigt Kommissionen til at foretage supplerende analyser med henblik på vedtagelsen af den anfægtede forordning.

71 Atomenergiaktiviteterne var ligeledes blevet analyseret i det tekniske bilag til TEG's endelige rapport, som dannede grundlag for udarbejdelsen af både delegeret forordning 2021/2139 og den anfægtede forordning.

72 Henset til de forhold, der er nævnt i præmis 45-48 ovenfor, følger det således af de forskellige trin i den procedure, der førte til vedtagelsen af først delegeret forordning 2021/2139 og dernæst den anfægtede forordning, at den sidstnævnte forordning ligger i forlængelse af den førstnævnte. TEG havde i forbindelse med den procedure, der førte til vedtagelsen af delegeret forordning 2021/2139, navnlig taget hensyn til atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter og anbefalet, at der blev gennemført andre undersøgelser, som fandt sted i forbindelse med den procedure, der førte til vedtagelsen af den anfægtede forordning.

73 Kommissionen kunne som følge heraf med rette støtte sig på de ekspertvurderinger, der blev foretaget forud for vedtagelsen af delegeret forordning 2021/2139, med henblik på vedtagelsen af den anfægtede forordning, eftersom de to delegerede forordninger har til formål at supplere klassificeringsforordningen, men de procedurer, der førte til deres vedtagelse, også supplerer hinanden for så vidt angår screeningen af atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter. Modsat hvad Republikken Østrig har gjort gældende, kunne Kommissionen således med henblik på vedtagelsen af den anfægtede forordning navnlig støtte sig på den konsekvensanalyse og offentlige høring, der blev foretaget med henblik på vedtagelsen af delegeret forordning 2021/2139, uden at

skulle foretage en yderligere og specifik konsekvensanalyse og offentlig høring efter den supplerende analyse, der indgik i FFC's rapport, eftersom atomenergiaktiviteterne allerede havde været genstand for en konsekvensanalyse og en offentlig høring.

74 Kommissionen begik som følge heraf ingen fejl, da den fastslog, at det ikke var nødvendigt at foretage en yderligere og specifik konsekvensanalyse og offentlig høring efter den supplerende analyse af atomenergiaktiviteternes overensstemmelse med DNSH-kriteriet, som indgik i FFC's rapport.

75 Hvad for det fjerde angår det argument, der er fremført i punkt 30 i Storhertugdømmet Luxembourgs interventionsindlæg, hvorefter den manglende nye offentlige høring udgjorde en tilsidesættelse af artikel 8 i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (EUT 2005, L 124, s. 4), skal det bemærkes, at i henhold til artikel 40, stk. 4, i statutten for Den Europæiske Unions Domstol, der i medfør af samme statuts artikel 53 finder anvendelse på rettergangsmåden ved Retten, kan påstande, der fremsættes i en begæring om intervention, kun gå ud på at understøtte påstande, der er fremsat af en hovedpart i sagen. Det følger endvidere af artikel 142, stk. 3, i Rettens procesreglement, at intervenienten indtræder i sagen, som den foreligger på tidspunktet for interventionen.

76 Selv om disse bestemmelser ikke er til hinder for, at en intervenient fremsætter nye eller andre argumenter end dem, der er fremført af den part, der støttes, idet interventionen ellers vil blive begrænset til at gentage de argumenter, der er fremført i stævningen, kan de nævnte bestemmelser ikke give intervenienten mulighed for at ændre eller fordreje den ramme for tvisten, der er fastlagt i stævningen, ved at fremsætte nye anbringender (dom af 10.11.2021, Google og Alphabet mod Kommissionen (Google Shopping), T-612/17, EU:T:2021:763, præmis 192, og af 2.10.2024, ACE mod Rådet, T-828/22, ikke trykt i Sml., under appel, EU:T:2024:672, præmis 44).

77 Da Republikken Østrig ikke har fremsat noget anbringende om tilsidesættelse af artikel 8 i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, skal dette argument således afvises.

78 For det femte har Republikken Østrig, støttet af Storhertugdømmet Luxembourg, gjort gældende, at tærsklerne på 270 gram (g) CO_2-ækvivalenter (CO_2e) pr. kilowatt-time (kWh) og det årlige gennemsnit på 550 kilogram (kg) CO_2e pr. kilowatt (kW) over 20 år, der er fastsat for kvalificeringen af fossilgas som en omstillingsaktivitet som omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, ikke har været genstand for nogen konsekvensanalyse eller offentlig høring.

79 Det skal imidlertid bemærkes, at Kommissionen, som det fremgår af præmis 46 ovenfor foretog en konsekvensanalyse med henblik på vedtagelsen af delegeret forordning 2021/2139, og at TEG udarbejdede to rapporter. Denne konsekvensanalyse og de nævnte rapporter var genstand for offentlige høringer og blev udført på et tidspunkt, hvor det allerede overvejedes at fastsætte tekniske screeningskriterier for økonomiske aktiviteter i tilknytning til fossilgas.

80 De ekspertvurderinger og offentlige høringer, der blev foretaget med henblik på vedtagelsen af delegeret forordning 2021/2139, omfattede imidlertid allerede fossilgasrelaterede økonomiske aktiviteter. De fik i øvrigt Kommissionen til at foretage supplerende analyser med henblik på

vedtagelsen af den anfægtede forordning. Det fremgik i øvrigt af s. 146 i konsekvensanalysen med henblik på vedtagelse af delegeret forordning 2021/2139 (SWD(2021) 152 final), at der var behov for yderligere arbejde i forbindelse med fossilgasaktiviteter.

81 Fossilgasrelaterede økonomiske aktiviteter var desuden blevet analyseret i det tekniske bilag til TEG's endelige rapport.

82 Eftersom fossilgassektoren blev behandlet under forarbejderne til delegeret forordning 2021/2139, og der som nævnt i præmis 72 ovenfor er kontinuitet mellem denne forordning og den anfægtede forordning, kan det ikke foreholdes Kommissionen, at den ikke foretog en ny konsekvensanalyse eller en ny offentlig høring vedrørende denne sektor.

83 Kommissionen begik følgelig ingen fejl, da den fastslog, at det ikke var nødvendigt at foretage en yderligere og specifik konsekvensanalyse og offentlig høring vedrørende tærsklerne på 270 g CO_2 e/kWh og 550 kg CO_2e/kW.

84 For det sjette har Republikken Østrig anført, at den anfægtede forordning blev vedtaget i strid med den europæiske klimalovs artikel 6, stk. 4, eftersom Kommissionen ikke inden dens vedtagelse vurderede, om den var forenelig med det i denne lovs artikel 2, stk. 1, fastsatte mål om klimaneutralitet og EU-klimamålene for 2030 og 2040, og heller ikke offentliggjorde resultaterne af eller angav begrundelsen for en sådan vurdering.

85 Det skal påpeges, at Kommissionen i henhold til den europæiske klimalovs artikel 6, stk. 4, vurderer overensstemmelsen mellem ethvert udkast til foranstaltninger eller lovgivningsforslag, herunder budgetforslag, med det i denne lovs artikel 2, stk. 1, fastsatte mål om klimaneutralitet og EU-klimamålene for 2030 og 2040 inden vedtagelsen, inddrager denne vurdering i enhver konsekvensanalyse, der ledsager disse foranstaltninger eller forslag, og gør resultatet af den nævnte vurdering offentligt tilgængeligt på tidspunktet for deres vedtagelse. Kommissionen vurderer også, om disse udkast til foranstaltninger eller lovgivningsforslag, herunder budgetforslag, er i overensstemmelse med at sikre fremskridt med hensyn til tilpasning, jf. den nævnte lovs artikel 5.

86 Den europæiske klimalovs artikel 6, stk. 4, indeholder ingen specifikke regler om, hvordan den nævnte vurdering skal foretages. Hovedformålet med denne bestemmelse er således at sørge for, at Kommissionen træffer en kvalificeret afgørelse om, hvorvidt et udkast til en foranstaltning er i overensstemmelse med målene i den nævnte lov.

87 Opfyldelsen af dette hovedformål kan imidlertid sikres ved, at Kommissionen kontrollerer, at der tages hensyn til de specifikke krav i klassificeringsforordningen, navnlig dens artikel 10, der vedrører det væsentlige bidrag til modvirkning af klimaændringer.

88 Den europæiske klimalovs artikel 2, stk. 1, hvori målet om klimaneutralitet angives, har følgende ordlyd:

»De EU-dækkende drivhusgasemissioner og -optag, som er reguleret i EU-retten, skal være i balance inden for Unionen senest i 2050, således at nettoemissionerne reduceres til nul senest denne dato, og Unionen sigter mod at opnå negative emissioner derefter.«

89 Det fremgår af 24. betragtning til klassificeringsforordningen, at en økonomisk aktivitet, der forfølger miljømålet om modvirkning af klimaændringer, bør bidrage væsentligt til stabilisering af drivhusgasemissionerne ved at undgå eller reducere dem eller ved at øge drivhusgasoptaget.

90 I klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, præciseres det ligeledes, at en aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer, når den støtter omstillingen til en klimaneutral økonomi, herunder ved at udfase drivhusgasemissioner.

91 Det følger heraf, at den europæiske klimalovs mål om klimaneutralitet minder om det mål om modvirkning af klimaændringer, der er fastsat i klassificeringsforordningen, for så vidt som begge retsakter sigter mod at reducere eller fjerne drivhusgasemissioner.

92 Konsekvensanalysen vedrørende delegeret forordning 2021/2139 og de videnskabelige analyser af atomenergi- og fossilgasrelaterede økonomiske aktiviteters bidrag til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer samt den videnskabelige analyse af disse aktiviteters overensstemmelse med DNSH-kriteriet, som blev foretaget med henblik på vedtagelsen af den anfægtede forordning for at måle disse aktiviteters potentielle bidrag til målet om at reducere eller fjerne drivhusgasser, gjorde det muligt for Kommissionen at vurdere den anfægtede forordnings forenelighed med EU-klimamålene for 2030 og 2040 i overensstemmelse med den europæiske klimalovs artikel 6, stk. 4, uden at der krævedes en yderligere analyse.

93 Det første og det niende anbringende skal som følge heraf forkastes.

Det andet til det ottende anbringende om økonomiske aktiviteter i atomenergisektoren

94 Det bemærkes indledningsvis, at den anfægtede forordning vedrører tre former for økonomiske aktiviteter i den nukleare sektor:

– prækommercielle faser af avancerede teknologier til produktion af energi fra nukleare processer med en minimal mængde affald fra brændselskredsløbet (nyt afsnit 4.26 i bilag I og II til delegeret forordning 2021/2139, der blev indsat i de nævnte bilag ved den anfægtede forordning)

– opførelse og sikker drift af nye atomkraftværker med henblik på el- eller varmeproduktion, herunder på brintproduktion, ved anvendelse af de bedste tilgængelige teknologier (nyt afsnit 4.27 i bilag I og II til delegeret forordning 2021/2139, der blev indsat i de nævnte bilag ved den anfægtede forordning)

– elproduktion fra atomenergi i eksisterende anlæg (nyt afsnit 4.28 i bilag I og II til delegeret forordning 2021/2139, der blev indsat i de nævnte bilag ved den anfægtede forordning) (herefter under ét »atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter«).

95 For hver af disse aktiviteter, der kvalificeres som aktiviteter i forbindelse med bæredygtige investeringer, er der i bilag I til den anfægtede forordning fastsat tekniske screeningskriterier dels til bestemmelse af de betingelser, hvorunder en økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer, dels til at fastslå, hvorvidt den pågældende økonomiske aktivitet i væsentlig grad skader nogle af de andre miljømål, jf. klassificeringsforordningens artikel 9. I bilag II til den anfægtede forordning er der fastsat tekniske screeningskriterier dels til bestemmelse af de betingelser, hvorunder en økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til tilpasning til klimaændringer, dels til at fastslå, hvorvidt den pågældende økonomiske aktivitet i væsentlig grad skader nogle af de andre miljømål, jf. klassificeringsforordningens artikel 9.

Det ottende anbringende om tilsidesættelse af artikel 290 TEUF

96 Republikken Østrig har i det væsentlige anført, at den anfægtede forordning tilsidesætter betingelsen om delegation i forbindelse med »væsentlige bestemmelser«, jf. artikel 290 TEUF, for så vidt som den har fortolket klassificeringsforordningen således, at EU-lovgiver har ladet spørgsmålet om atomenergirelaterede økonomiske aktiviteters kvalificering som bæredygtige aktiviteter stå åbent og i denne henseende har henholdt sig til Kommissionens skønsbeføjelse.

97 Republikken Østrig er i det væsentlige af den opfattelse, at den anfægtede forordnings formål henhører under væsentlige bestemmelser i klassificeringsforordningen, hvilket følger af den politiske og kontroversielle karakter af atomenergiens optagelse i klassificeringssystemet, ordlyden af klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 1, hvorefter atomenergi udelukkes fra økonomiske aktiviteter, der kan kvalificeres som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer, klassificeringsforordningens retsgrundlag, der vedrører det indre marked og ikke Euratomtraktaten, og den anfægtede forordnings indgreb i ejendomsretten, erhvervsfriheden og friheden til at oprette og drive egen virksomhed.

98 Kommissionen har, støttet af Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Den Franske Republik, Ungarn, Rumænien og Republikken Finland, bestridt denne argumentation.

99 Det skal indledningsvis bemærkes, at Republikken Østrig ikke har fremsat en ulovlighedsindsigelse om, at klassificeringsforordningen skulle være i strid med artikel 290 TEUF, hvilket den bekræftede i retsmødet. Republikken Østrig har derfor ikke rejst tvivl om lovligheden af de delegerede beføjelser, som Kommissionen er tillagt ved navnlig den nævnte forordnings artikel 1, stk. 3, og artikel 10, stk. 3.

100 Det skal dernæst påpeges, at i henhold til artikel 290, stk. 1, TEUF kan Kommissionen i en lovgivningsmæssig retsakt få delegeret beføjelse til at vedtage almengyldige ikke-lovgivningsmæssige retsakter, der supplerer eller ændrer visse ikke-væsentlige bestemmelser i den lovgivningsmæssige retsakt.

101 Den mulighed for at delegere beføjelser, der er fastsat i artikel 290 TEUF, tilsigter at gøre det muligt for EU-lovgiver at koncentrere sig om en lovgivnings væsentlige bestemmelser samt om ikke-væsentlige bestemmelser, som den anser det for hensigtsmæssigt at lovgive om, samtidig med, at den betror Kommissionen den opgave at »supplere« visse ikke-væsentlige bestemmelser i den vedtagne lovgivningsmæssige retsakt eller at »ændre« sådanne bestemmelser inden for rammerne af den beføjelse, der er blevet tillagt Kommissionen (jf. dom af 11.5.2017, Dyson mod Kommissionen, C-44/16 P, EU:C:2017:357, præmis 58 og den deri nævnte retspraksis).

102 Heraf følger, at de væsentlige regler på det omhandlede område skal vedtages i den grundlæggende retsforskrift og ikke kan gøres til genstand for en delegation (jf. dom af 11.5.2017, Dyson mod Kommissionen, C-44/16 P, EU:C:2017:357, præmis 59 og den deri nævnte retspraksis).

103 Det skal i den foreliggende sag afgøres, om spørgsmålet om, hvorvidt atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter opfylder betingelserne i klassificeringsforordningen og derfor kan kvalificeres som aktiviteter, der henhører under denne forordnings artikel 10, stk. 2, således som Republikken Østrig har gjort gældende, udgør et væsentligt element i denne forordning, som derfor ikke kunne omfattes af en delegeret retsakt.

104 De væsentlige bestemmelser i en grundlæggende retsforskrift er dem, hvis vedtagelse kræver et politisk valg, som det hører under EU-lovgivers egen kompetence at træffe (jf. i denne retning dom af 5.9.2012, Parlamentet mod Rådet, C-355/10, EU:C:2012:516, præmis 65), for så vidt som den indebærer en afbalancering af de forskellige omhandlede interesser på grundlag af en række vurderinger, eller hvis vedtagelse gør det muligt at foretage indgreb i de berørte personers grundlæggende rettigheder i et sådant omfang, at EU-lovgivers medvirken er påkrævet (jf. dom af 26.7.2017, Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen, C-696/15 P, EU:C:2017:595, præmis 78 og den deri nævnte retspraksis).

105 Identificeringen af de bestemmelser på et område, der skal kvalificeres som væsentlige, skal baseres på objektive forhold, som gør det muligt at foretage en domstolsprøvelse, og kræver, at det pågældende områdes kendetegn og særtræk tages i betragtning (jf. dom af 22.6.2016, DK Recycling und Roheisen mod Kommissionen, C-540/14 P, EU:C:2016:469, præmis 48 og den deri nævnte retspraksis).

106 I denne henseende fremgår det for det første af klassificeringsforordningens artikel 1, at dens formål er at fastlægge kriterierne for at afgøre, om en økonomisk aktivitet kvalificeres som miljømæssigt bæredygtig, med det formål at bestemme, i hvilken grad en investering er miljømæssigt bæredygtig.

107 Ifølge klassificeringsforordningens artikel 3 kvalificeres en økonomisk aktivitet som miljømæssigt bæredygtig, hvis den opfylder de »kriterier for miljømæssig bæredygtighed«, der er fastsat i denne bestemmelses litra a)-d), dvs. hvis den bidrager væsentligt til at nå et eller flere af de miljømål, der er fastsat i denne forordnings artikel 9, ikke væsentligt skader disse mål, udøves i overensstemmelse med de minimumsgarantier, der er fastsat i samme forordnings artikel 18, og opfylder de tekniske screeningskriterier, som Kommissionen har fastsat i overensstemmelse med navnlig denne forordnings artikel 10, stk. 3, og artikel 11, stk. 3.

108 For det andet følger det af klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 3, litra a), og artikel 11, stk. 3, litra a), at Kommissionen i disse bestemmelser gives til opgave at supplere samme artiklers stk. 1 og 2 ved at fastsætte tekniske screeningskriterier til bestemmelse af de betingelser, hvorunder en specifik økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer og tilpasning til klimaændringer.

109 Det fremgår ligeledes af klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 3, litra b), og artikel 11, stk. 3, litra b), at Kommissionen i disse bestemmelser gives til opgave at supplere denne forordnings artikel 17 ved for hvert relevant miljømål at fastsætte tekniske screeningskriterier til bestemmelse af, om en økonomisk aktivitet, for hvilken der er fastsat tekniske screeningskriterier, skader et eller flere af disse miljømål væsentligt.

110 I henhold til klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 5, og artikel 11, stk. 5, skal Kommissionen desuden tage hensyn til kravene i denne forordnings artikel 19, når den udøver denne delegerede beføjelse.

111 Et af disse krav er ifølge klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra a), at de tekniske screeningskriterier skal identificere de mest relevante potentielle bidrag til givne miljømål, idet princippet om teknologineutralitet overholdes, under hensyntagen til både den kortsigtede og langsigtede indvirkning af en given økonomisk aktivitet.

112 I henhold til klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 3, skal de tekniske screeningskriterier, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, desuden sikre, at elproduktionsaktiviteter, der anvender faste fossile brændstoffer, ikke kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter.

113 Ifølge retspraksis indebærer princippet om teknologisk neutralitet i øvrigt, at den pågældende lovgivning skal fastsætte rettigheder og forpligtelser for personer i generiske vendinger for ikke at tilgodese brugen af en teknologi frem for en anden (jf. i denne retning dom af 24.3.2022, Austro-Mechana, C-433/20, EU:C:2022:217, præmis 27 og den deri nævnte retspraksis).

114 Det følger af det ovenfor anførte, at EU-lovgiver i klassificeringsforordningens artikel 3 fastlagde kriterier for miljømæssig bæredygtighed for at afgøre, om en økonomisk aktivitet kvalificeres som miljømæssigt bæredygtig, med det formål at bestemme, i hvilken grad en investering er miljømæssigt bæredygtig, og at lovgiver ikke tilgodeså en teknologi frem for en anden og alene udelukkede elproduktionsaktiviteter, der anvender faste fossile brændstoffer. EU-lovgiver gav således Kommissionen adgang til at supplere klassificeringsforordningen ved at indføre tekniske screeningskriterier, som gør det muligt at tilpasse sig til fremtidige innovationer takket være en lovgivningsmæssig ramme, der ikke er fastlåst, men kan tage hensyn til miljømæssige og økonomiske fremskridt. Det skal ligeledes bemærkes, at klassificeringsforordningen ikke fokuserer på aktivitetstyper, men på miljømål og generelle kriterier til bestemmelse af, om en given økonomisk aktivitet skal kvalificeres som bæredygtig, således at enhver aktivitet, bortset fra fossile brændstoffer, der udtrykkeligt er udelukket, ifølge princippet om teknologineutralitet kan være omfattet af denne forordning (klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 3).

115 Det følger heraf, at EU-lovgiver fastlagde kriterierne for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter i klassificeringsforordningens artikel 3 og lod muligheden for at betragte alle former for aktiviteter, der opfylder disse kriterier, som bæredygtige, stå åben, bortset fra fossile brændstoffer, der udtrykkeligt er udelukket.

116 Henset til klassificeringsforordningens formål og indhold vedrører de væsentlige bestemmelser heri nemlig navnlig fastlæggelse af miljømålene, de kriterier for miljømæssig bæredygtighed, der er omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 3, og de krav, der gælder for de tekniske screeningskriterier. Med den anfægtede forordning fastsatte Kommissionen imidlertid tekniske screeningskriterier, der ikke henhører under sådanne bestemmelser i klassificeringsforordningen.

117 Ved at give Kommissionen adgang til at fastsætte tekniske screeningskriterier for alle former for aktiviteter, der opfylder bæredygtighedskriterierne, bortset fra elproduktionsaktiviteter, der anvender faste fossile brændstoffer, traf EU-lovgiver endvidere politiske valg, der henhører under dennes egen kompetence for så vidt angår de væsentlige bestemmelser i klassificeringsforordningen.

118 Det følger heraf, at fastlæggelsen af de økonomiske aktiviteter som sådan og fastsættelsen af de tekniske screeningskriterier for hver enkelt økonomisk aktivitet ved brug af bæredygtighedskriterierne i modsætning til det af Republikken Østrig anførte ikke henhører under de væsentlige bestemmelser i klassificeringsforordningen.

119 Eftersom Kommissionen fastsatte tekniske screeningskriterier ved den anfægtede forordning, greb den følgelig ikke ind i de væsentlige bestemmelser i klassificeringsforordningen.

120 I øvrigt har den tilgang, som EU-lovgiver valgte, også den fordel, at den gør det muligt for Kommissionen at tilpasse de tekniske screeningskriterier til den teknologiske udvikling. Lovgiver er heller ikke forpligtet til at opregne alle eksisterende eller planlagte teknologier, hvilket ville gøre det umuligt for lovgivningen at være tidssvarende og gøre den teknologisk forældet, fordi den ikke kunne tage højde for den uundgåelige og ønskværdige teknologiske innovation.

121 Republikken Østrigs indvending om, at inddragelsen af atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter skal betragtes som et politisk aspekt, som medlemsstaterne er uenige om, kan ikke rejse tvivl om denne konklusion, eftersom EU-lovgiver – til forskel fra elproduktion, der anvender faste fossile brændstoffer – ikke valgte at udelukke denne aktivitet. Det politiske og kontroversielle aspekt af inddragelsen af atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter er under alle omstændigheder ikke relevant i forhold til artikel 290 TEUF, hvorefter de væsentlige bestemmelser på et område, men ikke de politiske og kontroversielle bestemmelser på dette område, er forbeholdt lovgivningsmæssige retsakter.

122 Det samme gælder for argumentet om, at EU-lovgiver foretog en udtømmende opregning i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 1, eftersom den er baseret på en fejlagtig udlægning af denne forordning. Den udtømmende opregning i den nævnte bestemmelse vedrører nemlig ikke de økonomiske aktiviteter, der kan bidrage væsentligt til modvirkning af klimaændringer, men de situationer, hvor en økonomisk aktivitet »bidrager væsentligt til stabilisering af koncentrationerne af drivhusgasser i atmosfæren på et niveau, som forhindrer farlig menneskeskabt indvirkning på klimasystemet«, og derfor kan kvalificeres som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer. Desuden omhandler samme forordnings artikel 10, stk. 2, også andre situationer, hvor en økonomisk aktivitet kan kvalificeres som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer.

123 Med hensyn til argumentet om, at klassificeringsforordningens retsgrundlag burde have været Euratomtraktatens artikel 203, hvis EU-lovgiver havde bestemt, at atomenergi skulle indgå i klassificeringssystemet, skal det bemærkes, at Republikken Østrig ikke har fremsat en ulovlighedsindsigelse mod denne forordning, bl.a. vedrørende et urigtigt retsgrundlag. Klassificeringsforordningens manglende basering på Euratomtraktaten skyldes i øvrigt, at den ikke kun omfatter atomenergi, men også andre økonomiske aktiviteter. Dette argument kan under alle omstændigheder heller ikke godtgøre, at fastlæggelsen af atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter som bidragende til modvirkning af eller tilpasning til klimaændringer vedrører væsentlige aspekter af klassificeringsforordningen.

124 Hvad endelig angår argumentet om, at den anfægtede forordnings optagelse af atomenergi i klassificeringssystemet udgør et indgreb i ejendomsretten (artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder), erhvervsfriheden (artikel 15 i chartret om grundlæggende rettigheder) og (finansielle) virksomheders frihed til at oprette og drive egen virksomhed (artikel 16 i chartret om grundlæggende rettigheder) og derfor henhører under EU-lovgivers kompetence, fremgår det ganske vist af retspraksis, at lovgivers indgriben er nødvendig, når den vedtagne retsakt gør det muligt at foretage omfattende indgreb i grundlæggende rettigheder (jf. i denne retning dom af 5.9.2012, Parlamentet mod Rådet, C-355/10, EU:C:2012:516, præmis 77).

125 Det skal imidlertid påpeges, at Republikken Østrig ikke har fremsat en ulovlighedsindsigelse mod klassificeringsforordningen, bl.a. vedrørende manglende udelukkelse af atomenergiaktiviteter. Republikken Østrig kan i øvrigt ikke gøre gældende, at det alene ud fra fastlæggelsen af de tekniske screeningskriterier for atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter kan fastslås, at der

foreligger meget store indgreb i de grundlæggende rettigheder, eftersom denne medlemsstat blot har anført, at fastlæggelsen af disse kriterier har betydelige konsekvenser for de grundlæggende rettigheder, der er fastsat i chartrets artikel 15, 16 og 17, men ikke har fremlagt beviser for en sådan krænkelse.

126 Henset til det ovenfor anførte kan det ikke lægges til grund, at klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 3, og artikel 11, stk. 3, blev vedtaget i strid med artikel 290 TEUF, eftersom Kommissionen heri tillægges kompetence til at vedtage en delegeret forordning med henblik på at supplere denne forordnings artikel 10, stk. 1 og 2, samt artikel 17.

127 Det følger heraf, at det ottende anbringende skal forkastes.

Det andet anbringende om tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, og artikel 19, stk. 1, litra f) og g), samt forsigtighedsprincippet

128 Med det andet anbringende har Republikken Østrig anført, at den anfægtede forordning blev vedtaget i strid med klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, eftersom denne bestemmelse ikke finder anvendelse på atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter, og subsidiært, at betingelserne for anvendelsen af den nævnte bestemmelse ikke er opfyldt.

129 Det andet anbringende er opdelt i tre led, hvoraf det første vedrører den omstændighed, at klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, ikke finder anvendelse på atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter, det andet vedrører den manglende opfyldelse af betingelserne i denne forordnings artikel 10, stk. 2, og det tredje vedrører tilsidesættelsen af den nævnte forordnings artikel 19, stk. 1, litra f), og af forsigtighedsprincippet.

– Det andet anbringendes første led om, at klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, ikke finder anvendelse på atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter

130 Republikken Østrig har, støttet af Storhertugdømmet Luxembourg, i det væsentlige gjort gældende, at klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, ikke finder anvendelse på kulstoffattige økonomiske aktiviteter såsom atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter, da denne bestemmelse kun vedrører kulstofintensive økonomiske »omstillingsaktiviteter«.

131 Kommissionen har, støttet af Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Den Franske Republik, Ungarn, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Republikken Finland, bestridt denne argumentation.

132 Det skal påpeges, at Kommissionen i den anfægtede forordning konkluderede, at visse atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter bidrog væsentligt til modvirkning af klimaændringer og derfor kunne kvalificeres som »omstillingsaktiviteter« i henhold til klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2.

133 Det skal ligeledes påpeges, at klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, har følgende ordlyd:

»Med henblik på [denne artikels] stk. 1 kvalificeres en økonomisk aktivitet, for hvilken der ikke findes noget teknologisk og økonomisk gennemførligt lavemissionsalternativ, som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer, når den støtter omstillingen til en klimaneutral

økonomi i overensstemmelse med en kurs hen imod en begrænsning af temperaturstigningen til 1,5°C over det førindustrielle niveau, herunder ved at udfase drivhusgasemissioner, navnlig emissioner fra faste fossile brændsler, og hvis aktiviteten:

a) har et drivhusgasemissionsniveau, der svarer til de bedste resultater i sektoren eller industrien

b) ikke er til hinder for udvikling og anvendelse af lavemissionsalternativer, og

c) ikke fører til en fastlåsning af kulstofintensive aktiver under hensyntagen til disse aktivers økonomiske levetid.

Med henblik på dette stykke og fastsættelsen af tekniske screeningskriterier i henhold til artikel 19 vurderer Kommissionen det potentielle bidrag fra og gennemførligheden af alle relevante eksisterende teknologier.«

134 Det præciseres desuden i 24. betragtning til klassificeringsforordningen, at en økonomisk aktivitet, der forfølger miljømålet om modvirkning af klimaændringer, bør bidrage væsentligt til stabilisering af drivhusgasemissionerne ved at undgå eller reducere dem eller ved at øge drivhusgasoptaget.

135 I 41. betragtning til klassificeringsforordningen angives endvidere følgende:

»Ved fastsættelsen og ajourføringen af de tekniske screeningskriterier for miljømålet om modvirkning af klimaændringer bør Kommissionen tage hensyn til og skabe incitamenter til den løbende og nødvendige omstilling til en klimaneutral økonomi i overensstemmelse med denne forordnings artikel 10, stk. 2. Ud over anvendelse af klimaneutral energi og flere investeringer i økonomiske aktiviteter og sektorer, der allerede har lave emissioner, kræver omstillingen en væsentlig nedbringelse af drivhusgasemissionerne inden for andre økonomiske aktiviteter og sektorer, hvor der ikke findes teknologisk og økonomisk gennemførlige lavemissionsalternativer. Disse økonomiske omstillingsaktiviteter bør kvalificeres som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer, hvis deres drivhusgasemissioner er væsentligt lavere end sektorens eller industriens gennemsnit, de ikke hæmmer udvikling og anvendelse af lavemissionsalternativer, og de ikke fører til en fastlåsning af aktiver, der er uforenelige med målet om klimaneutralitet, under hensyntagen til disse aktivers økonomiske levetid. De tekniske screeningskriterier for sådanne økonomiske omstillingsaktiviteter bør sikre, at disse omstillingsaktiviteter har en troværdig kurs mod klimaneutralitet, og bør med regelmæssige mellemrum tilpasses i overensstemmelse hermed.«

136 Republikken Østrig har med sin argumentation anført, at klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, kun finder anvendelse på kulstofintensive aktiviteter og ikke på aktiviteter, der allerede har lave emissioner, såsom atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter. I lyset af denne argumentation er det nødvendigt at fortolke den omhandlede bestemmelse.

137 Ifølge fast retspraksis skal der ved fortolkningen af en EU-retlig bestemmelse ikke blot tages hensyn til dennes ordlyd, men også til den sammenhæng, hvori den indgår, og de mål, der forfølges med den retsakt, som den udgør en del af. En EU-retlig bestemmelses tilblivelseshistorie kan ligeledes give relevante elementer med henblik på dens fortolkning (jf. dom af 3.9.2024, Illumina og Grail mod Kommissionen, C-611/22 P og C-625/22 P, EU:C:2024:677, præmis 116 og den deri nævnte retspraksis).

138 Republikken Østrig har i første række støttet sig på en ordlydsfortolkning af klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2. Den har for det første anført, at denne bestemmelse kun omfatter økonomiske aktiviteter, for hvilke »der ikke findes noget teknologisk […] gennemførligt lavemissionsalternativ«, og som »støtter omstillingen til en klimaneutral økonomi«. Republikken Østrig har heraf udledt, at denne bestemmelse kun vedrører aktiviteter, der ikke i sig selv er kulstoffattige, men alligevel kan anvendes i en begrænset overgangsperiode, hvis der ikke findes andre levedygtige lavemissionsalternativer.

139 I denne henseende må det ganske vist konstateres, at henvisningen i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, til en økonomisk aktivitet, for hvilken der ikke findes noget teknologisk og økonomisk gennemførligt lavemissionsalternativ, kan fortolkes således, at den omfatter aktiviteter, der ikke har lave emissioner.

140 Klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, omhandler imidlertid ikke »aktiviteter, der ikke har lave emissioner«, hvilket synes at være Republikken Østrigs opfattelse, men »aktiviteter, for hvilke der ikke findes noget teknologisk og økonomisk gennemførligt lavemissionsalternativ«, og denne bestemmelse kan derfor også fortolkes således, at den omfatter lavemissionsaktiviteter. Den ordlydsfortolkning, som Republikken Østrig har påberåbt sig, understøttes således ikke af denne bestemmelses ordlyd.

141 For det andet bekræfter klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, litra a)-c), efter Republikken Østrigs opfattelse denne fortolkning, eftersom det heri bestemmes, at en økonomisk aktivitet skal have et drivhusgasemissionsniveau, der svarer til de bedste resultater i sektoren eller industrien, for at være omfattet af denne forordnings artikel 10, stk. 2. Denne bestemmelse anvender således kriteriet om »klassens bedste« i den forstand, at den gør det muligt at kvalificere økonomiske aktiviteter, der på det nuværende tekniske udviklingstrin ganske vist er kulstofintensive, men ikke desto mindre svarer til de bedste resultater i sektoren eller industrien, som et væsentligt bidrag til modvirkning af klimaændringer, hvis der ikke findes noget teknisk og økonomisk lavemissionsalternativ, som er brugbart.

142 Det bemærkes, at der i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, litra a), henvises til en økonomisk aktivitet, der »har et drivhusgasemissionsniveau, der svarer til de bedste resultater i sektoren eller industrien«.

143 Det krav, der er fastsat i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, litra a), forudsætter imidlertid ikke, at den pågældende økonomiske aktivitet er kulstofintensiv og ikke kan finde sted ved hjælp af lavemissionsaktiviteter.

144 En kulstoffattig økonomisk aktivitet i en given sektor eller industri kan nemlig pr. definition have et drivhusgasemissionsniveau, der svarer til de bedste resultater i denne sektor eller industri.

145 Det samme gælder for kravet om, at den pågældende økonomiske aktivitet »ikke er til hinder for udvikling og anvendelse af lavemissionsalternativer«, som er fastsat i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, litra b), og kravet om, at den pågældende aktivitet »ikke fører til en fastlåsning af kulstofintensive aktiver« under hensyntagen til disse aktivers økonomiske levetid, som er fastsat i denne forordnings artikel 10, stk. 2, litra c).

146 Investeringer i kulstoffattige økonomiske aktiviteter er nemlig ikke til hinder for udvikling og anvendelse af lavemissionsalternativer, men kan tværtimod fremme udviklingen og anvendelsen heraf. Investeringer i sådanne aktiviteter fører heller ikke til en fastlåsning af kulstofintensive aktiver, eftersom de vedrører kulstoffattige aktiver.

147 Begge krav vil derfor kunne opfyldes i forbindelse med såvel kulstofintensive økonomiske aktiviteter som lavemissionsaktiviteter.

148 Det kan således ikke udledes af de betingelser, der er fastsat i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, litra a)-c), at denne bestemmelse ikke finder anvendelse på lavemissionsaktiviteter og kun vedrører kulstofintensive aktiviteter.

149 Republikken Østrig har i anden række støttet sig på en systemisk fortolkning af klassificeringsforordningen. Den har anført, at eftersom atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter ikke er opført på listen i denne forordnings artikel 10, stk. 1, kan de ikke anses for at være lavemissionsaktiviteter, der skal indgå i klassificeringssystemet. Denne forordnings artikel 10, stk. 2, bør desuden betragtes som en undtagelse, der skal fortolkes strengt, fra kataloget i den nævnte forordnings artikel 10, stk. 1, og kun omfatte kulstofintensive aktiviteter.

150 Det skal imidlertid bemærkes, at den omstændighed, at en given aktivitet ikke opfylder betingelserne i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 1, ikke er til hinder for, at denne aktivitet opfylder betingelserne i denne forordnings artikel 10, stk. 2. Det følger tværtimod af udtrykket »med henblik på stk. 1« i begyndelsen af stk. 2, at det sidstnævnte stykke netop indeholder andre betingelser end dem, der er fastsat i stk. 1, for de aktiviteter, der ikke opfylder betingelserne i dette stykke.

151 Efter Republikken Østrigs opfattelse bekræfter 41. betragtning til klassificeringsforordningen desuden dens fortolkning, idet det i det væsentlige fremgår, at de tekniske screeningskriterier for økonomiske omstillingsaktiviteter bør sikre, at de »har en troværdig kurs mod klimaneutralitet«. Ifølge denne medlemsstat er en sådan udvikling kun mulig for aktiviteter, der ikke allerede har lave emissioner.

152 Kravet om, at de tekniske screeningskriterier for økonomiske omstillingsaktiviteter bør sikre, at disse har en troværdig kurs mod klimaneutralitet, kan imidlertid også vedrøre lavemissionsaktiviteter, såfremt de pågældende aktiviteter sigter mod at nedbringe drivhusgasemissioner.

153 Det følger heraf, at den systemiske fortolkning, som Republikken Østrig har påberåbt sig, ikke er til hinder for, at atomenergi betragtes som en lavemissionsaktivitet, der henhører under klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2. Den omhandlede bestemmelse har i øvrigt netop til formål at tage hensyn til økonomiske aktiviteter, der støtter omstillingen til en klimaneutral økonomi, selv om de ikke opfylder betingelserne i denne forordnings artikel 10, stk. 1, forudsat at de specifikke betingelser i den nævnte forordnings artikel 10, stk. 2, er opfyldt.

154 Det fremgår desuden af 41. betragtning til klassificeringsforordningen, at denne forordnings artikel 10, stk. 2, har til formål at lette omstillingen til en klimaneutral økonomi ved anvendelse af klimaneutrale energikilder og andre økonomiske omstillingsaktiviteter. Det kan således ikke antages, at de klimaneutrale energikilder, der skal lette omstillingen til en klimaneutral økonomi, kun er dem, der er anført i den nævnte forordnings artikel 10, stk. 1.

155 I tredje række har Republikken Østrig i det væsentlige gjort gældende, at det fremgår af forarbejderne til klassificeringsforordningen, at EU-lovgiver ved at fjerne henvisningen til klimaneutral energi i denne forordnings artikel 10, stk. 1, litra a), for at begrænse denne bestemmelse til vedvarende energi, bestemte, at atomenergi ikke skulle indgå i klassificeringssystemet som en af de energiproduktionsformer, der bidrager væsentligt til modvirkning af klimaændringer.

156 Hertil skal det imidlertid bemærkes, at den manglende henvisning til klimaneutral energi i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 1, ikke godtgør, at EU-lovgiver havde til hensigt at udelukke klimaneutrale energikilder fra klassificeringsforordningen, men alene at udelukke denne type aktiviteter fra denne bestemmelses anvendelsesområde, hvilket indebærer, at sådanne aktiviteter stadig kan falde ind under anvendelsesområdet for denne artikels stk. 2.

157 Som Kommissionen har fremhævet, er de økonomiske aktiviteter, for hvilke den ikke kan fastsætte tekniske screeningskriterier, i øvrigt nævnt udtrykkeligt i klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 3. Hvis EU-lovgiver havde ønsket at udelukke atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter fra anvendelsesområdet for klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, ville lovgiver have nævnt disse aktiviteter i denne forordnings artikel 19, stk. 3. Den manglende henvisning til atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter i denne bestemmelse tyder tværtimod på, at lovgiver ikke havde til hensigt at udelukke disse aktiviteter fra kategorien af miljømæssigt bæredygtige aktiviteter.

158 Republikken Østrig har i fjerde række støttet sig på en teleologisk fortolkning af klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 1 og 2. Den har gjort gældende, at denne forordnings artikel 10, stk. 2, har til formål at kanalisere finansieringsstrømmene i retning af økonomiske aktiviteter, der er så lidt kulstofintensive som muligt, hvis der slet ikke findes teknologisk og økonomisk gennemførlige nul- eller lavemissionsalternativer, og dermed at fremme »klassens bedste« kulstofintensive teknologier. Da atomenergi, der er kulstoffattig, efter dens opfattelse ikke udgør en sådan aktivitet, vil de bestemmelser i denne forordning, der har til formål at fremme kulstofintensive teknologier, miste deres effektive virkning, hvis atomenergi betragtes som en omstillingsaktivitet som omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2.

159 Modsat hvad Republikken Østrig har gjort gældende, følger det dog af en teleologisk og systematisk fortolkning af klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, sammenholdt med denne forordnings artikel 10, stk. 1, samt 24. og 41. betragtning hertil, at de »omstillingsaktiviteter«, der er omhandlet i den nævnte forordnings artikel 19, stk. 1, litra h), nr. ii), omfatter aktiviteter, som ikke opfylder kriterierne i samme forordnings artikel 10, stk. 1, men alligevel undgår eller nedbringer drivhusgasemissioner og derfor midlertidigt forfølger miljømålet om modvirkning af klimaændringer. Henset til dette mål kan omstillingsaktiviteter således omfatte aktiviteter, der ikke har lave emissioner, og for hvilke der ikke findes teknologisk og økonomisk gennemførlige lavemissionsalternativer, men også – og så meget desto mere – lavemissionsaktiviteter, der ikke opfylder betingelserne for anvendelsen af klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 1. Det ville være i strid med denne forordnings formål, hvis artikel 10, stk. 2, heri fortolkedes således, at denne bestemmelse kun kan omfatte kulstofintensive aktiviteter.

160 Det følger heraf, at den teleologiske fortolkning af klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, bekræfter, at denne bestemmelse kan anvendes på lavemissionsaktiviteter såsom atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter.

161 I femte række har Republikken Østrig anført, at Kommissionen ved i den anfægtede forordning at lægge til grund, at der ikke fandtes teknologisk og økonomisk gennemførlige lavemissionsalternativer til atomenergi »i tilstrækkeligt omfang til at dække energiefterspørgslen på en kontinuerlig og pålidelig måde«, udvidede anvendelsesområdet for klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, idet denne forordning ikke vedrører energiforsyningssikkerheden, men kvalificeringen af økonomiske aktiviteter som miljømæssigt bæredygtige med det formål at bestemme, i hvilken grad en investering er miljømæssigt bæredygtig.

162 Det skal herved bemærkes, at det følger af sjette betragtning til den anfægtede forordning, at atomenergirelaterede aktiviteter er lavemissionsaktiviteter, der ikke består i energi fra vedvarende energikilder som omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 1, litra a), og ikke falder ind under de andre kategorier af økonomiske aktiviteter, som er nævnt i den nævnte forordnings artikel 10, stk. 1, litra b)-i).

163 Kommissionen tilkendegav ligeledes i sjette betragtning til den anfægtede forordning, at atomenergirelaterede aktiviteter, eftersom produktion af atomenergi udleder tæt på ingen drivhusgasemissioner, og der ikke findes andre teknologisk og økonomisk gennemførlige lavemissionsalternativer i tilstrækkeligt omfang til at dække energiefterspørgslen på en kontinuerlig og pålidelig måde, bidrager til målene om modvirkning af klimaændringer og skal kvalificeres som »omstillingsaktiviteter« som omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2.

164 Det skal imidlertid for det første bemærkes, at artikel 194, stk. 1, TEUF fastsætter, at Unionens politik på energiområdet som led i det indre markeds oprettelse og funktion og under hensyn til kravet om at bevare og forbedre miljøet sigter mod i en ånd af solidaritet mellem medlemsstaterne at sikre energimarkedets funktion, at sikre energiforsyningssikkerheden i Unionen, at fremme energieffektivitet og energibesparelser samt udvikling af nye og vedvarende energikilder og at fremme sammenkobling af energinet.

165 Domstolen har desuden fastslået, at EU-institutionerne såvel som medlemsstaterne skal tage hensyn til det princip om energimæssig solidaritet, der er omhandlet i artikel 194 TEUF, som led i det indre markeds oprettelse og funktion, navnlig ved at sørge for at sikre energiforsyningssikkerheden i Unionen, hvilket ikke blot indebærer, at nødsituationer skal håndteres, når de opstår, men tillige at der skal vedtages foranstaltninger til forebyggelse af krisesituationer (jf. i denne retning dom af 15.7.2021, Tyskland mod Polen, C-848/19 P, EU:C:2021:598, præmis 69).

166 Det følger heraf, at Kommissionen skal sørge for at sikre energiforsyningssikkerheden i Unionen, når den vedtager foranstaltninger med henblik på at oprette eller sikre det indre markeds funktion såsom den anfægtede forordning, der gennemfører klassificeringsforordningen, hvis retsgrundlag er artikel 114 TEUF.

167 For det andet har klassificeringsforordningen, som det navnlig fremgår af fjerde betragtning til denne forordning, til formål at støtte omstillingen til en sikker, klimaneutral, klimarobust, mere ressourceeffektiv og cirkulær økonomi.

168 Dette formål ville imidlertid blive bragt i fare, hvis anvendelsen af energikilder, der kvalificeres som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer, ikke kunne sikre en energiforsyning, der er tilstrækkelig til at dække energiefterspørgslen.

169 Det skal for det tredje påpeges, at der i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, henvises til, at der ikke findes noget »teknologisk og økonomisk gennemførligt« lavemissionsalternativ. Med betingelsen om, at disse alternativer skal være teknologisk og økonomisk gennemførlige, har lovgiver imidlertid lagt vægt på deres brugbarhed og tilgængelighed, hvilket danner grundlag for kravet om forsyningssikkerhed og opfyldelsen af Unionens energibehov. Denne bestemmelse skal derfor fortolkes således, at den vedrører omstillingsaktiviteter, for hvilke der ikke findes realistiske og brugbare alternativer, som gør det muligt for Unionen fortsat at dække sit energibehov.

170 Henset til det ovenfor anførte kan Republikken Østrigs argumenter ikke godtgøre, at Kommissionen tilsidesatte klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, ved at anvende denne bestemmelse på atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter.

171 Det andet anbringendes første led er derfor ugrundet.

– Det andet anbringendes andet led vedrørende, subsidiært, den manglende opfyldelse af betingelserne i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2

172 Republikken Østrig har, støttet af Storhertugdømmet Luxembourg, i det væsentlige gjort gældende, at den anfægtede forordning blev vedtaget i strid med klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, for så vidt som atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter ikke opfylder de betingelser, der er fastsat i denne bestemmelse.

173 Kommissionen har, støttet af Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Den Franske Republik, Ungarn, Rumænien, Den Slovakiske Republik og Republikken Finland, bestridt denne argumentation.

174 Republikken Østrig har i første række hævdet, at optagelsen af atomenergi i klassificeringssystemet strider mod betingelsen om, at der ikke må findes noget teknologisk og økonomisk gennemførligt lavemissionsalternativ, eftersom der allerede findes sådanne alternativer til atomenergi i form af vedvarende energi, der bør foretrækkes frem for atomenergi.

175 Republikken Østrig har ligeledes anført at Kommissionen tilsidesatte klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, ved at fastslå, at lavemissionsalternativerne til atomenergi endnu ikke er tilstrækkeligt tilgængelige, eftersom denne bestemmelse ikke er begrænset til tilstrækkeligt tilgængelige alternativer.

176 Republikken Østrig har til støtte herfor henvist til platformens svar, hvorefter der »tydeligvis findes« andre tilgængelige og gennemførlige metoder til energiproduktion, og til den omstændighed, at den manglende anvendelse af atomenergi i størstedelen af medlemsstaterne viser, at der findes lavemissionsalternativer, hvilket Bundesamt für Sicherheit in der nuklearen Entsorgung (forbundskontoret for sikker bortskaffelse af nukleart affald, Tyskland, herefter »BASE«) konstaterede i sin tekniske rådgivning, hvori den fastslog, at der foreligger teknologisk tilgængelige og mere økonomisk fordelagtige vedvarende energikilder.

177 Det skal herved bemærkes, at betingelsen om, at der ikke må findes noget teknologisk og økonomisk gennemførligt lavemissionsalternativ, som det fremgår af præmis 164-169 ovenfor, skal vurderes under hensyntagen til kravet om forsyningssikkerhed.

178 Desuden er platformens og BASE's generelle udsagn, hvortil Republikken Østrig har henvist, ikke tilstrækkelige til at bevirke, at Kommissionens konstatering af, at atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter i en overgangsperiode bør tages i betragtning, hvis der ikke findes teknologisk og økonomisk gennemførlige lavemissionsalternativer i tilstrækkeligt omfang til at dække energiefterspørgslen på en kontinuerlig og pålidelig måde, bliver usandsynlig (jf. sjette betragtning til den anfægtede forordning). Republikken Østrig har nemlig ikke godtgjort, at alternativer baseret på anvendelse af vedvarende energi er teknologisk og økonomisk gennemførlige, og navnlig at det vil være muligt at dække energiefterspørgslen alene ved hjælp af vedvarende energikilder.

179 Republikken Østrigs argument kan derfor ikke godtgøre, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med denne konstatering.

180 Republikken Østrig er i anden række af den opfattelse, at den anfægtede forordning ikke opfylder betingelserne i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, eftersom denne bestemmelse forudsætter, at en økonomisk aktivitet kun kan kvalificeres som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer, hvis den støtter omstillingen til en klimaneutral økonomi i overensstemmelse med en kurs hen imod en begrænsning af temperaturstigningen til 1,5°C over det førindustrielle niveau, jf. målene i Parisaftalen (EUT 2016, L 282, s. 4).

181 Ifølge Republikken Østrig tilsidesætter den anfægtede forordning klimamålene i Parisaftalen, eftersom de tekniske screeningskriterier kvalificerer aktiviteter i atomenergisektoren som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer, selv om de kun kan føre til reduktion af drivhusgasemissionerne langt ude i fremtiden og ikke kan bidrage til målet om klimaneutralitet inden udgangen af 2030 eller 2050. De nævnte kriterier vil navnlig gøre det muligt at bringe nye kraftværker, der har opnået en byggetilladelse inden udgangen af 2045, og eksisterende værker, der er blevet ændret inden udgangen af 2040, i overensstemmelse med klassificeringssystemet, selv om det vil være for sent til at bidrage til målet om klimaneutralitet.

182 Det skal indledningsvis bemærkes, at ifølge klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, »kvalificeres en økonomisk aktivitet […] som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer, når den støtter omstillingen til en klimaneutral økonomi i overensstemmelse med en kurs hen imod en begrænsning af temperaturstigningen til 1,5°C over det førindustrielle niveau […]«.

183 I klassificeringsforordningens artikel 2, nr. 5), defineres »modvirkning af klimaændringer« som processen med at »holde stigningen i den globale gennemsnitstemperatur et godt stykke under 2° C og at søge at begrænse temperaturstigningen til 1,5°C over det førindustrielle niveau som fastsat i Parisaftalen«.

184 Det fremgår af tredje betragtning til klassificeringsforordningen, hvori der også henvises til Parisaftalen, at denne forordning »udgør […] et vigtigt skridt hen imod målet om at opnå en klimaneutral Union senest i 2050«.

185 Klassificeringsforordningen har således, som det angives i dens tredje betragtning og artikel 10, stk. 2, netop til formål at sikre opfyldelsen af målene i Parisaftalen, der er indarbejdet i dens bestemmelser.

186 Desuden fastsætter den europæiske klimalov i artikel 1, stk. 2, et »bindende mål om klimaneutralitet i Unionen senest i 2050 i bestræbelserne på at nå det langsigtede temperaturmål, der er fastsat i Parisaftalens artikel 2, stk. 1, litra a)«, hvortil der henvises i sjette betragtning til den anfægtede forordning.

187 Parisaftalen er i øvrigt bindende for Unionen, eftersom den er blevet godkendt på Unionens vegne ved Rådets afgørelse (EU) 2016/1841 af 5. oktober 2016 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (EUT 2016, L 282, s. 1). Denne aftale har derfor forrang for afledte EU-retsakter, og de sidstnævnte skal i videst muligt omfang fortolkes i overensstemmelse med dens bestemmelser. Det følger heraf, at klassificeringsforordningen i videst muligt omfang skal fortolkes i overensstemmelse med Parisaftalen (jf. analogt dom af 27.2.2024, EUIPO mod The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2024:172, præmis 70 og den deri nævnte retspraksis, og af 17.10.2024, PT Pelita Agung Agrindustri og PT Permata Hijau Palm Oleo mod Kommissionen, C-112/23 P, EU:C:2024:899, præmis 38).

188 Det skal i denne forbindelse påpeges, at i henhold til artikel 31, stk. 3, litra a) og b), i Wienerkonventionen om traktatretten af 23. maj 1969 skal der ved fortolkningen af en traktat, jævnsides med sammenhængen, bl.a. tages hensyn til en eventuel efterfølgende aftale mellem deltagerne vedrørende traktatens fortolkning eller anvendelsen af dens bestemmelser og til enhver efterfølgende praksis vedrørende traktatens anvendelse, som fastslår en enighed mellem deltagerne vedrørende traktatens fortolkning. I denne henseende har Domstolen allerede haft lejlighed til at fremhæve, at det i folkeretten hverken er forbudt eller usædvanligt at fastsætte en mulighed for, at parterne i en international aftale kan præcisere fortolkningen af aftalen, i takt med at deres fælles vilje vedrørende denne aftale udvikler sig. Sådanne præciseringer kan foretages af parterne selv eller af et organ, der er oprettet af parterne, og som af disse er blevet tillagt en beslutningsbeføjelse, der er bindende for dem. Sådanne fortolkende retsakter har i dette tilfælde de retlige virkninger, der følger af artikel 31, stk. 3, litra a), i Wienerkonventionen om traktatretten (dom af 21.12.2023, Scuola europea di Varese, C-431/22, EU:C:2023:1021, præmis 76; jf. i denne retning ligeledes udtalelse 1/17 (CETA-aftalen EU-Canada) af 30.4.2019, EU:C:2019:341, præmis 233 og 234).

189 Med hensyn til Parisaftalen fremhævede parterne i denne aftale i forbindelse med den 28. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (COP28), i del II, punkt 28, litra e), i deres beslutning 1/CMA.5 med overskriften »Outcome of the first global stocktake« »the need for deep, rapid and sustained reductions in greenhouse gas emissions in line with 1.5°C pathways«, og de forpligtede sig til at »contribute to […] global efforts«, herunder »accelerating zero- and low-emission technologies, including […] nuclear«.

190 En fortolkning af klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, i overensstemmelse med Parisaftalen, således som parterne i den nævnte aftale i forbindelse med COP28 fortolkede denne i overensstemmelse med artikel 31, stk. 3, litra a) og b), i Wienerkonventionen om traktatretten, synes følgelig at bekræfte, at atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter kan udgøre aktiviteter, der bidrager væsentligt til modvirkning af klimaændringer ved at støtte omstillingen til en klimaneutral økonomi i overensstemmelse med en kurs hen imod en begrænsning af temperaturstigningen til 1,5°C over det førindustrielle niveau.

191 Det skal præciseres, at parterne i retsmødet som svar på spørgsmål fra Retten fik lejlighed til at udtale sig om den lære, der kan drages af en sådan fortolkning, som er forenelig med Parisaftalen.

192 Det skal endvidere bemærkes, at det følger af klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, hvis lovlighed ikke er bestridt, at disse klimamål er opfyldt, når den pågældende økonomiske aktivitet støtter omstillingen til en klimaneutral økonomi, navnlig ved at fjerne drivhusgasemissioner. Det skal ligeledes påpeges, at Kommissionen i sjette betragtning til den anfægtede forordning på grundlag af den rådgivning, der blev indhentet under proceduren for vedtagelse af denne forordning, anførte, at atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter er lavemissionsaktiviteter, at produktion af atomenergi udleder tæt på ingen drivhusgasemissioner, og at dokumentationen for atomenergiens potentielle bidrag til målene om modvirkning af klimaændringer var omfattende og klar.

193 Republikken Østrig har endelig ikke fremlagt beviser til støtte for sine argumenter om, at opførelsen og driften af nye atomkraftværker på grundlag af byggetilladelser, der udstedes mellem 2023 og 2045, kun kan bidrage til målet om kulstofneutralitet langt ude i fremtiden og ikke i 2050. Republikken Østrig har nemlig blot henvist til platformens argument om, at nye atomkraftværker, der har opnået en byggetilladelse inden udgangen af 2045, kan bringes i overensstemmelse med klassificeringssystemet, selv om de bliver driftsklare for sent til at bidrage til modvirkning af klimaændringer.

194 Atomenergi har imidlertid meget lave værdier for drivhusgasemissioner og kan derfor bidrage væsentligt til modvirkning af klimaændringer ved at begrænse anvendelsen af kulstofintensive energikilder.

195 I øvrigt kan argumentet om, at disse aktiviteter kun vil kunne reducere drivhusgasemissionerne langt ude i fremtiden og ikke inden udgangen af 2050, selv om dette måtte være korrekt, ikke godtgøre, at den anfægtede forordning er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn, eftersom det ikke kan gøre en retsakt ulovlig, at den angiveligt ikke er effektiv (jf. i denne retning og analogt dom af 12.7.2001, Jippes m.fl., C-189/01, EU:C:2001:420, præmis 84 og den deri nævnte retspraksis).

196 Republikken Østrig har tilføjet, at den anfægtede forordning er i strid med artikel 1, stk. 2, i og 16. betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/591 af 6. april 2022 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2030 (EUT 2022, L 114, s. 22), hvorefter Unionen skal bestræbe sig på at gennemføre en grøn omstilling og basere sin økonomi på vedvarende energikilder, eftersom den langsigtede fremme af atomkraftanlæg, der følger af den anfægtede forordning, står i diametral modsætning til dette mål.

197 Hertil skal det blot bemærkes, at atomenergi er en omstillingsaktivitet som omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2.

198 De tekniske screeningskriterier, der er fastsat i overensstemmelse med klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, supplerer derfor Unionens foranstaltninger til fremme af vedvarende energi.

199 Det kan således ikke antages, at den anfægtede forordning er i strid med afgørelse 2022/591, uden at det er nødvendigt at tage stilling til rækkevidden af bestemmelserne i den nævnte afgørelse.

200 Republikken Østrigs argumenter om den manglende støtte til omstillingen til en klimaneutral økonomi i overensstemmelse med 1,5°C-målet skal derfor forkastes.

201 I tredje række har Republikken Østrig i det væsentlige gjort gældende, at det strider mod klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, litra a), at optage atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter i klassificeringssystemet, eftersom atomenergi ikke har et drivhusgasemissionsniveau, der svarer til de bedste resultater i sektoren eller industrien som omhandlet i denne bestemmelse, dvs. i energiproduktionssektoren, bl.a. i forhold til vandkraft og vindenergi.

202 Det skal herved bemærkes, at Republikken Østrig har foretaget en fejlagtig fortolkning af klassificeringsforordningen, eftersom betingelsen om, at en aktivitet skal have et drivhusgasemissionsniveau, der svarer til de bedste resultater i sektoren eller industrien, ikke kan fortolkes således, at der skal være tale om den mest kulstoffattige aktivitet i den pågældende sektor eller industri.

203 Det fremgår nemlig af 41. betragtning til klassificeringsforordningen, at økonomiske omstillingsaktiviteter bl.a. bør kvalificeres som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer, hvis deres drivhusgasemissioner er væsentligt lavere end sektorens eller industriens gennemsnit.

204 Republikken Østrigs argumenter kan derfor ikke godtgøre, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da den fastslog, at atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter på visse betingelser kunne anses for at svare til de bedste resultater i sektoren eller industrien som omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, litra a).

205 I fjerde række har Republikken Østrig i det væsentlige gjort gældende, at den anfægtede forordning er uforenelig med klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, litra b), eftersom investeringer i atomenergi er til hinder for udvikling af lavemissionsalternativer.

206 Republikken Østrig har i det væsentlige anført, at talrige undersøgelser har vist, at atomenergi og vedvarende energikilder ikke supplerer, men skader hinanden, og at den anfægtede forordning således leder finansielle ressourcer væk fra indførelse af vedvarende energi på kort sigt.

207 Det skal i denne forbindelse påpeges, at Kommissionen i sjette betragtning til den anfægtede forordning gav udtryk for, at atomenergi ved at sikre en stabil grundlastforsyning af energi fremmer ibrugtagning af fluktuerende vedvarende energikilder og ikke hæmmer udviklingen heraf.

208 Det skal ligeledes bemærkes, at delegeret forordning 2021/2139 fastsætter tekniske screeningskriterier, der dækker flere økonomiske sektorer og aktiviteter, som har potentiale til at bidrage til målene om modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, herunder aktiviteter i forbindelse med vedvarende energi.

209 Det kan derfor ikke lægges til grund, at den anfægtede forordning, som ikke kan vurderes uafhængigt af de øvrige delegerede forordninger, der er vedtaget på grundlag af klassificeringsforordningen, foretager en prioritering af investeringer i atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter frem for investeringer i vedvarende energi.

210 Denne fortolkning af den anfægtede forordning er i overensstemmelse med artikel 194, stk. 2, andet afsnit, TEUF, hvorefter hver medlemsstat har ret til at fastsætte betingelserne for udnyttelsen af sine energiressourcer, sine valg mellem forskellige energikilder og den generelle sammensætning af sin energiforsyning (jf. i denne retning dom af 22.9.2020, Østrig mod Kommissionen, C-594/18 P, EU:C:2020:742, præmis 48 og 80).

211 Republikken Østrig har desuden i det væsentlige argumenteret for, at atomenergi savner fleksibilitet, hvilket bevirker, at en forøgelse af andelen af vedvarende energi vil forringe atomkraftværkernes økonomiske model ved at forkorte deres anvendelsestid. Det må imidlertid konstateres, at der er tale om et generelt udsagn, hvis relevans vil afhænge af dels de enkelte medlemsstaters valg som nævnt i præmis 210 ovenfor, dels atomkraftværkernes mulighed for at tilpasse driften i forhold til udviklingen i udbuddet og efterspørgslen, således som Kommissionen og Den Franske Republik har gjort gældende.

212 Kommissionen har under alle omstændigheder ligeledes fremlagt en undersøgelse, hvori der rejses tvivl om konklusionen i de undersøgelser, som Republikken Østrig har fremlagt. I henhold til fast retspraksis skal Kommissionen imidlertid indrømmes en vid skønsmargen for så vidt angår vurderingen af videnskabelige undersøgelser og valget af undersøgelser, der skal veje tungere end andre undersøgelser, uafhængigt af deres kronologi (dom af 24.10.2018, Deza mod Kommissionen, T-400/17, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:712, præmis 95, og af 5.7.2023, TIB Chemicals mod Kommissionen, T-639/20, ikke trykt i Sml., EU:T:2023:374, præmis 34).

213 De beviser, som Republikken Østrig har fremlagt, er derfor ikke tilstrækkelig stærke til at bevirke, at Kommissionens vurdering om, at atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter fremmer ibrugtagning af fluktuerende vedvarende energikilder og ikke hæmmer udviklingen heraf, bliver usandsynlig.

214 Disse beviser godtgør følgelig ikke, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at fastslå, at atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter fremmer ibrugtagning af fluktuerende vedvarende energikilder og ikke hæmmer udviklingen heraf.

215 Republikken Østrig har ligeledes foreholdt Kommissionen, at den ikke foretog en undersøgelse heraf, hvorfor den anfægtede forordning er baseret på en utilstrækkelig begrundelse.

216 Det følger i denne henseende af Domstolens faste praksis, at den begrundelse, som kræves i henhold til artikel 296 TEUF, skal tilpasses karakteren af den pågældende retsakt og klart og utvetydigt angive de betragtninger, som den institution, der har udstedt retsakten, har lagt til grund, således at de berørte parter kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, og således at den kompetente ret kan udøve sin prøvelsesret. Det kræves ikke, at begrundelsen angiver samtlige relevante faktiske og retlige momenter, da spørgsmålet, om en retsakts begrundelse opfylder kravene efter artikel 296 TEUF, ikke blot skal vurderes i forhold til ordlyden af retsakten, men ligeledes til den sammenhæng, hvori den indgår, samt under hensyn til alle de retsregler, som gælder på det pågældende område (jf. dom af 8.5.2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg mod ECB, C-450/17 P, EU:C:2019:372, præmis 85 og 87 samt den deri nævnte retspraksis).

217 Som det fremgår af sjette betragtning til den anfægtede forordning, gav Kommissionen en tilstrækkelig begrundelse for sin vurdering om, at atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter fremmer ibrugtagning af fluktuerende vedvarende energikilder og ikke hæmmer udviklingen

heraf. Det fremgår nemlig af denne betragtning, at atomenergi ved at sikre en stabil grundlastforsyning af energi fremmer ibrugtagning af fluktuerende vedvarende energikilder og ikke hæmmer udviklingen heraf.

218 Det kan heller ikke foreholdes Kommissionen, at den ikke foretog en undersøgelse heraf, eftersom den vurdering, der er nævnt i sjette betragtning til den anfægtede forordning, viser, at den undersøgte dette spørgsmål.

219 Republikken Østrig har i femte række anført, at optagelsen af atomenergi i klassificeringssystemet strider mod det forbud mod fastlåsningsvirkninger, der er fastsat i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, litra c). Eftersom atomenergi vil føre til betydelige fastlåsningsvirkninger, henset til de høje investeringsomkostninger, den lange opførelsestid og værkernes driftsperiode, vil atomenergi være til skade for udviklingen af mere fordelagtige vedvarende energikilder og øge sandsynligheden for, at der anvendes kulstofintensive teknologier, indtil nye atomkraftværker er klar til brug.

220 Republikken Østrig har til støtte herfor henvist til platformens svar, hvoraf det fremgår dels, at der kan ske (»may occur«) fastlåsning af aktiver i forbindelse med kulstofintensive aktiviteter, hvis de ønskede reduktioner af drivhusgasser tager for lang tid eller sker for sent, dels, at der vil være risiko for fastlåsning på grund af den tid, som det tager at opføre atomkraftværker, og den periode, hvor de vil være i drift.

221 Det skal påpeges, at klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, litra c), kræver, at den økonomiske aktivitet ikke fører til en fastlåsning af kulstofintensive aktiver under hensyntagen til disse aktivers økonomiske levetid.

222 Det følger heraf, at klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, litra c), har til formål at undgå fastlåsning, dvs. fastholdelse af kulstofintensive aktiver, og som nævnt i 41. betragtning til den nævnte forordning at sikre, at økonomiske aktiviteter ikke fører til en fastlåsning af aktiver, der er uforenelig med målet om klimaneutralitet.

223 Republikken Østrig har imidlertid ikke forklaret, hvorfor aktiver i forbindelse med atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter skulle være store kilder til drivhusgasser, og dens argument er derfor ikke underbygget.

224 De udsagn i platformens svar, som Republikken Østrig har fremført, er desuden formuleret i hypotetiske vendinger eller er ikke underbyggede og derfor ikke tilstrækkelige til at bevirke, at Kommissionens vurdering bliver usandsynlig.

225 Republikken Østrigs argumenter kan således ikke godtgøre, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da den fastslog, at atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter opfyldte betingelsen i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, litra c).

226 Republikken Østrig har ligeledes i det væsentlige foreholdt Kommissionen, at den ikke foretog en undersøgelse af atomenergirelaterede økonomiske aktiviteters fastlåsningsvirkninger, som er betydelige og skadelige for udviklingen af vedvarende energi og samtidig gør det nødvendigt at producere energi ved hjælp af kul og gas, hvorfor den anfægtede forordning er baseret på en utilstrækkelig begrundelse.

227 Da der ikke foreligger en risiko for fastlåsning af kulstofintensive aktiver i forbindelse med atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter, som ikke omfatter kulstofintensive aktiver, kan det imidlertid ikke foreholdes Kommissionen, at den ikke undersøgte disse aktivers fastlåsningsvirkninger, eller at den tilsidesatte sin begrundelsespligt i denne henseende.

228 Republikken Østrig har i sjette række gjort gældende, at overtrædelserne af klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, ligeledes resulterer i en tilsidesættelse af denne forordnings artikel 19, stk. 1, litra g), hvorefter der foreligger en forpligtelse til at tage hensyn til livscyklus, herunder dokumentation fra eksisterende livscyklusvurderinger. Kommissionen tog nemlig ikke hensyn til de lange planlægnings-, tilladelses- og driftsperioder for atomkraftværker og følgelig heller ikke til den samlede livscyklus, navnlig henset til hindringen af lavemissionsalternativer og fastlåsningsvirkningerne.

229 Det er imidlertid tilstrækkeligt at bemærke, at Republikken Østrig i forbindelse med det foreliggende klagepunkt blot har henvist til de argumenter, der vedrører overtrædelserne af klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2. Eftersom de sidstnævnte argumenter er blevet forkastet, skal argumentet om, at overtrædelserne af denne bestemmelse ligeledes resulterer i en tilsidesættelse af denne forordnings artikel 19, stk. 1, litra g), på denne baggrund også forkastes.

230 Det må, henset til det ovenfor anførte, konkluderes, at Republikken Østrig ikke har godtgjort, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da den fastslog, at atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter opfyldte betingelserne i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2.

231 Det andet anbringendes andet led er som følge heraf ugrundet.

– Det andet anbringendes tredje led vedrørende, subsidiært, tilsidesættelsen af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra f), og forsigtighedsprincippet

232 Republikken Østrig har i det væsentlige anført, at de tekniske screeningskriterier, der er fastsat i den anfægtede forordning, er behæftet med en tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra f), idet de hverken er baseret på definitiv videnskabelig dokumentation eller på forsigtighedsprincippet og ikke gør det muligt at verificere, om atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter overholder betingelserne i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2.

233 Kommissionen har, støttet af Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Ungarn, Rumænien og Republikken Finland, bestridt denne argumentation.

234 Det skal påpeges, at de tekniske screeningskriterier, der fastsættes i henhold til klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 3, ifølge denne forordnings artikel 19, stk. 1, litra f), skal være baseret på definitiv videnskabelig dokumentation og forsigtighedsprincippet, jf. artikel 191 TEUF.

235 I det foreliggende tilfælde fremgår det for det første af sjette betragtning til den anfægtede forordning, at Kommissionen støttede sig på TEG's videnskabelige vurdering og på den videnskabelige vurdering, der er indeholdt i FFC's rapport. Som nævnt i præmis 48 ovenfor støttede Kommissionen sig desuden også på udtalelser fra den ekspertgruppe, der er omhandlet i Euratom-traktatens artikel 31, og fra VKSMNR. TEG fastslog i øvrigt i det tekniske bilag til sin endelige rapport af 9. marts 2020, at »dokumentationen for atomenergiens potentielle betydelige bidrag til målene om modvirkning af klimaændringer var omfattende og klar«, med henvisning til en række videnskabelige undersøgelser.

236 Republikken Østrig har blot henvist til tre undersøgelser til støtte for argumentet om, at atomenergi og vedvarende energikilder skader hinanden i stedet for at supplere hinanden, uden at forklare, hvordan de tekniske screeningskriterier, der er fastsat for atomenergirelaterede aktiviteter, fører til fastlåsning af kulstofintensive aktiver.

237 Under disse omstændigheder og henset til den vide skønsmargen, som Kommissionen som nævnt i præmis 212 ovenfor indrømmes ved valget og vurderingen af videnskabelige undersøgelser, har Republikken Østrig ikke i tilstrækkeligt omfang godtgjort, at Kommissionen tilsidesatte sin forpligtelse til at basere sig på definitiv videnskabelig dokumentation.

238 Henset til den nævnte vide skønsmargen er den omstændighed, at en af Kommissionens analyser anfægtes i den videnskabelige litteratur, under alle omstændigheder ikke i sig selv tilstrækkelig til at rejse tvivl om denne analyse.

239 For det andet kan det i modsætning til det af Republikken Østrig anførte heller ikke lægges til grund, at den anfægtede forordning er behæftet med en »mangelfuld undersøgelse og begrundelse« for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt de tre relevante økonomiske sektorer, der er knyttet til atomenergi, opfylder betingelserne i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2.

240 Det skal herved bemærkes, at begrundelsespligten udgør et væsentligt formkrav, som bør adskilles fra begrundelsens materielle indhold, der henhører under spørgsmålet om lovligheden af den anfægtede retsakt (jf. dom af 18.4.2024, Dumitrescu m.fl. mod Kommissionen og Domstolen, C-567/22 P – C-570/22 P, EU:C:2024:336, præmis 46 og den deri nævnte retspraksis). Det må imidlertid konstateres, at Republikken Østrig med sin argumentation vedrørende den »mangelfulde analyse og begrundelse« i det væsentlige har rejst tvivl om den anfægtede forordnings begrundelse og ikke om dens materielle indhold, hvilket ligeledes gælder for de øvrige klagepunkter, der er fremsat i sagen vedrørende disse mangler.

241 Det skal i øvrigt i overensstemmelse med den retspraksis, der er nævnt i præmis 216 ovenfor, bemærkes, at opfyldelsen af de betingelser, der er fastsat i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, er begrundet i tilstrækkeligt omfang i sjette betragtning til den anfægtede forordning og i begrundelsen for delegeret forordning 2021/2139, hvori der henvises til udtalelserne fra de eksperter, som Kommissionen rådførte sig med.

242 Det skal for det tredje bemærkes, at eftersom Republikken Østrig ikke har fremført specifikke argumenter, der understøtter klagepunktet om tilsidesættelse af forsigtighedsprincippet, i forbindelse med det andet anbringendes tredje led og blot har henvist til dette princip, må det fastslås, at dette klagepunkt skal afvises i medfør af procesreglementets artikel 76, litra d) (jf. i denne retning dom af 7.11.2019, ADDE mod Parlamentet, T-48/17, EU:T:2019:780, præmis 22 og den deri nævnte retspraksis).

243 Henset til det ovenfor anførte skal det andet anbringendes tredje led og dermed det andet anbringende i sin helhed forkastes.

Det tredje og det fjerde anbringende om tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 17 og artikel 19, stk. 1, litra f) og g), samt forsigtighedsprincippet

244 Til støtte for det tredje og det fjerde anbringende har Republikken Østrig, støttet af Storhertugdømmet Luxembourg, i det væsentlige gjort gældende, at den anfægtede forordning ved at henregne atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter til omstillingsaktiviteter og ved at fastsætte tekniske screeningskriterier for disse aktiviteter har tilsidesat DNSH-kriteriet – kriteriet om, at den pågældende økonomiske aktivitet ikke må gøre væsentlig skade på et af de miljømål, der forfølges med klassificeringsforordningen – som er fastsat i denne forordnings artikel 17 og artikel 19, stk. 1, litra f) og g), samt forsigtighedsprincippet.

245 Klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, har følgende ordlyd:

»Med henblik på artikel 3, litra b), og under hensyntagen til livscyklussen for de produkter og tjenester, der er knyttet til en økonomisk aktivitet, herunder dokumentation fra eksisterende livscyklusvurderinger, anses den økonomiske aktivitet for væsentligt at skade:

a) modvirkning af klimaændringer, hvis aktiviteten fører til betydelige drivhusgasemissioner

b) tilpasning til klimaændringer, hvis aktiviteten fører til en øget negativ indvirkning af det nuværende klima og det forventede fremtidige klima på selve aktiviteten eller på mennesker, naturen eller aktiver

c) bæredygtig anvendelse og beskyttelse af vand- og havressourcer, hvis aktiviteten skader:
   i) en god tilstand eller et godt økologisk potentiale for vandområder, herunder overfladevand og grundvand, eller
   ii) en god miljøtilstand for havområder

d) cirkulær økonomi, herunder forebyggelse og genanvendelse af affald, hvis:
   i) aktiviteten fører til betydelig ineffektivitet i anvendelsen af materialer eller i den direkte eller indirekte anvendelse af naturressourcer såsom ikkevedvarende energikilder, råmaterialer, vand og jord i en eller flere faser af produkters livscyklus, herunder hvad angår holdbarhed, reparationsmuligheder, opgraderingsmuligheder, genbrugsmuligheder eller genanvendelsesmuligheder
   ii) aktiviteten fører til en betydelig stigning i produktionen, forbrændingen eller bortskaffelsen af affald, med undtagelse af forbrændingen af ikkegenanvendeligt farligt affald, eller
   iii) den langsigtede bortskaffelse af affald kan forvolde væsentlig og langsigtet skade på miljøet

e) forebyggelse og bekæmpelse af forurening, hvis aktiviteten fører til en betydelig stigning i udledningen af forurenende stoffer til luft, vand eller jord sammenlignet med situationen, før aktiviteten begyndte, eller

f) beskyttelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer, hvis aktiviteten skader:
   i) økosystemers gode tilstand og modstandsdygtighed væsentligt, eller
   ii) bevaringsstatussen for levesteder og arter, herunder levesteder og arter af interesse for Unionen.«

246 Klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, bestemmer, at de tekniske screeningskriterier, der er fastsat i henhold til bl.a. denne forordnings artikel 10, stk. 3, og artikel 11, stk. 3, skal:

»a) identificere de mest relevante potentielle bidrag til givne miljømål, idet princippet om teknologineutralitet overholdes, under hensyntagen til både den kortsigtede og langsigtede indvirkning af en given økonomisk aktivitet

b) angive de minimumskrav, der skal opfyldes for at undgå, at de relevante miljømål skades væsentligt, under hensyntagen til både den kortsigtede og langsigtede indvirkning af en given økonomisk aktivitet

c) så vidt muligt være kvantitative og indeholde tærskler og ellers være kvalitative

d) hvis det er relevant, være baseret på EU-mærknings- og certificeringsordninger, EU-metoder til vurdering af miljøaftryk og statistiske EU-klassificeringssystemer og tage hensyn til eventuel relevant gældende EU-lovgivning

e) om muligt anvende bæredygtighedsindikatorer som omhandlet i artikel 4, stk. 6, i forordning […] 2019/2088

f) være baseret på definitiv videnskabelig dokumentation og forsigtighedsprincippet, jf. artikel 191 [TEUF]

g) tage hensyn til livscyklus, herunder dokumentation fra eksisterende livscyklusvurderinger, ved at tage hensyn til miljøindvirkningen af selve den økonomiske aktivitet og til miljøindvirkningerne af de produkter og tjenester, der hidrører fra denne økonomiske aktivitet, navnlig ved at tage hensyn til disse produkters og tjenesters produktion, anvendelse og bortskaffelse

h) tage hensyn til arten og omfanget af den økonomiske aktivitet, herunder:
i) om den er en mulighedsskabende aktivitet som omhandlet i artikel 16, eller
ii) om den er en omstillingsaktivitet som omhandlet i artikel 10, stk. 2

i) tage hensyn til den potentielle markedsindvirkning af omstilling til en mere bæredygtig økonomi, herunder risikoen for at visse aktiver bliver strandede som følge af en sådan omstilling, og risikoen for at skabe uforenelige incitamenter til at investere på bæredygtig vis

j) omfatte alle relevante økonomiske aktiviteter i en bestemt sektor og sikre, at disse aktiviteter behandles ens, hvis de bidrager ligeligt til at nå de i denne forordnings artikel 9 fastsatte miljømål, for at undgå at fordreje konkurrencen på markedet, og

k) være lette at anvende og være fastsat således, at de letter overholdelsesverificeringen […]«.

247 Det skal indledningsvis bemærkes, at forsigtighedsprincippet udgør et generelt EU-retligt princip, der følger af artikel 11 TEUF, artikel 168, stk. 1, TEUF, artikel 169, stk. 1 og 2, TEUF og artikel 191, stk. 1 og 2, TEUF, og som pålægger de kompetente myndigheder inden for de specifikke rammer for udøvelsen af de beføjelser, de er tillagt ved den relevante lovgivning, at træffe passende foranstaltninger med henblik på at komme visse potentielle risici for den offentlige sundhed,

sikkerheden og miljøet i forkøbet ved at give de krav, der er forbundet med beskyttelsen af disse interesser, forrang for økonomiske interesser (jf. i denne retning dom af 17.5.2018, BASF Agro m.fl. mod Kommissionen, T-584/13, EU:T:2018:279, præmis 58 og den deri nævnte retspraksis).

248 Forsigtighedsprincippet indebærer således, at institutionerne, når der er videnskabelig usikkerhed med hensyn til, om og i givet fald i hvilket omfang der er risiko for menneskers sundhed eller for miljøet, kan træffe beskyttelsesforanstaltninger uden at afvente, at det fuldt ud påvises, at der er en risiko, og hvilket omfang denne har, og uden at afvente, at de skadelige virkninger for sundheden har vist sig (jf. i denne retning dom af 17.5.2018, BASF Agro m.fl. mod Kommissionen, T-584/13, EU:T:2018:279, præmis 59 og den deri nævnte retspraksis).

249 Anvendelsen af forsigtighedsprincippet er ikke begrænset til tilfælde, hvor der er usikkerhed om, hvorvidt der eksisterer en risiko; det kan også anvendes, såfremt det er fastslået, at der er en risiko, og Kommissionen skal vurdere, om denne risiko er acceptabel eller ikke, eller vurdere, hvordan den skal håndteres i forbindelse med risikostyringen (dom af 17.5.2018, Bayer CropScience m.fl. mod Kommissionen, T-429/13 og T-451/13, EU:T:2018:280, præmis 340).

250 I den proces, der fører til, at en institution i medfør af forsigtighedsprincippet træffer passende foranstaltninger med henblik på at forebygge visse potentielle risici for folkesundheden, sikkerheden og miljøet, kan der sondres mellem tre på hinanden følgende trin: for det første klarlæggelse af de potentielt skadelige virkninger af et forhold, for det andet vurdering af de risici for folkesundheden, sikkerheden og miljøet, der er forbundet med forholdet, og for det tredje, når de påviste potentielle risici overskrider tærsklen for, hvad der er acceptabelt for samfundet, styring af risiciene gennem indførelse af passende beskyttelsesforanstaltninger (dom af 17.5.2018, Bayer CropScience m.fl. mod Kommissionen, T-429/13 og T-451/13, EU:T:2018:280, præmis 60, og af 21.2.2024, PAN Europe mod Kommissionen, T-536/22, under appel, EU:T:2024:98, præmis 74).

251 For den institution, der skal reagere på de potentielt skadelige virkninger af et forhold, består evalueringen af risiciene for folkesundheden, sikkerheden og miljøet i en videnskabelig vurdering af risiciene og en fastlæggelse af, om de overskrider det risikoniveau, som anses for acceptabelt for samfundet. For at institutionerne kan foretage en evaluering af risiciene, skal de derfor dels råde over en videnskabelig vurdering af disse, dels fastlægge det risikoniveau, der anses for uacceptabelt for samfundet (jf. dom af 17.5.2018, BASF Agro m.fl. mod Kommissionen, T-584/13, EU:T:2018:279, præmis 61 og den deri nævnte retspraksis).

252 Da der er tale om en videnskabelig proces, skal institutionen overlade den videnskabelige risikovurdering til videnskabelige eksperter (jf. dom af 17.5.2018, BASF Agro m.fl. mod Kommissionen, T-584/13, EU:T:2018:279, præmis 64 og den deri nævnte retspraksis).

253 Det tilkommer de institutioner, som er ansvarlige for det politiske valg, som fastlæggelsen af et for samfundet passende risikoniveau udgør, at fastlægge det risikoniveau, som anses for uacceptabelt for dette samfund, idet de herved skal overholde de gældende bestemmelser (jf. i denne retning dom af 17.5.2018, BASF Agro m.fl. mod Kommissionen, T-584/13, EU:T:2018:279, præmis 71 og den deri nævnte retspraksis).

254 Ved fastlæggelsen af det risikoniveau, som anses for uacceptabelt for samfundet, skal institutionerne overholde deres forpligtelser til at sikre et højt niveau i beskyttelsen af folkesundheden, sikkerheden og miljøet. Dette høje beskyttelsesniveau skal ikke nødvendigvis være det teknisk højst mulige. Endvidere må institutionerne ikke anlægge en rent hypotetisk

risikobetragtning og i deres beslutninger sigte mod et nul-risikoniveau (jf. i denne retning dom af 17.5.2018, BASF Agro m.fl. mod Kommissionen, T-584/13, EU:T:2018:279, præmis 72 og den deri nævnte retspraksis).

255 Hvad angår den retslige prøvelse af, om disse principper er overholdt, har Domstolen allerede fastslået, at Kommissionen skal indrømmes et vidt skøn ved udstedelsen af risikohåndteringsforanstaltninger. Dette område indebærer nemlig for Kommissionens vedkommende bl.a. politiske valg og komplekse vurderinger. Kun en åbenbart uegnet foranstaltning, vedtaget på dette område, kan berøre en sådan foranstaltnings lovlighed (dom af 9.6.2016, Pesce m.fl., C-78/16 og C-79/16, EU:C:2016:428, præmis 49).

256 Det følger således af retspraksis, at forsigtighedsprincippet kan anvendes, når der er videnskabelig usikkerhed med hensyn til, om og i givet fald i hvilket omfang der er risiko for menneskers sundhed eller for miljøet, således at institutionerne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger uden at afvente, at det fuldt ud påvises, at der er en risiko, og hvilket omfang denne har, og uden at afvente, at de skadelige virkninger for sundheden har vist sig.

257 Det fremgår ligeledes af retspraksis, at anvendelsen af forsigtighedsprincippet forudsætter, at der foretages en videnskabelig risikovurdering, fastlægges et acceptabelt risikoniveau og i givet fald træffes passende beskyttelsesforanstaltninger.

258 Det er i lyset af disse betragtninger, at Republikken Østrigs argumenter skal undersøges.

– Det tredje anbringendes første led, det fjerde anbringendes første led og det femte klagepunkt i forbindelse med det tredje anbringendes tredje led om underkendelse af beskyttelsesniveauet

259 Republikken Østrig har, støttet af Storhertugdømmet Luxembourg, i det væsentlige gjort gældende, at det mål om miljømæssig bæredygtighed, der forfølges med klassificeringsforordningen, og forsigtighedsprincippet taler for et lavere acceptabelt risikoniveau i henhold til denne forordnings artikel 17 og dermed for et højere beskyttelsesniveau i forhold til bestemmelserne i den traditionelle nukleare lovgivning. Republikken Østrig har, støttet af Storhertugdømmet Luxembourg, heraf udledt, at de tekniske screeningskriterier ikke er tilstrækkelige, da disse kriterier for det meste henviser til bestemmelser, der er vedtaget i henhold til Euratomtraktaten, eller til almengyldige EU-retsakter.

260 Kommissionen har, støttet af Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Den Franske Republik, Ungarn, Republikken Polen, Den Slovakiske Republik og Republikken Finland, bestridt denne argumentation.

261 Det skal påpeges, at Kommissionen ved fastsættelsen af de tekniske screeningskriterier og navnlig dem, der er forbundet med DNSH-kriteriet, skal tage hensyn til forsigtighedsprincippet i medfør af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra f).

262 Forsigtighedsprincippet fastlægger imidlertid ikke i sig selv et specifikt beskyttelsesniveau, men udgør en metode, som gør det muligt for de kompetente institutioner at træffe beskyttelsesforanstaltninger, selv om der er videnskabelig usikkerhed med hensyn til, om og i hvilket omfang der foreligger en risiko (jf. i denne retning dom af 17.5.2018, BASF Agro m.fl. mod Kommissionen, T-584/13, EU:T:2018:279, præmis 59 og den deri nævnte retspraksis).

263 Med hensyn til argumentet om, at klassificeringsforordningens mål om »miljømæssig bæredygtighed« taler for en streng fortolkning af denne forordnings artikel 17, skal det desuden bemærkes, at det fremgår af 40. betragtning til den nævnte forordning, at »[e]n økonomisk aktivitet [ikke] bør […] kvalificeres som miljømæssigt bæredygtig, hvis den forvolder miljøet mere skade end de fordele, som den medfører«, og at »[d]e tekniske screeningskriterier bør fastsætte de minimumskrav, der er nødvendige for at undgå, at andre mål skades væsentligt, herunder ved at bygge på eventuelle minimumskrav, der er fastlagt i medfør af EU-retten«.

264 Det må konstateres, at denne passage i 40. betragtning til klassificeringsforordningen afspejler EU-lovgivers opfattelse om, at de tekniske screeningskriterier vil kunne opfylde målet om miljømæssig bæredygtighed og være forenelige med forsigtighedsprincippet, idet det henvises til opfyldelsen af de minimumskrav, der er fastsat i den relevante lovgivning.

265 Det bekræftes desuden i klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra d), hvorefter Kommissionen ved fastsættelsen af tekniske screeningskriterier skal tage hensyn til »eventuel relevant gældende EU-lovgivning«, og i 43. og 44. betragtning til denne forordning, at dette var EU-lovgivers hensigt.

266 Selv om klassificeringsforordningen ikke indeholder noget krav herom, er den i øvrigt ikke til hinder for, at Kommissionen fastsætter mere beskyttende kriterier, som rækker ud over de minimumskrav, der følger af andre EU-retlige bestemmelser.

267 Republikken Østrig har dog ikke godtgjort, at den anfægtede forordning med hensyn til DNSH-kriteriet blot gentog de krav, der var fastsat i andre EU-retlige regler. Medlemsstaten medgav endog i stævningens punkt 145, at der blev opstillet yderligere kriterier.

268 Det kan under disse omstændigheder ikke lægges til grund, at Kommissionen i den anfægtede forordning tilsidesatte målet om miljømæssig bæredygtighed, klassificeringsforordningens artikel 17, den nævnte forordnings artikel 19, stk. 1, litra f), eller forsigtighedsprincippet ved at henvise til overholdelsen af de relevante EU-retlige regler.

269 Det tredje anbringendes første led, det fjerde anbringendes første led og det femte klagepunkt i forbindelse med det tredje anbringendes tredje led er som følge heraf ugrundede.

– Det tredje anbringendes andet led om tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra f)

270 Republikken Østrig har, støttet af Storhertugdømmet Luxembourg, i det væsentlige gjort gældende, at medtagelsen af atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter i den anfægtede forordning er udtryk for en tilsidesættelse af de beviskrav, der følger af klassificeringsforordningens artikel 17 og artikel 19, stk. 1, litra f), fortolket i lyset af forsigtighedsprincippet. Republikken Østrig har for det første navnlig anført, at konklusionen om, at atomkraft er i overensstemmelse med DNSH-kriteriet, er baseret på FFC's konstatering af, at »[a]nalyserne [ikke] viste [nogen] videnskabeligt underbygget dokumentation for, at atomenergi skader menneskers sundhed eller miljøet mere end andre elproduktionsteknologier, der allerede er medtaget i klassificeringssystemet som aktiviteter til støtte for modvirkning af klimaændringer«. Der er tale om en tilgang, som ikke er nævnt i artikel 17, og hvor atomenergi sammenlignes med andre energiformer. For det andet udgør den manglende videnskabelige dokumentation for en væsentlig skade ikke et relevant kriterium ved efterprøvelsen af, om forsigtighedsprincippet er overholdt, eftersom det alene er afgørende, om det er muligt at

udelukke enhver rimelig tvivl om en sådan skade. For det tredje har Republikken Østrig rejst tvivl om bevisværdien af FFC's rapport med henvisning til, at den er mangelfuld og ufuldstændig og udviser grundlæggende uoverensstemmelser i forhold til andre videnskabelige undersøgelser, og at FFC er et internt organ i Kommissionen. Republikken Østrig har ligeledes rejst tvivl om FFC's rapport med støtte i kritikpunkterne i VKSMNR's udtalelse.

271 Kommissionen har, støttet af Republikken Polen, bestridt denne argumentation.

272 Det skal i første række bemærkes, at FFC's tilgang, som Republikken Østrig har kritiseret, bestod i at tage hensyn til resultatet af den forskning, der allerede havde fundet sted forud for vedtagelsen af delegeret forordning 2021/2139 i forbindelse med andre aktiviteter. Som Kommissionen med rette har fremhævet, er en sådan tilgang i overensstemmelse med princippet om teknologisk neutralitet, der er nævnt i præmis 112 ovenfor, og den gør det muligt at foretage en risikovurdering, som er forenelig med den, der er foretaget for disse andre aktiviteter.

273 I anden række kan indvendingen om en urigtig vurdering af det gældende bevisniveau, for så vidt som FFC's rapport snarere er baseret på, at der ikke findes videnskabelig dokumentation for en væsentlig skade, end at der ikke er rimelig tvivl om, at der foreligger en væsentlig skade, heller ikke tages til følge.

274 Det følger nemlig af retspraksis, at forsigtighedsprincippet ikke kræver, at enhver rimelig videnskabelig tvivl om, hvorvidt der foreligger en skade på miljøet, udelukkes, eftersom dette ville svare til at pålægge Kommissionen et nul-risikoniveau i strid med retspraksis (jf. i denne retning og analogt dom af 11.9.2002, Pfizer Animal Health mod Rådet, T-13/99, EU:T:2002:209, præmis 145).

275 Det skal desuden bemærkes, at det kriterium, der tages i betragtning, er i overensstemmelse med klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra f), der alene pålægger Kommissionen at basere sig på definitiv videnskabelig dokumentation.

276 Hvad i tredje række angår de øvrige kritikpunkter vedrørende FFC's rapport skal det som allerede nævnt i præmis 212 ovenfor påpeges, at Kommissionen råder over en vid skønsmargen for så vidt angår både valget af videnskabelige undersøgelser og vurderingen heraf. Det må imidlertid konstateres, at Republikken Østrig ikke har godtgjort, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at basere sig på den nævnte rapport.

277 Det skal således for det første bemærkes, at Republikken Østrig har henvist generelt til BASE's tekniske rådgivning om FFC's rapport, den dissentierende udtalelse fra den ekspertgruppe, der er omhandlet i Euratom-traktatens artikel 31, og »forskellige henvisninger, der er nævnt i forbindelse med de øvrige anbringender«. Det skal i denne forbindelse påpeges, at det ifølge fast retspraksis ikke påhviler Retten at træde i stedet for parterne ved søgning efter de relevante oplysninger i de dokumenter, som de henviser til (jf. i denne retning dom af 25.6.2020, Siberia Oriental mod CPVO (Siberia), T-737/18, EU:T:2020:289, præmis 25 og den deri nævnte retspraksis). Da det ikke angives tilstrækkelig præcist, hvilke oplysninger der kan understøtte Republikken Østrigs udsagn, kan disse derfor ikke tages i betragtning.

278 Hvad for det andet angår henvisningen til VKSMNR's analyse bemærkes, at denne analyse ikke har den betydning, som Republikken Østrig har tillagt den. VKSMNR fremhævede ganske vist, at afhængigheden af en operationel lovramme efter dens opfattelse ikke altid er tilstrækkelig, men

konkluderede alligevel, at den »overordnet [var] enig i FFC's konklusion« om, at drift af atomkraftværker ikke nødvendigvis er til skade for menneskers sundhed eller miljøet, forudsat at de tilknyttede industriaktiviteter opfylder hensigtsmæssige tekniske screeningskriterier.

279 For det tredje kan det under alle omstændigheder ikke udledes alene af den omstændighed, at FFC's rapport på visse punkter blev kritiseret af VKSMNR, at Kommissionen i strid med forsigtighedsprincippet baserede sig på dokumentation, der ikke var afgørende. Henset til VKSMNR's betænkelighed i forhold til den utilstrækkelige operationelle lovramme indførte Kommissionen nemlig yderligere kriterier, som overstiger det niveau, der er fastsat i de eksisterende EU-retlige bestemmelser, i bilag I til den anfægtede forordning.

280 For det fjerde har Republikken Østrig gjort gældende, at FFC's rapport ikke kan anses for at være mere overbevisende end andre videnskabelige undersøgelser, fordi den hidrører fra et internt organ i Kommissionen og ikke fra et uafhængigt organ.

281 Det er imidlertid tilstrækkeligt at konstatere, at Republikken Østrig ikke har underbygget sit udsagn om, at FFC's rapport blev anset for at være mere overbevisende end andre undersøgelser udført af videnskabeligt anerkendte eksperter.

282 Republikken Østrig har i øvrigt hverken hævdet eller godtgjort, at vurderingerne i FFC's rapport ikke kan betragtes som definitiv videnskabelig dokumentation som omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra f).

283 Republikken Østrigs argumenter kan derfor ikke godtgøre, at Kommissionen tilsidesatte de beviskrav, der følger af klassificeringsforordningens artikel 17 og artikel 19, stk. 1, litra f), fortolket i lyset af forsigtighedsprincippet.

284 Henset til det ovenfor anførte er det tredje anbringendes andet led ugrundet.

– De øvrige klagepunkter i forbindelse med det tredje anbringendes tredje led og det fjerde anbringendes andet led om manglende hensyntagen til risikoen for alvorlige reaktorulykker

285 I forbindelse med det tredje anbringendes tredje led har Republikken Østrig, støttet af Storhertugdømmet Luxembourg, gjort gældende, at optagelsen af atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter i klassificeringssystemet er udtryk for manglende hensyntagen til risikoen for alvorlige reaktorulykker og dermed gør væsentlig skade på miljømålene som omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, litra c), e) og f), vedrørende beskyttelse af vand- og havressourcer, forebyggelse og bekæmpelse af miljøforurening samt beskyttelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer. Republikken Østrig har anført, at det ikke er muligt at se bort fra de konsekvenser, som alvorlige reaktorulykker kan have for disse miljømål. Efter dens opfattelse er undersøgelsen i og begrundelsen for den anfægtede forordning ligeledes mangelfuld i denne henseende. Republikken Østrig har videre anført, at Kommissionen ikke kan gøre gældende, at EU-lovgiver tillagde den beføjelse til at fastlægge den risiko, der er acceptabel for samfundet, og at Kommissionen ikke har noget råderum ved anvendelsen af forsigtighedsprincippet.

286 I forbindelse med det fjerde anbringendes andet led har Republikken Østrig anført, at de tekniske screeningskriterier, der er angivet i bilag I til den anfægtede forordning, ikke med henvisning til de eksisterende nukleare sikkerhedsbestemmelser og -standarder formår at udelukke, at der som følge af risikoen for alvorlige reaktorulykker opstår en væsentlig skade på de miljømål, der navnlig er omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, litra c), e) og f) (beskyttelse af

vand- og havressourcer, forebyggelse og bekæmpelse af forurening samt beskyttelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer). For så vidt som de tekniske screeningskriterier undertiden er udvidet med yderligere kriterier, er det Republikken Østrigs opfattelse, at de er vage, eller at de uretmæssigt overdrager reguleringskompetencen til de nationale tilsynsmyndigheder.

287 Kommissionen har, støttet af Den Tjekkiske Republik, Den Franske Republik, Ungarn, Republikken Polen, Rumænien, Republikken Slovenien og Den Slovakiske Republik, bestridt denne argumentation.

288 Det skal indledningsvis præciseres, at opfyldelsen af DNSH-kriteriet skal verificeres på grundlag af de tekniske screeningskriterier, der er fastsat i den anfægtede forordning, hvilket ikke må ske abstrakt.

289 Det skal for det første påpeges, at klassificeringsforordningens artikel 3, litra b), fastsætter, at en økonomisk aktivitet bl.a. kvalificeres som miljømæssigt bæredygtig, hvis denne økonomiske aktivitet ikke væsentligt skader et af de miljømål, der er fastsat i denne forordnings artikel 9, i overensstemmelse med den nævnte forordnings artikel 17.

290 Det følger navnlig af klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, litra c), e) og f), og af 34. og 40. betragtning hertil, at kvalificeringen af en given økonomisk aktivitet som miljømæssigt bæredygtig forudsætter, at den ikke gør væsentlig skade på et af de miljømål, der er fastsat i klassificeringsforordningen, dvs. at skaden ikke overstiger denne aktivitets bidrag til et miljømål.

291 De tekniske screeningskriterier, der er fastsat for hver aktivitet, skal desuden gøre det muligt at sikre, at denne aktivitet ikke væsentligt skader et af de miljømål, der er fastsat i klassificeringsforordningen.

292 Til dette formål skal de tekniske screeningskriterier, som det fremgår af præmis 263-265 ovenfor, fastsætte de nødvendige minimumskrav, bl.a. ved at bygge på eventuelle minimumskrav, der er fastlagt i medfør af EU-retten, herunder navnlig Rådets direktiv 2009/71/Euratom af 25. juni 2009 om EF-rammebestemmelser for nukleare anlægs nukleare sikkerhed (EUT 2009, L 172, s. 18), hvilket dog ikke er til hinder for, at der fastsættes strengere krav.

293 Henvisningen til væsentlig skade indebærer i øvrigt, at opfyldelsen af DNSH-kriteriet skal forhindre skader, som er kendetegnet ved en vis alvor, og som overstiger den pågældende aktivitets bidrag til modvirkning af klimaændringer.

294 Når den potentielle væsentlige skade på miljøet skyldes risikoen for ulykker, indebærer denne henvisning ligeledes, at denne risiko har en vis grad af sandsynlighed.

295 For at der kan tages stilling til Republikken Østrigs argumenter, skal det derfor undersøges, om disse argumenter godtgør, at Kommissionen ved optagelsen af atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter i klassificeringssystemet så bort fra risikoen for en alvorlig reaktorulykke og dermed gjorde væsentlig skade på de miljømål, som Republikken Østrig har identificeret, og om Kommissionen ved fastlæggelsen af de tekniske screeningskriterier, der skal forebygge denne risiko, ikke fastsatte de minimumskrav, der er nødvendige for at undgå, at disse mål skades væsentligt.

296 Det er for det andet ubestridt mellem parterne, at selv om det er ret sikkert, at en eventuel reaktorulykke vil få alvorlige konsekvenser, er der stor usikkerhed om sandsynligheden for, at en sådan ulykke indtræffer. I medfør af den retspraksis, der er nævnt i præmis 248 ovenfor, er det således i lyset af denne usikkerhed om sandsynligheden for, at der indtræffer en alvorlig reaktorulykke, at forsigtighedsprincippet finder anvendelse.

297 Det er i denne forbindelse blevet fastslået, at indførelsen af en præventiv foranstaltning eller omvendt ophævelsen eller lempelsen af en sådan ikke kan være betinget af, at der foreligger bevis for fravær af enhver risiko, for så vidt som et sådant bevis generelt er umuligt at føre i videnskabelig forstand, da et nul-risikoniveau ikke kan foreligge i praksis (dom af 12.4.2013, Du Pont de Nemours (France) m.fl. mod Kommissionen, T-31/07, ikke trykt i Sml., EU:T:2013:167, præmis 140; jf. i denne retning ligeledes dom af 21.10.2003, Solvay Pharmaceuticals mod Rådet, T-392/02, EU:T:2003:277, præmis 130).

298 I denne situation skal videnskabelige eksperter foretage en videnskabelig risikovurdering på trods af den videnskabelige usikkerhed, der stadig findes, således at den kompetente offentlige myndighed råder over tilstrækkeligt pålidelige og sikre oplysninger til, at den kan bedømme den fulde rækkevidde af det rejste videnskabelige spørgsmål og fastlægge sin politik på grundlag af en indsigt i sagsområdet (dom af 9.9.2011, Frankrig mod Kommissionen, T-257/07, EU:T:2011:444, præmis 77; jf. i denne retning ligeledes dom af 11.9.2002, Pfizer Animal Health mod Rådet, T-13/99, EU:T:2002:209, præmis 160-163, og af 11.9.2002, Alpharma mod Rådet, T-70/99, EU:T:2002:210, præmis 173-176).

299 I medfør af den retspraksis, der er nævnt i præmis 255 ovenfor, skal det således efterprøves, om Republikken Østrigs argumenter kan godtgøre, at inddragelsen af atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter og fastlæggelsen af de tekniske vurderingskriterier var åbenbart urigtige, henset til risikoen for en alvorlig reaktorulykke.

300 Republikken Østrig har i første række med støtte i Kommissionens meddelelse KOM(2000) 1 endelig af 2. februar 2000 om forsigtighedsprincippet anført, at en risikovurdering i lyset af dette princip ikke alene kan baseres på sandsynligheden for, at en begivenhed indtræffer, men ligeledes bør tage hensyn til dens alvorlige konsekvenser, som er enestående for reaktorulykker.

301 Det skal herved bemærkes, at forekomsten af alvorlige konsekvenser for mennesker og miljøet og af de skader, som Republikken Østrig har identificeret, selvfølgelig afhænger af sandsynligheden for, at der indtræffer en alvorlig reaktorulykke.

302 Denne fortolkning drages ikke i tvivl af meddelelse KOM(2000) 1 endelig, eftersom det ligeledes fremgår af denne meddelelse, at der skal tages hensyn til sandsynligheden for, at der opstår en risiko, med henblik på at vurdere denne risiko.

303 Ved vurderingen af risikoen for en alvorlig ulykke skal der således både tages hensyn til den ringe sandsynlighed for, at den vil indtræffe, hvilket Republikken Østrig har anerkendt i stævningens punkt 98, og til de meget alvorlige konsekvenser, som en sådan ulykke kan få.

304 I anden række er FFC's rapport efter Republikken Østrigs opfattelse ikke tilstrækkeligt vidtgående, for så vidt som den tager udgangspunkt i, at sandsynligheden for en hypotetisk alvorlig reaktorulykke, der koster 30 000 menneskeliv, er ekstremt lav, hvorimod det fremgår af en nyere statistisk undersøgelse (S. Wheatley, B. Sovacool og D. Sornette, »Reassessing the safety of nuclear power«, *Energy Research & Social Science*, Elsevier, 2016, bind 15, s. 96-100, navnlig s. 99), som

FFC ikke har nævnt, dels, at der er en sandsynlighed på 50% for, at der vil ske en alvorlig reaktorulykke hvert 60.-150. år, til trods for alle forbedringer af sikkerhedsstandarderne, dels at den overordnede samfundsmæssige risiko ved atomenergi fortsat er høj, hvis der tages hensyn til konsekvensernes omfang. Republikken Østrig har heraf udledt, at der stadig hersker stor usikkerhed.

305 Med hensyn til fastlæggelsen af sandsynligheden for reaktorulykker fastslog FFC følgende i sin rapport:

»Der er sket alvorlige ulykker med kernenedsmeltning på atomkraftværker, og offentligheden er bekendt med konsekvenserne af de tre største uheld, nemlig Three Mile Island (1979, USA), Tjernobyl (1986, Sovjetunionen) og Fukushima (2011, Japan). De atomkraftværker, der blev ramt af disse ulykker, var af forskellig art […], og de omstændigheder, der førte til disse hændelser, var også meget forskellige. Alvorlige ulykker er hændelser med ekstremt lav sandsynlighed, men med potentielt alvorlige konsekvenser, og de kan ikke udelukkes med 100% sikkerhed.«

306 FFC anså ligeledes en alvorlig ulykke på et generation III-atomkraftværk for at være højst usandsynlig.

307 Selv om denne sandsynlighed drages i tvivl af den undersøgelse, som Republikken Østrig har fremlagt, er dette imidlertid ikke i sig selv tilstrækkeligt til, at der foreligger et åbenbart urigtigt skøn, eftersom Kommissionen i medfør af den retspraksis, der er nævnt i præmis 212 ovenfor, råder over en vid skønsmargen for så vidt angår vurderingen af videnskabelige undersøgelser.

308 Dette gælder så meget desto mere, som det scenarie, der er omhandlet i den undersøgelse, hvortil Republikken Østrig har henvist, tager udgangspunkt i en hypotese, som ikke kan sammenlignes med den, der er omhandlet i FFC's rapport, nemlig at 388 reaktorer er i drift, og der ikke er sket forbedringer efter Fukushima-ulykken.

309 Republikken Østrig har i øvrigt ikke godtgjort, at Kommissionen overskred sin skønsmargen, da den fastlagde det risikoniveau, der anses for acceptabelt for samfundet.

310 Republikken Østrig har desuden kritiseret FFC's rapport for, at der henvises til sammenligninger med risikoen for dæmningsbrud og med ofre for luftforurening, rygning eller vejtrafik, og at der ikke tages højde for reaktorulykkers langsigtede konsekvenser for menneskers liv.

311 Som det fremgår af FFC's rapport, har disse sammenligninger imidlertid til formål at relatere antallet af ofre til andre menneskelige aktiviteter for at belyse forskellige risikoopfattelser. FFC præciserede desuden, at de langsigtede konsekvenser for menneskers liv kunne være betydelige, men var vanskelige at måle.

312 Republikken Østrig har ligeledes kritiseret FFC's rapport for, at der ikke tages tilstrækkeligt hensyn til konsekvenserne for miljøet, selv om disse skal tages i betragtning i henhold til klassificeringsforordningens artikel 17. FFC undlod således at behandle afgørende aspekter, herunder at undersøge miljøindvirkningerne af reaktorulykker såsom den, der indtraf i Fukushima, i sin rapport.

313 I denne forbindelse henviste FFC imidlertid på s. 105 og 121 i sin rapport til en rapport fra De Forenedes Nationers Videnskabelige Komité for Virkninger af Ioniserende Stråling (»Levels and effects of radiation exposure due to the accident at the Fukushima Daiichi Nuclear Power

Station: implications of information published since the UNSCEAR 2013 Report«, *Sources, Effects and Risks of Ionizing Radiation*, *UNSCEAR 2020 Report*, 2021, bind II, bilag B), som omhandler Fukushima-ulykkens miljøvirkninger, og som FFC tog i betragtning i forbindelse med sin analyse.

314 FFC's rapport kan derfor ikke anses for at være mangelfuld i denne henseende.

315 Det skal i øvrigt bemærkes, at atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter er underlagt strenge EU-retlige rammer, som har til formål at mindske sandsynligheden for alvorlige reaktorulykker og sådanne ulykkers alvor for menneskers sundhed og miljøet.

316 I denne henseende henvises der i de tekniske screeningskriterier udtrykkeligt til samtlige EU-regler om nuklear sikkerhed og til de seneste internationale retningslinjer fra Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA) og Western European Nuclear Regulators Association (WENRA).

317 Republikken Østrig har desuden ikke fremført mere specifikke argumenter for at godtgøre, at atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter er skadelige for vand- eller havområders gode miljøtilstand, fører til en betydelig stigning i udledningen af forurenende stoffer til vand, luft eller jord eller er skadelige for økosystemers gode tilstand og modstandsdygtighed eller for levesteders eller arters bevaringsstatus som omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, litra c), e) og f).

318 Republikken Østrigs argumenter kan som følge heraf ikke godtgøre, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da den fastslog, at DNSH-kriteriet var opfyldt i henhold til de EU-regler om nuklear sikkerhed, der er nævnt i den anfægtede forordning, og navnlig at det ikke var påvist, at atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter var skadelige for vand- eller havområders gode miljøtilstand, førte til en betydelig stigning i udledningen af forurenende stoffer til vand, luft eller jord eller var skadelige for økosystemers gode tilstand og modstandsdygtighed eller for levesteders eller arters bevaringsstatus som omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, litra c), e) og f).

319 Hvad i tredje række angår den angivelige »mangelfulde undersøgelse og begrundelse« og den kritik, der er fremsat mod FFC's rapport, har Republikken Østrig anført, at FFC burde have vurderet de skader, som alvorlige reaktorulykker kan medføre for miljømålene, og deres konsekvenser for sundheden, navnlig under hensyntagen til de aktuelle kritiske undersøgelser af sandsynligheden for ulykker, eftersom der er tale om afgørende aspekter i henhold til klassificeringsforordningens artikel 17. Republikken Østrig har heraf udledt, at den anfægtede forordning er behæftet med en begrundelsesmangel.

320 Republikken Østrig har med støtte i VKSMNR's rapport navnlig foreholdt FFC, at den ikke tog tilstrækkeligt hensyn til virkningerne af radioaktiv stråling for miljøet, når denne stråling frigives i høje doser efter en reaktorulykke.

321 Det må i denne forbindelse konstateres, at FFC, som Republikken Østrig har fremhævet i stævningens punkt 100, i sin rapport udtrykkeligt anerkendte, at en alvorlig reaktorulykke vil have alvorlige konsekvenser for mennesker og miljøet.

322 FFC's rapport kan derfor ikke anses for at være fejlagtig eller ufuldstændig for så vidt angår en alvorlig reaktorulykkes konsekvenser for miljøet.

323 Den omstændighed, at FFC ikke fastlagde en grad af sandsynlighed for en reaktorulykke, som var identisk med den, der blev vurderet i forbindelse med de undersøgelser, hvortil Republikken Østrig har henvist, er endvidere ikke tilstrækkelig til at godtgøre, at denne rapport er ufuldstændig eller fejlagtig.

324 Det kan som følge heraf ikke antages, at den rapport, som Kommissionen støttede sig på, var mangelfuld eller fejlagtig i denne henseende.

325 Som det fremgår af syvende betragtning til den anfægtede forordning, der indeholder en henvisning til FFC's rapport, og som således udgør en del af begrundelsen for den anfægtede forordning i overensstemmelse med den retspraksis, der er nævnt i præmis 216 ovenfor, gav Kommissionen i øvrigt en tilstrækkelig begrundelse for sin vurdering om, at atomenergi ikke gør væsentlig skade på de mål, der forfølges med klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, med hensyn til risikoen for alvorlige reaktorulykker. I denne henseende skal Republikken Østrigs argument om, at den anfægtede forordning er behæftet med en »mangelfuld undersøgelse og begrundelse«, for så vidt som FFC vurderede konsekvenserne af alvorlige reaktorulykker i sin rapport, og dens undersøgelse fokuserede på tab af menneskeliv frem for andre direkte og indirekte konsekvenser, der var vanskeligere at vurdere, herunder miljøkonsekvenser, forkastes af den grund, der er anført i præmis 313 ovenfor.

326 Hvad i fjerde række angår de tekniske screeningskriterier skal det fastslås, at Republikken Østrig ikke har godtgjort, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da den fastslog, at anvendelsen af Unionens standarder for sundheds- og miljøbeskyttelse, der sigter mod et højt beskyttelsesniveau, gjorde det muligt at opfylde betingelserne i klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, litra c), e) og f), og dermed at undgå væsentlige skader på miljømålene som omhandlet i denne forordnings artikel 17.

327 Herudover har Republikken Østrig f.eks. henvist til de tekniske screeningskriterier, der gælder for prækommercielle faser af avancerede teknologier, og hvoraf det bl.a. fremgår, at projektet skal være meddelt Kommissionen, og at denne skal have afgivet udtalelse herom, således at der herefter »på tilfredsstillende vis [kan tages] højde for« de tekniske screeningskriterier. Efter denne medlemsstats opfattelse er dette krav for vagt.

328 Som Kommissionen har gjort gældende, kan dette tekniske screeningskriterium imidlertid ikke vurderes uafhængigt af alle de øvrige screeningskriterier. Det skal tværtimod netop gøre det muligt for Kommissionen at vurdere, om alle tekniske screeningskriterier er opfyldt, og kan derfor ikke anses for at være for vagt.

329 Republikken Østrig har desuden anført, at det vurderingskriterium, der er særlig relevant for risikoen for ulykker, for nye anlæg defineres således i punkt 2 vedrørende generelle kriterier i afsnit 4.27 i bilag I til den anfægtede forordning: »Projektet anvender fuldt ud den bedste tilgængelige teknologi og fra 2025 brændstof, som er modstandsdygtigt over for ulykker[; t]eknologien er certificeret og godkendt af den nationale tilsynsmyndighed.« Efter denne medlemsstats opfattelse gør denne affattelse det ikke muligt at undgå, at der opstår en væsentlig skade på miljømålene.

330 Republikken Østrig har for det første anført, at begrebet »bedste tilgængelige teknologi« ikke er defineret og derfor er for vagt.

331 Det skal herved bemærkes, at fordelen ved kriteriet om den bedste tilgængelige teknologi som anført af Kommissionen er, at det gør det muligt at inddrage videnskabelige og teknologiske nyskabelser efter en tilgang med teknologisk åbenhed. Ifølge punkt 5 i afsnit 4.27 i bilag I til den anfægtede forordning skal Kommissionen således fra 2025 og mindst hvert tiende år revidere de tekniske parametre, som svarer til den bedste tilgængelige teknologi.

332 Det skal ligeledes bemærkes, at i modsætning til det af Republikken Østrig anførte defineres begrebet »bedste tilgængelige teknologi« i det første punktum i afsnit 4.27 i bilag I til den anfægtede forordning som de teknologier, som fuldt ud opfylder kravene i direktiv 2009/71 og fuldt ud overholder IAEA-standardernes seneste tekniske parametre og WENRA's sikkerhedsmål og referenceniveauer.

333 Hvad for det andet angår den anden betingelse om, at der fra 2025 skal anvendes brændsel, som er modstandsdygtigt over for ulykker (accident tolerant fuels, herefter »ATF«), har Republikken Østrig anført, at den anfægtede forordning er behæftet med en indre selvmodsigelse, for så vidt som der kun kræves ATF for nye og gamle anlæg fra 2025, men ikke for prækommercielle anlæg (afsnit 4.26 i bilag I og II til den anfægtede forordning). Eftersom Kommissionen har erkendt, at det er nødvendigt at anvende ATF i nye anlæg for at forebygge væsentlige skader som følge af nukleare ulykker, bør den således også stille det samme krav for gamle anlæg før 2025 og for førkommercielle anlæg.

334 Det skal imidlertid præciseres, at det ikke er selvmodsigende, at dette kriterium ikke gælder for den økonomiske aktivitet, der er omhandlet i afsnit 4.26 i bilag I til den anfægtede forordning. For så vidt som dette afsnit vedrører ikke-kommercielle (»prækommercielle«) forsknings- og udviklingsaktiviteter vedrørende innovative elproduktionsanlæg, som har til formål at udforske endnu ukendte teknologier, anlagde Kommissionen ikke et åbenbart urigtigt skøn, da den besluttede ikke at stille krav om anvendelsen af brændsel.

335 Republikken Østrig har for det tredje fremhævet, at begrebet ATF er for vagt, eftersom ATF er under udvikling, og der ikke findes kriterier eller standarder for dets definition, som er anerkendt internationalt eller på EU-plan. Når der ikke findes en definition af ATF, er det ikke muligt at opnå en teknisk forståelse af dets sikkerhedsmæssige relevans, så meget desto mere som der ikke foreligger oplysninger om eventuelle minimumskriterier for ATF og heller ikke er generelt enighed om definitionen af ATF på nationalt plan, hvilket gør det umuligt at vide, om det vil være tilgængeligt senest i 2025, og om det vil blive certificeret og godkendt af de nationale tilsynsmyndigheder. Vurderingskriterierne er i øvrigt overladt til medlemsstaternes skøn, og anvendelsen af denne type brændsel kan kun mindske risikoen for udslip af radioaktivitet i tilfælde af en ulykke og ikke fjerne denne risiko på trods af den vildledende formulering om brændsel, der er »modstandsdygtigt over for ulykker«.

336 Udsagnet om, at ATF-kriteriet er vagt, skal ikke desto mindre forkastes, eftersom ATF-begrebet, således som Kommissionen har gjort gældende, henviser til en brændselskategori, der er kendt i fagkredse.

337 For det fjerde har Republikken Østrig gjort gældende, at det er uforeneligt med klassificeringsforordningens artikel 17 at identificere sikkerhedsrisici definitivt og at kræve, at de fjernes for fremtiden (ved anvendelse af ATF), samtidig med at de fremover kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige i denne forordnings forstand.

338 Retten har i denne henseende allerede fastslået, at Kommissionen inden for sin vide skønsmargen kan fastsætte overgangsperioder i en delegeret retsakt (jf. i denne retning dom af 20.12.2023, Landesbank Baden-Württemberg mod Afviklingsinstansen (T-389/21, EU:T:2023:827, præmis 231-233). Eftersom Kommissionen råder over en vid skønsmargen med hensyn til fastsættelsen af tekniske screeningskriterier, kunne den således bestemme, at dette krav først skulle finde anvendelse i 2025, således at de nationale myndigheder og de erhvervsdrivende fik den nødvendige tid til at tilpasse sig til dette kriterium, i og med at intet ATF endnu var blevet godkendt. Kommissionen anlagde som følge heraf ikke noget åbenbart urigtigt skøn i denne henseende.

339 For det femte har Republikken Østrig anført, at klassificeringsforordningen og Kommissionens opgave med at fastsætte tekniske screeningskriterier er til hinder for, at den pålægger de nationale myndigheder at godkende og certificere ATF, uden at der er fastsat ensartede standarder på EU-plan, da de bemyndigelsesbestemmelser, der er fastsat i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, artikel 11, stk. 3, og artikel 23 med henblik på vedtagelsen af delegerede forordninger, ikke gør det muligt at overlade det til de nationale tilsynsmyndigheder at fastsætte certificeringskriterier.

340 Dette klagepunkt vedrørende henvisningen til de nationale myndigheders certificerings- og godkendelseskompetence skal forkastes, eftersom den anfægtede forordning blot anvender de gældende kompetenceregler med hensyn til godkendelse af brændstoffer.

341 Hvad endelig angår gamle anlæg har Republikken Østrig påpeget, at det relevante tekniske screeningskriterium for risikoen for ulykker er defineret som følger: »Det opgraderede projekt gennemfører enhver praktisk gennemførlig forbedring af sikkerheden og gør fra 2025 brug af [ATF; t]eknologien er certificeret og godkendt af den nationale tilsynsmyndighed.«

342 Republikken Østrig har kritiseret dels, at sikkerhedskravene er mere lempelige for gamle anlæg end for nye anlæg, for så vidt som det for gamle anlæg kun fremgår, at »[d]et opgraderede projekt gennemfører enhver praktisk gennemførlig forbedring af sikkerheden«, dels at de tekniske screeningskriterier ikke omhandler betingelserne for et eksisterende anlægs placering, som er vigtige set ud fra et klimaændringsperspektiv. Republikken Østrig har heraf udledt, at de tekniske vurderingskriterier for gamle anlæg er mangelfulde og ikke gør det muligt at forebygge væsentlig skade.

343 Det bemærkes herved og af lignende grunde som anført i præmis 263-265 ovenfor, at de tekniske screeningskriterier skal fastsætte de minimumskrav, der er nødvendige for at undgå, at andre mål skades væsentligt, bl.a. ved at bygge på eventuelle minimumskrav, der er fastlagt i medfør af EU-retten. For så vidt som kriteriet om »enhver praktisk gennemførlig forbedring af sikkerheden« i forbindelse med elproduktion fra atomenergi i eksisterende anlæg allerede var et krav i artikel 6, litra c), og artikel 8a, stk. 2, litra b), i direktiv 2009/71, som ændret ved Rådets direktiv 2014/87/Euratom af 8. juli 2014 (EUT 2014, L 219, s. 42), kan anvendelsen af dette kriterium i punkt 2 i afsnit 4.28 i bilag I til den anfægtede forordning imidlertid ikke anses for at være i strid med klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, litra c), e) og f).

344 Det kan heller ikke heraf udledes, at de tekniske screeningskriterier for gamle anlæg ikke gør det muligt at forebygge væsentlig skade, eftersom dette kriterium indebærer det samme krav som direktiv 2009/71.

345 De argumenter, som Republikken Østrig har fremført, kan som følge heraf ikke godtgøre, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da den fastslog, at de tekniske screeningskriterier, der er fastsat i bilag I til den anfægtede forordning, med henvisning til de eksisterende sikkerhedsbestemmelser og -standarder formår at udelukke, at der opstår en væsentlig skade på miljømålene som følge af risikoen for alvorlige reaktorulykker.

346 Henset til det ovenfor anførte er det tredje anbringendes tredje led og det fjerde anbringendes andet led ugrundede.

– Det tredje anbringendes fjerde led og det fjerde anbringendes tredje led om manglende hensyntagen til de risici, der er forbundet med højradioaktivt affald

347 I forbindelse med det tredje anbringendes fjerde led har Republikken Østrig, støttet af Storhertugdømmet Luxembourg, gjort gældende, at optagelsen af atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter i klassificeringssystemet er udtryk for manglende hensyntagen til risiciene ved højradioaktivt affald, som er til alvorlig skade for de miljømål, der er omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, litra c)-f). Medlemsstaten har ligeledes gjort gældende, at den anfægtede forordning er behæftet med en »utilstrækkelig undersøgelse« og begrundelse i denne henseende.

348 I forbindelse med det fjerde anbringendes tredje led har Republikken Østrig gjort gældende, at de tekniske screeningskriterier, der er angivet i bilag I til den anfægtede forordning, ikke er tilstrækkelige til at forhindre, at slutdeponering af højradioaktivt affald væsentligt skader de miljømål, der er omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, litra c)-f).

349 Kommissionen har, støttet af Den Tjekkiske Republik, Den Franske Republik, Ungarn, Republikken Polen, Rumænien, Den Slovakiske Republik og Republikken Finland, bestridt denne argumentation.

350 Det skal påpeges, at i henhold til klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, litra d), anses en økonomisk aktivitet under hensyntagen til livscyklussen for de produkter og tjenester, der er knyttet til denne økonomisk aktivitet, herunder dokumentation fra eksisterende livscyklusvurderinger, for væsentligt at skade cirkulær økonomi, herunder forebyggelse og genanvendelse af affald, hvis:

»i) [A]ktiviteten fører til betydelig ineffektivitet i anvendelsen af materialer eller i den direkte eller indirekte anvendelse af naturressourcer såsom ikkevedvarende energikilder, råmaterialer, vand og jord i en eller flere faser af produkters livscyklus, herunder hvad angår holdbarhed, reparationsmuligheder, opgraderingsmuligheder, genbrugsmuligheder eller genanvendelsesmuligheder.

ii) [A]ktiviteten fører til en betydelig stigning i produktionen, forbrændingen eller bortskaffelsen af affald, med undtagelse af forbrændingen af ikkegenanvendeligt farligt affald, […]

iii) [D]en langsigtede bortskaffelse af affald kan forvolde væsentlig og langsigtet skade på miljøet.«

351 Det skal i denne forbindelse præciseres, at atomenergirelaterede økonomiske aktiviteters forenelighed med DNSH-kriteriet skal undersøges på grundlag af de tekniske screeningskriterier, der er fastsat for at afbøde risikoen i forbindelse med radioaktivt affald.

352 Det skal ligeledes bemærkes, at FFC efter bl.a. at have beskrevet og analyseret de fremskredne projekter for udvikling af dybe geologiske depoter i Sverige, Finland og Frankrig konkluderede følgende i sin rapport:

»Der er bred enighed blandt forskere om, at dyb geologisk deponering er den sikreste langsigtede løsning for brugt nukleart brændsel og højradioaktivt affald. Dybe geologiske depoter er baseret på en kombination af flere barrierer, der består af både konstruerede og naturlige barrierer. Geologiske deponeringsanlægs driftssikkerhed garanteres ved hjælp af konstruerede systemer og aktive driftsmæssige kontrolforanstaltninger. Deponeringsanlæggene er udformet på en sådan måde, at de er passivt sikre efter lukning. De dybe geologiske depoter er udformet med henblik på at sikre, at potentielle radioaktive udslip, der sker i en fjern fremtid, vil ligge langt under den øvre dosisgrænse, der er fastsat i den relevante lovgivning, og at disse udslip vil være betydeligt mindre end den naturlige baggrundsstråling og garantere, at depotet ikke forvolder alvorlig skade på mennesker. Der er i øjeblikket ingen dybe geologiske depoter i drift, men efter 40 års forskning og teknologisk udvikling forventes det, at en række depoter vil blive opført og taget i drift inden for de kommende ti år.«

353 Republikken Østrig har i første række efter at have oplyst, at de atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter, der er nævnt i den anfægtede forordning, genererer store mængder højradioaktivt affald, der kan være hundredtusindvis af år om at henfalde til et acceptabelt niveau for radiotoksicitet, i det væsentlige anført, at det ikke er udelukket, at den øgede anvendelse af midlertidige deponeringsanlæg kan være til alvorlig skade for miljøet, eftersom anvendelsen af disse anlæg ud over den oprindeligt fastsatte periode, som FFC fastslog i sin rapport, skaber sikkerhedsproblemer, der endnu ikke er blevet løst. Medlemsstaten har ligeledes i det væsentlige anført, at selv om der er tilstrækkelige dybe geologiske depoter til rådighed, kan deponering af højradioaktivt affald alligevel forvolde væsentlig skade på miljøet.

354 Det skal herved bemærkes, at Rådets direktiv 2011/70/Euratom af 19. juli 2011 om fastsættelse af en fællesskabsramme for ansvarlig og sikker håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald (EUT 2011, L 199, s. 48), som det fremgår af artikel 1, stk. 1, heri, fastsætter en ramme, der på EU-plan skal sikre en ansvarlig og sikker håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald for at undgå at pålægge fremtidige generationer urimelige byrder. I henhold til direktivets artikel 1, stk. 2, sikrer Kommissionen desuden, at medlemsstaterne indfører passende nationale ordninger for et højt sikkerhedsniveau i forbindelse med håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald for at beskytte arbejdstagerne og befolkningen mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling.

355 Det skal ligeledes bemærkes, at der henvises til direktiv 2011/70 i de tekniske screeningskriterier i bilag I til den anfægtede forordning, som finder anvendelse på atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter.

356 Det skal navnlig som fremhævet af Kommissionen påpeges, at for så vidt angår de foranstaltninger til modvirkning af klimaændringer, der er fastsat i bilag I til den anfægtede forordning, er der i punkt 1, litra e) og f), i afsnit 4.26, 4.27 og 4.28 i bilag I til den anfægtede forordning fastsat tekniske screeningskriterier vedrørende væsentlige bidrag, hvorefter medlemsstaten skal råde over driftsklare deponeringsanlæg for alt meget lavradioaktivt affald og lav- og mellemaktivt radioaktivt affald, dvs. for mere end 99% af det radioaktive affald, og have en dokumenteret plan med udførlige skridt med henblik på inden udgangen af 2050 at råde over et driftsklart deponeringsanlæg for højradioaktivt affald.

357 Under disse omstændigheder kan Republikken Østrigs argument om, at det ikke er udelukket, at den øgede anvendelse af midlertidige deponeringsanlæg kan være til alvorlig skade for miljøet, ikke godtgøre, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn, eftersom der i den anfægtede forordning er fastsat foranstaltninger, der specifikt har til formål at løse problemer i forbindelse med de miljørisici, som Republikken Østrig har påpeget.

358 Republikken Østrig har i øvrigt kritiseret FFC's rapport for ikke at indeholde en nærmere analyse af de divergerende holdninger til, om teknologien med dybe geologiske depoter er tilstrækkelig, når de empiriske data sår tvivl om deres miljømæssige bæredygtighed. Republikken Østrig har også gjort gældende, at den anfægtede forordning er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn, for så vidt som den er baseret på FFC's rapport, selv om det ikke fremgår af denne rapport, at der ikke er videnskabelig tvivl om, at slutdeponering af højradioaktivt affald ikke vil gøre væsentlig skade på de miljømål, der er omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 17, stk.1, litra c)-f). Republikken Østrig er ligeledes af den opfattelse, at de tekniske screeningskriterier ikke kan afhjælpe den væsentlige skade, der er forbundet med nukleart affald, da de ikke kan yde nogen sikkerhed.

359 Det kan imidlertid ikke kræves, at Kommissionen støtter sig på videnskabelig dokumentation, hvorom der ikke hersker nogen tvivl, eftersom dette ville svare til at pålægge den et nul-risikoniveau i strid med retspraksis (jf. i denne retning og analogt dom af 11.9.2002, Pfizer Animal Health mod Rådet, T-13/99, EU:T:2002:209, præmis 144-147).

360 Disse argumenter fra Republikken Østrigs side kan derfor ikke godtgøre, at Kommissionens vurdering af, at håndteringen af affald fra produktion af atomenergi ikke er til væsentlig skade for miljøet, er behæftet med en åbenbar fejl.

361 Republikken Østrig har subsidiært foreholdt Kommissionen, at den ikke foretog en mere grundig vurdering af de risici, der skyldes den utilstrækkelige kapacitet i form af dybe geologiske depoter, og at den ikke undersøgte sagkyndige udtalelser om, at den nuværende teknologi ikke er tilstrækkelig til at undgå miljøskader. Dette argument kan fortolkes således, at Kommissionen kritiseres for at have anlagt et åbenbart urigtigt skøn og for at have tilsidesat princippet om god forvaltningsskik ved ikke at opfylde sin pligt til at udvise omhu.

362 Det fremgår imidlertid af FFC's rapport, at der er bred enighed blandt forskere om, at dyb geologisk deponering er den sikreste langsigtede løsning på håndtering af brændsel og højradioaktivt affald. Den ekspertgruppe, der er omhandlet i Euratom-traktatens artikel 31, er desuden enig med FFC på dette punkt. Kommissionen anlagde under disse omstændigheder ikke noget åbenbart urigtigt skøn og tilsidesatte heller ikke sin pligt til at udvise omhu ved ikke at undersøge andre sagkyndige udtalelser.

363 Som det fremgår af syvende betragtning til den anfægtede forordning, støttede Kommissionen sig desuden på FFC's rapport, hvori det i afsnit 5.2.5 konstateres, at dyb geologisk deponering udgør den sikreste løsning. Som det fremgår af den nævnte rapports afsnit 5.3, er denne konstatering baseret på en lang række bibliografiske henvisninger. Republikken Østrig kan således ikke foreholde Kommissionen, at den tilsidesatte sin forpligtelse til at undersøge alle relevante forhold omhyggeligt og upartisk i medfør af princippet om god forvaltningsskik.

364 Republikken Østrig har endelig anført, at den anfægtede forordning er baseret på en utilstrækkelig begrundelse for, hvorfor det er Kommissionens opfattelse, at det på trods af disse risici og disse sagkyndige udtalelser er sikret, at højradioaktivt affald ikke på længere sigt vil forvolde væsentlige skader på miljøet.

365 Som det fremgår dels af syvende betragtning til den anfægtede forordning, der indeholder en henvisning til FFC's rapport, og som således udgør en del af begrundelsen for den nævnte forordning i overensstemmelse med den retspraksis, der er nævnt i præmis 216 ovenfor, dels af 14. betragtning til denne forordning, er vurderingen om, at atomenergi ikke gør væsentlig skade på de mål, der forfølges med klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, henset til eksisterende og fremtidige løsninger på håndtering af radioaktivt affald, imidlertid tilstrækkeligt begrundet.

366 Hvad i anden række angår de tekniske screeningskriterier skal det påpeges, at ifølge indledningen til afsnit 4.26-4.29 i bilag I til den anfægtede forordning er en økonomisk aktivitet en aktivitet som omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, når den er i overensstemmelse med de tekniske screeningskriterier, der er fastsat i de nævnte afsnit.

367 Blandt de generelle kriterier vedrørende væsentlige bidrag til modvirkning af klimaændringer og DNSH-kriteriet har kriteriet i punkt 1, litra f), i afdeling 4.26-4.28 i bilag I til den anfægtede forordning følgende ordlyd:

»Projektet vedrørende den økonomiske aktivitet (»projektet«) gennemføres i en medlemsstat, som opfylder alle de følgende betingelser:

[…]

f) [M]edlemsstaten har en dokumenteret plan med udførlige skridt med henblik på inden udgangen af 2050 at råde over et driftsklart deponeringsanlæg for højradioaktivt affald, hvori alle de følgende elementer beskrives:
   i) strategier eller planer og tekniske løsninger med hensyn til håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald fra frembringelse til deponering
   ii) strategier eller planer for perioden efter lukning af et deponeringsanlæg inden for anlæggets levetid, herunder den periode, i hvilken der opretholdes fyldestgørende kontrol, og de metoder, der skal anvendes for at bevare viden om det pågældende anlæg på lang sigt
   iii) ansvarsområderne med henblik på gennemførelse af planen og nøgleresultatindikatorerne for overvågning af fremskridt med planen
   iv) omkostningsvurderinger og finansieringsordninger.

Med henblik på litra f) kan medlemsstaterne anvende planer, der er udarbejdet som led i det nationale program, der er påkrævet i henhold til artikel 11 og 12 i direktiv [2011/70].«

368 Republikken Østrig har for det første anført, at der i de tekniske screeningskriterier, der er fastsat i punkt 1, litra f), i afdeling 4.26-4.29 i bilag I til den anfægtede forordning, alene henvises til den generelle retlige ramme, der under alle omstændigheder finder anvendelse i henhold til direktiv 2011/70, og som endnu ikke har gjort det muligt at løse problemerne i forbindelse med højradioaktivt affald. Republikken Østrig har desuden anført, at Kommissionen ved blot at betinge kvalificeringen af atomenergi som miljømæssigt bæredygtig af, at der foreligger en »plan« for ibrugtagning af et slutdeponeringsanlæg »inden udgangen af 2050«, ikke har ændret ved den omstændighed, at der ikke er sikret en tilstrækkeligt forudsigelig adgang til dybe

geologiske depoter. De tekniske screeningskriterier er i øvrigt formuleret for fleksibelt og upræcist til at sikre ibrugtagning af slutdeponeringsanlæg inden for en overskuelig fremtid og til at fjerne sikkerhedsrisiciene og den heraf følgende usikkerhed.

369 Det bemærkes, at de tekniske screeningskriterier, der er fastsat i punkt 1, litra f), i afsnit 4.26-4.29 i bilag I til den anfægtede forordning, omfatter foranstaltninger, der skal gøre det muligt at etablere deponeringsløsninger for højradioaktivt affald inden udgangen af 2050.

370 Som Kommissionen har gjort gældende, har kravet om en slutdeponeringsplan været gældende, siden den anfægtede forordning trådte i kraft.

371 Som det fremgår af 14. betragtning til den anfægtede forordning, skal de tekniske screeningskriterier for højradioaktivt affald desuden i lighed med direktiv 2011/70 gøre det muligt at finde realistiske løsninger på, hvordan denne type affald skal behandles.

372 I denne forbindelse bør medlemsstaterne, som det fremgår af 23. betragtning til direktiv 2011/70, samtidig med at de bevarer ansvaret for deres respektive politikker vedrørende håndteringen af deres brugte brændsel og lav-, mellem- eller højradioaktive affald, inkludere planlægning og gennemførelse af deponeringsmuligheder i deres nationale politikker. Det præciseres i den nævnte betragtning, at da gennemførelsen og udviklingen af et deponeringsanlæg vil finde sted over mange årtier, anerkendes det i forbindelse med mange programmer, at disse fortsat skal være fleksible og justerbare, således at der f.eks. kan indarbejdes ny viden om forholdene på stedet eller deponeringssystemets mulige udvikling.

373 I denne sammenhæng kan Republikken Østrigs argumenter ikke godtgøre, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da den fastslog, at etableringen af en deponeringsløsning for højradioaktivt affald inden udgangen af 2050 ville gøre det muligt at undgå væsentlig skade på miljømålene.

374 Indtil 2050 stiller Kommissionen nemlig ikke medlemsstaterne frit med hensyn til at planlægge omstillingen til dyb geologisk deponering, men forpligter dem til at udarbejde planer, der kan være de samme som de programmer, der er omhandlet i direktiv 2011/70. Som det fremgår af artikel 12 i direktiv 2011/70, skal disse programmer imidlertid have et præcist indhold, og de skal meddeles Kommissionen i overensstemmelse med dette direktivs artikel 13. Den overgangsperiode, der vil være, indtil deponeringsfaciliteterne er etableret, udgør i denne sammenhæng ingen risiko for miljøet.

375 Dette gælder så meget desto mere, som denne tilgang svarer til den tilgang, som EU-lovgiver allerede anvendte i direktiv 2011/70, og det kan derfor ikke foreholdes Kommissionen, at den anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at vælge en tilgang, der minder om lovgivers.

376 Republikken Østrig har for det andet oplyst, at kriteriet om en »dokumenteret plan med udførlige skridt med henblik på inden udgangen af 2050 at råde over et driftsklart deponeringsanlæg«, som er fastsat i punkt 1, litra f), i afsnit 4.28 i bilag I til den anfægtede forordning, kun gælder for »projekter, der godkendes efter 2025«, hvilket medfører, at der ikke kræves en sådan plan for gamle anlæg. Republikken Østrig har anført, at denne undtagelse ikke er begrundet. Når der efter Kommissionens opfattelse er behov for en affaldshåndteringsplan for nukleare anlæg for at undgå enhver væsentlig skade som omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 17, bør dette nemlig så meget desto mere være tilfældet for eksisterende anlæg, uanset hvornår der gives tilladelse til de pågældende projekter.

377 Kommissionen har gjort opmærksom på, at ikrafttrædelsestidspunktet i 2025 blev indført for at give medlemsstaterne den nødvendige tid til at vedtage den udførlige dokumenterede plan og for at undgå, at et opgraderet projekt i mellemtiden kunne anses for at være i overensstemmelse med klassificeringssystemet, med henblik på at opfylde klassificeringsforordningens formål om at undgå manglende eller for sen handling.

378 Det skal påpeges, at anlæg fra før 2025 fortsat er underlagt de andre forpligtelser, der følger af punkt 1, litra a)-e), i afsnit 4.28 i bilag I til den anfægtede forordning. Da Kommissionen afviste et kriterium, der ville have medført, at de nævnte anlæg blev udelukket fra klassificeringsforordningens anvendelsesområde, og dermed, at der ville være et mindre incitament til at gennemføre projekter vedrørende opgradering af nuværende anlæg, handlede den således i overensstemmelse med denne forordnings formål om at undgå manglende eller for sen handling. Det kan derfor ikke fastslås, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn.

379 Kommissionen anlagde som følge heraf ikke et åbenbart urigtigt skøn, da den bestemte, at kriteriet om en »dokumenteret plan med udførlige skridt med henblik på inden udgangen af 2050 at råde over et driftsklart deponeringsanlæg«, som er fastsat i punkt 1, litra f), i afsnit 4.28 i bilag I til den anfægtede forordning, kun delvist skulle gælde for gamle anlæg, dvs. »projekter, der godkendes efter 2025«.

380 For det tredje har Republikken Østrig anført, at selv om det antages, at der i rette tid vil være tilstrækkelig kapacitet i form af dybe geologiske depoter, kan det ikke udelukkes, at slutdeponering af højradioaktivt affald i disse depoter kan forvolde væsentlig og langsigtet skade på miljøet som omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, litra d), nr. iii). De tekniske screeningskriterier indeholder desuden ingen bestemmelse, der kan rette op på denne situation.

381 Som det fremgår af 14. betragtning til den anfægtede forordning, udgør dyb geologisk deponering imidlertid den sikreste og mest bæredygtige løsning på nuværende tidspunkt. Republikken Østrig har ikke formået at afkræfte denne konstatering.

382 Der henvises desuden til direktiv 2011/70 i de tekniske screeningskriterier i bilag I til den anfægtede forordning. Efter EU-lovgivers opfattelse vil de tekniske screeningskriterier, som det fremgår af præmis 263-265 ovenfor, kunne opfylde målet om miljømæssig bæredygtighed og være forenelige med forsigtighedsprincippet, idet der henvises til opfyldelsen af de minimumskrav, der er fastsat i den relevante lovgivning.

383 På denne baggrund kan Republikken Østrigs argumenter ikke godtgøre, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da den fastslog, at slutdeponering af højradioaktivt affald i dybe geologiske depoter kunne forhindre, at der opstod væsentlige skader på miljømålene.

384 Henset til det ovenfor anførte er det tredje anbringendes fjerde led og det fjerde anbringendes tredje led ugrundede.

– Det fjerde anbringendes fjerde led om manglende hensyntagen til de risici, der er forbundet med normal drift af atomkraftværker

385 Republikken Østrig har anført, at atomkraftværker selv under normal drift udsender stråling, som også i lave doser øger risikoen for at udvikle kræft, og hvis virkninger under alle omstændigheder ikke er veldokumenterede og ikke er blevet undersøgt i de rapporter, som Kommissionen lagde til grund. Ifølge Republikken Østrig fører dette til en tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra f), og af forsigtighedsprincippet.

386 Kommissionen har bestridt denne argumentation.

387 Det er i denne forbindelse tilstrækkeligt at konstatere, at FFC's rapport indeholder en grundig analyse af radioaktivitetens virkninger i afsnit 3.4 og 4.3.

388 Det fremgår navnlig af FFC's rapport, at den gennemsnitlige årlige eksponering af offentligheden som følge af virkninger, der kan tilskrives elproduktion fra atomenergi, udgør ca. 0,2 mikrosievert (μSv), hvilket er fire gange mindre end den årlige gennemsnitlige dosis fra den naturlige baggrundsstråling.

389 Republikken Østrig har imidlertid ikke godtgjort, at de konstateringer, som Kommissionen støttede på denne rapport, ikke er sandsynlige, for så vidt som denne medlemsstat blot med henvisning til en undersøgelse har hævdet, at virkningerne af lavdosisstråling ikke er veldokumenterede.

390 Som Kommissionen har fremhævet, er der desuden fastsat strenge krav om strålingsbeskyttelse i Euratoms regelværk. Euratomtraktatens artikel 2, litra b), bestemmer således, at der skal indføres ensartede sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed, og i artikel 30 fastlægges der »grundlæggende normer« til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling. I denne sammenhæng er der i Rådets direktiv 2013/59/Euratom af 5. december 2013 om fastlæggelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse mod de farer, som er forbundet med udsættelse for ioniserende stråling, og om ophævelse af direktiv 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom og 2003/122/Euratom (EUT 2014, L 13, s. 1) fastlagt ensartede grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af sundheden for personer, der er udsat for erhvervsmæssig, medicinsk og befolkningsmæssig bestråling, mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling.

391 I de tekniske screeningskriterier vedrørende nukleare aktiviteter, som er fastsat i den anfægtede forordning, henvises der udtrykkeligt til dette direktiv.

392 Republikken Østrigs argumenter godtgør derfor ikke, at Kommissionen ikke baserede sin vurdering af risikoen for lavdosisstråling ved normal drift af atomkraftværker på definitiv videnskabelig dokumentation.

393 På denne baggrund er det fjerde anbringendes fjerde led ugrundet.

– Det tredje anbringendes femte led og det fjerde anbringendes femte led om skade på målet om tilpasning til klimaændringer

394 I forbindelse med det tredje anbringendes femte led har Republikken Østrig gjort gældende, at den anfægtede forordning tilsidesætter DNSH-kriteriet, henset til det mål om tilpasning til klimaændringer, der er fastsat i klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, litra b), hvilket i det væsentlige skyldes, at der er opstået meget hyppigere og længere tørkeperioder i løbet af de seneste 20 år på grund af klimaændringerne, og at det er velkendt, at klimaændringernes konsekvenser har og vil få stadig større negative virkninger for atomenergi.

395 I forbindelse med det fjerde anbringendes femte led har Republikken Østrig i det væsentlige anført, at den anfægtede forordning er i strid med klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, litra b), eftersom de tekniske screeningskriterier dels er utilstrækkelige og ikke gør det muligt med sikkerhed at udelukke de specifikke risici, der er forbundet med behovet for kølevand, dels ikke er baseret på definitiv videnskabelig dokumentation.

396 Republikken Østrig har navnlig fremhævet, at atomkraftværkers store vandbehov resulterer i nedbrud i perioder med hedebølge eller tørke, hvilket viser, at aktiviteten ligeledes forstærker de nuværende og forventede negative klimavirkninger for samme aktivitet, eftersom det ikke længere vil være muligt at sikre den fortsatte drift under sådanne omstændigheder.

397 Kommissionen har, støttet af Den Franske Republik, Republikken Polen og Rumænien, bestridt denne argumentation.

398 Det skal i denne forbindelse påpeges, at i henhold til klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, litra b), anses en aktivitet for væsentligt at skade tilpasning til klimaændringer, hvis aktiviteten fører til en øget negativ indvirkning af det nuværende klima og det forventede fremtidige klima på selve aktiviteten eller på mennesker, naturen eller aktiver.

399 For at forebygge en sådan skade er der i bilag I og II til den anfægtede forordning under overskriften »Bæredygtig udnyttelse og beskyttelse af vand- og havressourcerne« fastsat tekniske screeningskriterier vedrørende princippet om ikke at gøre væsentlig skade for så vidt angår vand- og havressourcer, hvorefter:

»Risici for miljøforringelse i forbindelse med bevarelse af vandkvaliteten og undgåelse af vandstress konstateres og håndteres i overensstemmelse med en forvaltningsplan for vandanvendelse og -beskyttelse, der er udarbejdet i samråd med berørte interessenter.

For at begrænse termiske anomalier i forbindelse med udledningen af spildvarme kontrollerer de, der driver atomkraftværker inde i landet, som anvender vandkøling, ved at der tages vand fra en flod eller en sø, følgende:

a) den maksimale temperatur i det modtagende ferskvandsområde efter blanding og

b) den maksimale temperaturforskel mellem det udledte kølevand og det modtagende ferskvandsområde.

Temperaturkontrollen gennemføres i overensstemmelse med de individuelle licensbetingelser for de specifikke operationer, hvis det er relevant, eller tærskelværdier i overensstemmelse med EU-retten [eller tærskelværdier i overensstemmelse med EU's lovramme].«

400 Republikken Østrig har imidlertid ikke bestridt, at disse tekniske screeningskriterier kan gøre det muligt at sikre, at atomenergirelaterede aktiviteter ikke fører til en øget negativ indvirkning af det nuværende klima og det forventede fremtidige klima på selve aktiviteten eller på mennesker, naturen eller aktiver som omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, litra b), og navnlig ikke øger risikoen for tørke. Medlemsstaten har således anført, at de nævnte kriterier ikke gør det muligt med sikkerhed at udelukke de specifikke risici, der er forbundet med behovet for kølevand.

401 Med hensyn til Republikken Østrigs argument, der i det væsentlige vedrører den omstændighed, at atomenergi mister en del af sin nytteværdi i et scenarie med mere hyppig og alvorlig tørke, skal det bemærkes, at det er for spekulativt til at kunne godtgøre, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn. Selv om der synes at være videnskabelig enighed om forekomsten af sådanne tørkeperioder, må antagelser om deres eventuelle indvirkning på atomkraftværkers egentlige drift i alle geografiske områder i Unionen nemlig betragtes som rent gætværk.

402 På denne baggrund skal indvendingen om, at nukleare aktiviteter gør væsentlig skade på målet om tilpasning til klimaændringer, forkastes.

403 De tekniske screeningskriterier har nemlig som nævnt i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 3, litra a), til formål at bestemme, under hvilke betingelser en specifik økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer. Som det fremgår af den nævnte forordnings artikel 10, stk. 3, litra b), tilsigter disse kriterier ligeledes for hvert relevant miljømål at bestemme, om en økonomisk aktivitet, for hvilken der er fastsat tekniske screeningskriterier, skader et eller flere af disse mål væsentligt.

404 Det kan derfor ikke vurderes, om klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, litra b), er overholdt, uden at der tages hensyn til de tekniske screeningskriterier, som netop er vedtaget for at gennemføre denne bestemmelse.

405 Republikken Østrigs argumenter kan således ikke godtgøre, at den anfægtede forordning er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til betingelsen i klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, litra b).

406 Republikken Østrig har subsidiært anført, at den anfægtede forordning er baseret på en mangelfuld undersøgelse og en utilstrækkelig begrundelse for så vidt angår miljømålet om tilpasning til klimaændringer, eftersom hverken Kommissionen eller dennes eksperter undersøgte, om atomenergi skader dette miljømål.

407 Som det fremgår af syvende betragtning til den anfægtede forordning, der indeholder en henvisning til FFC's rapport, og som således udgør en del af begrundelsen for den nævnte forordning i overensstemmelse med den retspraksis, der er nævnt i præmis 216 ovenfor, gav Kommissionen imidlertid en tilstrækkelig begrundelse for sin vurdering om, at atomenergi ikke gør væsentlig skade på de mål, der forfølges med klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1.

408 Med hensyn til de tekniske screeningskriterier har Republikken Østrig indledningsvis gjort gældende, at den anfægtede forordning tilsidesætter klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra f), henset til miljømålet om tilpasning til klimaændringer, fordi det ikke fremgår klart, i hvilket omfang de tekniske screeningskriterier i bilag I til den anfægtede forordning er baseret på definitiv videnskabelige dokumentation vedrørende atomenergi, og fordi der under alle omstændigheder ikke tages stilling til dette spørgsmål i de foreliggende udtalelser om atomenergi.

409 Det skal herved bemærkes, at FFC på s. 357 i sin rapport i den række i tabellen, der bærer overskriften »Tilpasning til klimaændringer«, angav følgende:

»Aktiviteten er i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i tillæg E til dette bilag.

1. Forlængelse af eksisterende atomkraftværkers driftstid

Overholdelsen af WENRA's sikkerhedsreferenceniveauer for eksisterende reaktorer og [af direktiv 2009/71] sikrer, at det eksisterende anlæg er i stand til at håndtere de ekstreme naturkatastrofer (såsom oversvømmelser og ekstreme vejrforhold), der kan opstå som følge af fremtidige klimaændringer.

[Unionens] atomkraftværkers modstandsdygtighed over for ekstreme naturkatastrofer (herunder jordskælv) er blevet påvist ved udførelse af [EU-]stresstest.

2. Opførelse og drift af nye atomkraftværker

Opfyldelsen af WENRA's sikkerhedsmål for nye atomkraftværker og overholdelsen af [direktiv 2009/71] sikrer, at det nye anlæg vil være i stand til at håndtere de ekstreme naturkatastrofer (såsom oversvømmelser og ekstreme vejrforhold), der kan opstå som følge af fremtidige klimaændringer.«

410 Tillæg E, der findes på s. 369 i FFC's rapport, indeholder præciseringer med hensyn til vurdering af klimarisici og sårbarhed, herunder en liste over klimarisici.

411 Det følger heraf, at FFC foretog en vurdering af de risici, der er forbundet med tilpasning til klimaændringer.

412 Argumentet om, at det ikke fremgår klart, i hvilket omfang de tekniske screeningskriterier i bilag I til den anfægtede forordning for så vidt angår kriteriet om tilpasning til klimaændringer er baseret på definitiv videnskabelige dokumentation vedrørende atomenergi, og argumentet om, at der ikke tages stilling til dette spørgsmål i de foreliggende udtalelser, kan derfor ikke tiltrædes.

413 Republikken Østrig har dernæst kritiseret den omstændighed, at der i de tekniske screeningskriterier for atomenergi, der er angivet i bilag I til den anfægtede forordning, med henblik på at forebygge væsentlige skader på målet om tilpasning til klimaændringer blot henvises til tillæg A til bilag I til delegeret forordning 2021/2139 samt til direktiv 2009/71 og til IAEA's og WENRA's retningslinjer vedrørende ekstreme naturkatastrofer. Det er under disse omstændigheder ikke muligt at håndtere, endsige med sikkerhed at udelukke de specifikke risici, der er forbundet med behovet for og anvendelsen af kølevand, og som for atomenergi vil føre til en betydelig negativ indvirkning som omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, litra b).

414 Ifølge Republikken Østrig indebærer tillæg A til bilag I til delegeret forordning 2021/2139 desuden en proceduremæssig forpligtelse til at foretage en vurdering af klimarisici og sårbarhed. Republikken Østrig har i denne forbindelse anført, at for så vidt som tillæg A ligeledes forpligter økonomiske aktører til at udvikle og gennemføre »tilpasningsløsninger«, er denne forpligtelse vag og under alle omstændigheder begrænset til en »væsentlig reduktion« af de »vigtigste klimarisici«. Dette gør det efter denne medlemsstats opfattelse muligt at afbøde den skade, som atomenergien kan forvolde på miljømålet om tilpasning til klimaændringer, selv om det er

nødvendigt helt at undgå en så væsentlig skade. Republikken Østrig har anført, at kriterierne ligeledes »bør« sikre, at »der gennemføres tilpasningsløsninger for at minimere eller undgå eventuelle tab eller indvirkninger på driftskontinuiteten«, således som det fremgår af 51. betragtning til delegeret forordning 2021/2139, og at de forpligtelser, der er fastsat i tillæg A til denne forordning, ikke er tilstrækkelige til bl.a. at tage hensyn til klimaændringernes specifikke konsekvenser.

415 Det er i denne henseende tilstrækkeligt at bemærke, at disse tekniske screeningskriterier, som Republikken Østrig har medgivet, gør det muligt at afbøde den skade, som atomenergien kan forvolde på miljømålet om tilpasning til klimaændringer.

416 Argumentet om, at det er nødvendigt helt at undgå en så væsentlig skade, skal desuden forkastes, eftersom dette ville svare til at pålægge Kommissionen en »nulrisikotilgang«, som ikke svarer til, hvad der er angivet i retspraksis (jf. i denne retning og analogt dom af 11.9.2002, Pfizer Animal Health mod Rådet, T-13/99, EU:T:2002:209, præmis 144-147).

417 Argumentet om, at henvisningen til direktiv 2009/71 samt til IAEA's og WENRA's retningslinjer ikke gør det muligt at forhindre negative virkninger, kan i øvrigt ikke godtgøre, at den anfægtede forordning er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn, eftersom dette argument ikke er tilstrækkeligt underbygget, idet Kommissionen fulgte den tilgang, der er fastsat i klassificeringsforordningens artikel 17, som fortolket i lyset af 40. betragtning til den nævnte forordning (jf. præmis 263-265 ovenfor). Kritikken vedrørende den angivelige manglende hensyntagen til det fremtidige behov for kølevand kan af de samme grunde som dem, der er anført i præmis 401 ovenfor, heller ikke tages til følge.

418 Republikken Østrig har tilføjet, at der for eksisterende anlæg i henhold til de nævnte bestemmelser umiddelbart kun stilles krav om sikkerhedsforbedringer, der med rimelighed vil kunne gennemføres, hvilket er vagt og ikke tilstrækkeligt ambitiøst. Lokaliseringsfaktorer, der truer anlæggenes sikkerhed, er navnlig ikke til hinder for, at de omfattes af klassificeringssystemet, eftersom disse faktorer, såsom placeringen af floder, der trues af udtørring, ikke »med rimelighed« vil kunne ændres.

419 Eftersom dette kriterium om praktisk gennemførlige forbedringer, der er angivet i punkt 2 i afsnit 4.28 i bilag I til den anfægtede forordning, afspejler et krav i direktiv 2009/71 vedrørende eksisterende anlæg, kan dets anvendelse i den anfægtede forordning imidlertid af de samme grunde som dem, der er anført i præmis 263-265 ovenfor, ikke være udtryk for et åbenbart urigtigt skøn fra Kommissionens side.

420 Republikken Østrig har endelig anført, at det ikke som følge af gennemførelsen af tilpasningsløsninger og forbedringen af sikkerhedsstandarder kan konkluderes, at der ikke forekommer nogen negativ indvirkning som omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, litra b). Miljømålet om tilpasning til klimaændringer skal nemlig ikke kun garantere sikkerheden for mennesker og naturen, men består også af andre underordnede mål såsom at sikre en tilgængelig og stabil energi- og vandforsyning. Ifølge Republikken Østrig skaber det imidlertid stor usikkerhed om disse mål, når atomkraftværker standses i tilfælde af hedebølger eller tørke, temperaturgrænsen for indtag af kølevand hæves, eller der skal gennemføres dyre tilpasningsløsninger, forudsat at disse er mulige.

421 Som det allerede er nævnt i præmis 401 ovenfor, må det imidlertid fastslås, at det scenarie, som Republikken Østrig har forestillet sig, og som i det væsentlige indebærer, at den globale opvarmning påvirker kraftværkernes drift i en sådan grad, at disse mister deres nytteværdi som energikilde, er for spekulativ til at godtgøre, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn.

422 I denne henseende er den omstændighed, at Kommissionens undersøgelse anfægtes i den videnskabelige litteratur, ikke i sig selv tilstrækkelig til at rejse tvivl om denne konklusion, eftersom Kommissionen i medfør af den retspraksis, der er nævnt i præmis 212 ovenfor, råder over en vid skønsmargen for så vidt angår vurderingen af videnskabelige undersøgelser og valget af undersøgelser, der skal veje tungere end andre undersøgelser.

423 Henset til det ovenfor anførte kan Republikken Østrigs argumenter ikke godtgøre, at den anfægtede forordning tilsidesætter DNSH-kriteriet, henset til det mål om tilpasning til klimaændringer, der er fastsat i klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, litra b).

424 Det tredje anbringendes femte led og det fjerde anbringendes femte led skal derfor forkastes.

– Det tredje anbringendes sjette led om tilsidesættelse af kravet om en livscyklusvurdering

425 Ifølge Republikken Østrig, støttet af Storhertugdømmet Luxembourg, tilsidesætter den anfægtede forordning klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 2, og artikel 19, stk. 1, litra g), for så vidt som den i det væsentlige er baseret på en vurdering, der ikke tager nok hensyn til den samlede nukleare livscyklus, dvs. udvinding og forarbejdning af uranmalm, raffinering, omdannelse, berigning af uran, samling af brændselselementer, transport og potentielle væbnede konflikter.

426 Republikken Østrig har navnlig anført, at Kommissionen med vilje udelod udvinding og forarbejdning af uran i den anfægtede forordning som følge af kritikken fra VKSMNR og dermed støttede komitéens livscyklusvurdering, hvorefter det ikke er muligt at sikre overholdelsen af miljøstandarder, der i det store og hele svarer til Unionens, for disse aktiviteter. Republikken Østrig har i denne forbindelse fremhævet, at det i FFC's rapport også blev konstateret, at der som minimum forelå en høj risiko for væsentlig skade på flere miljømål, og tilkendegivet, at denne risiko burde afværges ved at henvise til de EU-retlige krav i de tekniske screeningskriterier. Eftersom Kommissionen ikke rettede sig efter FFC's udtalelse, er Republikken Østrig af den opfattelse, at Kommissionen i den anfægtede forordning implicit erkendte, at der forekommer væsentlig skade på miljømålene i forbindelse med udvinding og forarbejdning af uran, hvilket medfører, at den anfægtede forordning er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn.

427 Kommissionen har, støttet af Den Franske Republik, Ungarn, Republikken Polen og Rumænien, bestridt denne argumentation.

428 Det bemærkes herved, at i henhold til klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 2, skal der ved vurderingen af en økonomisk aktivitet på grundlag af DNSH-kriteriet tages hensyn til miljøindvirkningerne af selve aktiviteten og til miljøindvirkningerne af de produkter og tjenester, der hidrører fra denne aktivitet, i hele deres livscyklus, navnlig ved at der tages hensyn til disse produkters og tjenesters produktion, anvendelse og bortskaffelse.

429 Ifølge klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra g), skal de tekniske screeningskriterier tage hensyn til livscyklus, herunder dokumentation fra eksisterende livscyklusvurderinger, ved at tage hensyn til miljøindvirkningen af selve den økonomiske aktivitet og til miljøindvirkningerne af de produkter og tjenester, der hidrører fra denne økonomiske aktivitet, navnlig ved at tage hensyn til disse produkters og tjenesters produktion, anvendelse og bortskaffelse.

430 Det skal ligeledes bemærkes, at det fremgår af 40. betragtning til klassificeringsforordningen, at »[Kommissionen] [v]ed fastsættelsen og ajourføringen af de tekniske screeningskriterier bør […] sikre, at disse kriterier baseres på tilgængelig videnskabelig dokumentation, udarbejdes under hensyntagen til livscyklusovervejelser, herunder eksisterende livscyklusvurderinger, og regelmæssigt ajourføres«.

431 I 47. betragtning til klassificeringsforordningen er det endvidere anført, at »[t]ekniske screeningskriterier kan kræve, at der foretages en livscyklusvurdering, når det er tilstrækkelig praktisabelt og nødvendigt«.

432 Der henvises således specifikt til en given økonomisk aktivitet – og til de produkter eller tjenesteydelser, der hidrører fra denne aktivitet – for hvilken der skal fastsættes tekniske screeningskriterier, i klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 2, og artikel 19, stk. 1, litra g).

433 Desuden kræver klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 2, og artikel 19, stk. 1, litra g), ikke, at Kommissionen foretager en livscyklusvurdering af alle økonomiske aktiviteter, men kun, at der tages hensyn til livscyklussen.

434 Som Kommissionen har gjort gældende, fremgår det derfor af ordlyden af både artikel 17, stk. 2, og artikel 19, stk. 1, litra g), i klassificeringsforordningen, at kravet om, at der skal tages hensyn til en aktivitets livscyklus, ikke nødvendigvis omfatter aktiviteter, der ligger før eller efter den pågældende økonomiske aktivitet.

435 Det rejser ikke tvivl om denne fortolkning, at alle aktiviteter fra udvinding af råvarer til forarbejdning, distribution, lagring, anvendelse og deponering eller genanvendelse ifølge Kommissionens henstilling 2013/179/EU af 9. april 2013 om brug af fælles metoder til at måle og formidle oplysninger om produkters og organisationers miljøpræstationer over hele deres livscyklus (EUT 2013, L 124, s. 1), som er nævnt i den anfægtede forordning, bør tages i betragtning ved beregningen af et miljøaftryk.

436 Denne henstilling har nemlig ikke til formål at vurdere en aktivitets bidrag til modvirkning af klimaændringer eller de eventuelle skader, som den kan forvolde på de miljømål, der er fastsat i klassificeringsforordningen.

437 Det skal desuden bemærkes, at den tilgang, som Kommissionen fulgte i den anfægtede forordning, ikke var begrænset til atomenergi, men blev anvendt for andre aktiviteter, der indgår i klassificeringssystemet, herunder anlæg til elproduktion fra vedvarende energi, som også kræver udvinding af råstoffer eller sjældne jordarter i forbindelse med deres opførelse og vedligeholdelse.

438 Det følger heraf, at Kommissionen ikke tilsidesatte klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 2, og artikel 19, stk. 1, litra g), ved ikke at fastsætte de tekniske screeningskriterier under hensyntagen til livscyklusovervejelser vedrørende økonomiske aktiviteter såsom udvinding og

forarbejdning af uranmalm, raffinering, omdannelse, berigning af uran, samling af brændselselementer og transport, som er aktiviteter, der ligger før eller efter de atomenergiaktiviteter, der er omhandlet i den anfægtede forordning.

439 Det skal ligeledes bemærkes, at Kommissionen, som det fremgår af tredje og syvende betragtning til den anfægtede forordning, tog hensyn til virkningerne af dekommissionering samt bortskaffelse af radioaktivt affald og brugt nukleart brændsel i sin vurdering af DNSH-kriteriet.

440 Under disse omstændigheder kan de forhold, som Republikken Østrig har påberåbt sig, nemlig for det første, at Kommissionen ikke optog disse aktiviteter i klassificeringssystemet i forlængelse af VKSMNR's og FFC's rapporter, for det andet, at forarbejdning, omdannelse, berigning og samling af brændselselementer hovedsageligt udføres af tredjelande, eller for det tredje, at Kommissionen implicit erkendte, at disse aktiviteter skader miljøet, ikke i sig selv godtgøre, at den anfægtede forordning er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn.

441 Klassificeringsforordningens artikel 17 og 19 er nemlig, for så vidt som de vedrører bestemte aktiviteter, som det tilkommer Kommissionen at definere, ikke til hinder for, at Kommissionen anser de aktiviteter, som Republikken Østrig har identificeret, for at være selvstændige i forhold til de aktiviteter i tilknytning til produktion af atomenergi, der er genstand for den anfægtede forordning.

442 Modsat hvad Republikken Østrig har gjort gældende, var Kommissionen i øvrigt ikke forpligtet til i forbindelse med sin livscyklusvurdering af anvendelsen af civil atomenergi at tage hensyn til aspekter vedrørende virkningerne af væbnede konflikter, sabotage, risiko for misbrug og spredning af civile og militære anvendelser af atomenergi, da den vurderede, om der forekom væsentlig skade på miljømålene.

443 Det fremgår nemlig hverken af ordlyden af klassificeringsforordningens artikel 17 eller af nogen anden bestemmelse i denne forordning, at der bør tages hensyn til disse forhold ved udarbejdelsen af tekniske screeningskriterier.

444 Republikken Østrig har endelig anført, at den anfægtede forordning er behæftet med en »mangelfuld undersøgelse og begrundelse« for så vidt angår alle aspekter af den omhandlede hensyntagen til atomenergiens livscyklus.

445 Eftersom Kommissionen ikke var forpligtet til at tage hensyn til livscyklussen for aktiviteter, der ligger før eller efter atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter, kan den imidlertid ikke kritiseres for ikke at have givet en tilstrækkelig begrundelse for disse forhold, som den ikke anså for at indgå i de sidstnævnte aktiviteters livscyklus.

446 Det tredje anbringendes sjette led er derfor ugrundet.

– Det fjerde anbringendes sjette led om den selvmodsigende og utilstrækkelige karakter af bestemmelserne i bilag II til den anfægtede forordning vedrørende forebyggelse af væsentlige skader som følge af alvorlige reaktorulykker og slutdeponering af højradioaktivt affald

447 Republikken Østrig har anført, at bestemmelserne i bilag II til den anfægtede forordning vedrørende forebyggelse af væsentlige skader som følge af alvorlige reaktorulykker og slutdeponering af højradioaktivt affald, henset til DNSH-kriterierne i bilag I til den anfægtede forordning, er selvmodsigende og utilstrækkelige. De eneste kriterier til forebyggelse af

væsentlige skader på miljømålene, der er indeholdt i bilag II til den anfægtede forordning, er nemlig dem, der er angivet i bilag I til den anfægtede forordning under overskriften »Yderligere kriterier vedrørende princippet om »ikke at gøre væsentlig skade««. Republikken Østrig har i denne henseende henvist til de argumenter vedrørende beskyttelsesniveauet, risikoen for alvorlige reaktorulykker og slutdeponering af højradioaktivt affald, som er fremført i forbindelse med det tredje anbringendes første led, det fjerde anbringendes første led, det tredje anbringendes tredje led, det fjerde anbringendes andet led, det tredje anbringendes fjerde led og det fjerde anbringendes tredje led. Medlemsstaten har heraf udledt, at de tidligere nævnte ulovligheder berører bestemmelserne i bilag II til den anfægtede forordning og de bestemmelser i denne forordning, der henviser hertil, for så vidt som de er sammenfaldende med bilag I til den anfægtede forordning.

448 Republikken Østrig har tilføjet, at bilag II til den anfægtede forordning ikke indeholder nogen af de kriterier, der er opregnet blandt de »generelle kriterier« i begyndelsen af bilag I til den nævnte forordning. De få kriterier, der rækker videre end de gældende lovkrav og stadig er indeholdt i bilag I til denne forordning, finder således slet ikke anvendelse ifølge bilag II til den anfægtede forordning.

449 Republikken Østrig har endvidere gjort gældende, at bestemmelserne i bilag II til den anfægtede forordning tilsidesætter klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra f), og forsigtighedsprincippet af den ene grund, at dette bilag ikke indeholder »generelle kriterier«, selv om sådanne generelle kriterier blev anset for nødvendige og indsat i bilag I til den anfægtede forordning.

450 Kommissionen har bestridt denne argumentation.

451 Eftersom Republikken Østrig ikke har godtgjort, at de yderligere kriterier vedrørende DNSH-kriteriet for så vidt angår beskyttelsesniveauet (præmis 261-269 ovenfor), risikoen for alvorlige reaktorulykker (præmis 288-346 ovenfor) og slutdeponering af højradioaktivt affald (præmis 350-384 ovenfor) var behæftet med et åbenbart urigtigt skøn, kan dette argument ikke uden nærmere præcisering godtgøre, at bestemmelserne i bilag II til den anfægtede forordning er selvmodsigende og utilstrækkelige.

452 Det skal desuden påpeges, at der i bilag I til den anfægtede forordning i medfør af klassificeringsforordningens artikel 10 er fastsat tekniske screeningskriterier til bestemmelse af de betingelser, hvorunder en økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer, og til at fastslå, hvorvidt den økonomiske aktivitet i væsentlig grad skader et af de andre miljømål, jf. klassificeringsforordningens artikel 9.

453 I bilag II til den anfægtede forordning er der på grundlag af klassificeringsforordningens artikel 11 fastsat tekniske screeningskriterier til bestemmelse af de betingelser, hvorunder en økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til tilpasning til klimaændringer, og til at fastslå, hvorvidt den økonomiske aktivitet i væsentlig grad skader nogle af de andre miljømål, jf. klassificeringsforordningens artikel 9.

454 Klassificeringsforordningens artikel 11, stk. 1, der er gennemført ved de tekniske screeningskriterier i bilag II til den anfægtede forordning, anvender imidlertid ikke det kriterium om de bedste resultater i sektoren eller industrien, som er fastsat i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, litra a).

455 Med hensyn til kvalificeringen af et væsentligt bidrag til tilpasning til klimaændringer og i modsætning til kvalificeringen af et væsentligt bidrag til modvirkning af klimaændringer, som er omhandlet i bilag I til den anfægtede forordning, stillede Kommissionen således ikke krav om overholdelsen af en strengere betingelse for så vidt angår deponeringsanlæg.

456 Det følger heraf, at de uoverensstemmelser mellem bilag I og bilag II til den anfægtede forordning, som Republikken Østrig har påberåbt sig, ikke i sig selv kan godtgøre, at der forekom et åbenbart urigtigt skøn eller en tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra f). Eftersom de nævnte uoverensstemmelser følger af klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, litra a), og artikel 11, stk. 1, kan de endelig heller ikke godtgøre, at der forelå en utilstrækkelig begrundelse.

457 Henset til det ovenfor anførte er det fjerde anbringendes sjette led ugrundet.

– Det fjerde anbringendes syvende led vedrørende, subsidiært, en »mangelfuld undersøgelse og begrundelse«

458 Republikken Østrig har subsidiært påberåbt sig en »mangelfuld undersøgelse og begrundelse« i forbindelse med de tekniske screeningskriterier, navnlig med hensyn til alvorlige reaktorulykker, slutdeponering af højradioaktivt affald, miljømålet om tilpasning til klimaændringer og de generelle kriterier vedrørende DNSH-kriteriet, der er anført i bilag II til den anfægtede forordning, med støtte i de argumenter, der er fremført i forbindelse med det fjerde anbringendes øvrige led.

459 Kommissionen har, støttet af Republikken Bulgarien, bestridt denne argumentation.

460 Eftersom klagepunkterne om en »mangelfuld undersøgelse og begrundelse« med hensyn til alvorlige reaktorulykker, slutdeponering af højradioaktivt affald, miljømålet om tilpasning til klimaændringer og de generelle kriterier vedrørende DNSH-kriteriet, der er anført i bilag II til den anfægtede forordning, er blevet forkastet i henholdsvis præmis 325, 365 og 407 ovenfor, skal det fjerde anbringendes syvende led ligeledes forkastes af de samme grunde.

461 Henset til det ovenfor anførte kan Republikken Østrigs argumenter ikke godtgøre, at den anfægtede forordning ved at henregne atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter til omstillingsaktiviteter og ved at fastsætte tekniske screeningskriterier for disse aktiviteter har tilsidesat DNSH-kriteriet, som er fastsat i klassificeringsforordningens artikel 17 og artikel 19, stk. 1, litra f) og g), eller forsigtighedsprincippet.

462 Det tredje og det fjerde anbringende skal som følge heraf forkastes.

Det femte anbringende om tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 11 og artikel 19, stk. 1, litra f), samt forsigtighedsprincippet

463 Republikken Østrig har anført, at den anfægtede forordning tilsidesætter klassificeringsforordningens artikel 11 og artikel 19, stk. 1, litra f), samt forsigtighedsprincippet, for så vidt som den kvalificerer atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter som aktiviteter, der bidrager væsentligt til tilpasning til klimaændringer.

464 Kommissionen har, støttet af Republikken Bulgarien og Rumænien, bestridt denne argumentation.

465 Det skal herved bemærkes, at klassificeringsforordningens artikel 11 bestemmer følgende:

»1. En økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til tilpasning til klimaændringer, hvis aktiviteten:

a) omfatter tilpasningsløsninger, der enten væsentligt mindsker risikoen for den negative indvirkning af det nuværende klima og forventede fremtidige klima på den pågældende økonomiske aktivitet eller væsentligt mindsker nævnte negative indvirkning, uden at risikoen for en negativ indvirkning på mennesker, naturen eller aktiver øges, eller

b) tilvejebringer tilpasningsløsninger, der ud over at opfylde betingelserne i artikel 16 bidrager væsentligt til at forebygge eller mindske risikoen for den negative indvirkning af det nuværende klima og forventede fremtidige klima på mennesker, naturen eller aktiver, uden at risikoen for en negativ indvirkning på andre mennesker, naturen eller aktiver øges.

2. De tilpasningsløsninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), vurderes og rangeres efter prioritet på grundlag af de bedste tilgængelige klimaprognoser og skal som minimum forebygge eller mindske:

a) den lokalitetsbestemte og kontekstbestemte negative indvirkning af klimaændringer på den økonomiske aktivitet, eller

b) den potentielle negative indvirkning af klimaændringer på det miljø, hvor den økonomiske aktivitet finder sted.«

466 Det fremgår desuden af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra f), at de tekniske screeningskriterier skal være baseret på definitiv videnskabelig dokumentation og forsigtighedsprincippet.

467 Det skal ligeledes bemærkes, at det i det væsentlige fremgår af rubrikken med overskriften »Væsentligt bidrag til tilpasning til klimaændringer« i bilag II til den anfægtede forordning vedrørende de aktiviteter, der henhører under afsnit 4.26-4.28, at de pågældende økonomiske aktiviteter skal have gennemført fysiske og ikkefysiske løsninger (»tilpasningsløsninger«), som i væsentlig grad reducerer de vigtigste fysiske klimarisici, der er væsentlige for denne aktivitet. Det præciseres desuden, at de fysiske klimarisici, der er væsentlige for de pågældende aktiviteter, er blevet fastlagt ud fra dem, der er opført i tillæg A til bilag II til delegeret forordning 2021/2139, hvori afsnit 4.26-4.31 blev indsat ved den anfægtede forordning, ved at foretage en robust klimarisiko- og sårbarhedsvurdering.

468 Republikken Østrig er for det første af den opfattelse, at eftersom atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter som omhandlet i den anfægtede forordning har en negativ indvirkning på miljømålet om tilpasning til klimaændringer som omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, litra b), kan de ikke yde et væsentligt bidrag til miljømålet om tilpasning til klimaændringer. Republikken Østrig har i denne henseende henvist til de argumenter, som den har fremført i forbindelse med det tredje anbringendes femte led og det fjerde anbringendes femte led.

469 Eftersom Republikken Østrigs argumenter i forbindelse med det tredje anbringendes femte led og det fjerde anbringendes femte led ikke har formået at godtgøre, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til DNSH-kriteriet for så vidt angår tilpasningen til klimaændringer, kan det imidlertid ikke alene ved at gentage disse argumenter i forbindelse med det foreliggende anbringende godtgøres, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da den fastslog, at atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter yder et væsentligt bidrag til målet om tilpasning til klimaændringer.

470 Republikken Østrig har for det andet fremhævet, at konstateringen af, at atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter ikke bidrager væsentligt til tilpasning til klimaændringer, ikke kan drages i tvivl af de udtryk, der er anvendt i bilag II til den anfægtede forordning under rubrikken »Væsentligt bidrag til tilpasning til klimaændringer«. Udtrykket »omfatter« i klassificeringsforordningens artikel 11, stk. 1, kræver nemlig et »væsentligt« bidrag til tilpasning til klimaændringer, hvilket betyder, at en hvilken som helst tilpasningsforanstaltning ikke vil være tilstrækkelig. Dette krav vedrører desuden et væsentligt bidrag, dvs. væsentlige fysiske tilpasningsforanstaltninger, som skal være en integrerende del af selve den økonomiske aktivitet. Disse foranstaltninger er imidlertid ikke fastlagt i bilag II til den anfægtede forordning, eftersom kriterierne i det nævnte bilag II i vidt omfang er sammenfaldende med kriterierne i bilag I til samme forordning og i det væsentlige er af rent proceduremæssig karakter. Ifølge Republikken Østrig er det på grund af deres upræcise ordlyd ikke muligt at afgøre, om og i hvilket omfang der kan udledes fysiske tilpasningsløsninger heraf.

471 Som det fremgår af præmis 467 ovenfor, kræves det imidlertid i punkt 1 i de forskellige tekniske screeningskriterier under rubrikken med overskriften »Væsentligt bidrag til tilpasning til klimaændringer« i bilag II til den anfægtede forordning vedrørende de aktiviteter, der henhører under afsnit 4.26-4.28, at der gennemføres fysiske og ikkefysiske løsninger, som i væsentlig grad reducerer de vigtigste fysiske klimarisici, der er væsentlige for denne aktivitet. Som anført i punkt 2 i denne rubrik er de fysiske klimarisici, der er væsentlige for den pågældende aktivitet, blevet fastlagt ud fra dem, der er opført i tillæg A til bilag II til delegeret forordning 2021/2139, ved at foretage en klimarisiko- og sårbarhedsvurdering i overensstemmelse med de trin, der er beskrevet i punkt 2. I punkt 5 og 6 i den nævnte rubrik henvises der til den relevante del af Euratoms regelværk.

472 Republikken Østrigs argument om, at der ikke findes nogen fysisk løsning, og at kravene i bilag II til den anfægtede forordning er proceduremæssige og vage, skal derfor forkastes.

473 Republikken Østrig har for det tredje anført, at de tekniske screeningskriterier, der er fastsat i bilag II til den anfægtede forordning, ikke omhandler de virkninger, som hede- og kuldebølger har for reaktorsikkerheden eller for energiforsyningen, der er afgørende for denne sikkerhed. Medlemsstaten har tilføjet, at der heller ikke henvises til de særlige klimarelaterede problemer, som kun er forbundet med atomenergi, og som skyldes det forventede stigende antal interessekonflikter, der kan forekomme mellem energiforsyning og beskyttelse af vandområder i forbindelse med vandanvendelse eller i forbindelse med energisikkerhed.

474 Som det fremgår af præmis 467 ovenfor, henvises der herved i bilag II til den anfægtede forordning til tillæg A til bilag II til delegeret forordning 2021/2139. Dette tillæg indeholder en klassificering af klimarelaterede farer, der bl.a. omfatter hedebølger, kuldebølger og med hensyn til vandrelaterede farer vandstress. Af lignende grunde som anført i præmis 401 ovenfor er indvendingen om, at der ikke er taget hensyn til de særlige problemer, som fremtidens klima kan medføre for atomenergien, desuden for spekulativ til, at den kan tages til følge.

475 Argumentet om, at de omhandlede tekniske screeningskriterier ikke tager højde for disse klimarisici, skal derfor forkastes.

476 Republikken Østrig har for det fjerde gjort gældende, at klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, første punktum, sammenholdt med artikel 11, stk. 3, heri, ligeledes kræver, at kriteriet i samme forordnings artikel 19, stk. 1, litra f), og forsigtighedsprincippet anvendes på de tekniske screeningskriterier, med henblik på at sikre overholdelsen af de betingelser, der er fastsat i den nævnte forordnings artikel 11, stk. 1. Medlemsstaten har anført, at Kommissionen ikke indhentede sagkyndige erklæringer om, hvorvidt og i hvilket omfang atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter kan yde et væsentligt bidrag til tilpasning til klimaændringer. I lyset af de konsekvenser, som klimaændringerne forventes at få i form af stigende tørke, udtørring af floder og højere vandtemperaturer, fandt der navnlig ingen drøftelser sted om de specifikke sikkerhedsrisici og potentielle interessekonflikter, som udøvelsen af atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter vil medføre for vandanvendelsen (i de tre regulerede økonomiske sektorer). Republikken Østrig har heraf udledt dels, at det i mangel af relevante sagkyndige erklæringer kan udelukkes, at de tekniske screeningskriterier i denne henseende er baseret på definitiv videnskabelig viden, dels at det ikke var muligt at tage hensyn til forsigtighedsprincippet, eftersom dets anvendelse forudsætter, at der foreligger fuldstændige, præcise og endelige konstateringer, og det pr. definition også finder anvendelse på videnskabelige usikkerhedsmomenter i forbindelse med disse konstateringer.

477 Modsat hvad Republikken Østrig har gjort gældende, undersøgte FFC imidlertid spørgsmålet om atomenergirelaterede økonomiske aktiviteters bidrag til tilpasning til klimaændringer på s. 357 i sin rapport. Det kan derfor ikke hævdes, at Kommissionen ikke indhentede sagkyndige erklæringer om, hvorvidt og i hvilket omfang atomenergi kan yde et væsentligt bidrag til tilpasning til klimaændringer. På s. 358 i FFC's rapport er det desuden med hensyn til bæredygtig anvendelse og beskyttelse af vand- og havressourcer anført, at risici for miljøforringelse i forbindelse med bevarelse af vandkvaliteten og undgåelse af vandstress identificeres og håndteres i overensstemmelse med en forvaltningsplan for vandanvendelse og -beskyttelse, der er udarbejdet i samråd med relevante interesserede parter. Der henvises ligeledes til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT 2000, L 327, s. 1).

478 Modsat hvad Republikken Østrig har gjort gældende, kan det således ikke fastslås, at de tekniske screeningskriterier i denne henseende ikke er baseret på definitiv videnskabelig viden, og at det ikke var muligt at tage hensyn til forsigtighedsprincippet.

479 Henset til det ovenfor anførte kan Republikken Østrigs argumenter ikke godtgøre, at den anfægtede forordning blev vedtaget i strid med klassificeringsforordningens artikel 11 og artikel 19, stk. 1, litra f), samt forsigtighedsprincippet, for så vidt som den kvalificerer atomenergi som en energiform, der bidrager væsentligt til tilpasning til klimaændringer.

480 Det femte anbringende skal derfor forkastes.

Det sjette anbringende om tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra k)

481 Republikken Østrig har anført, at de tekniske screeningskriterier ikke opfylder kravene i klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra k), idet de indeholder uklare juridiske begreber og betingelser, der først skal opfyldes i fremtiden, f.eks. med hensyn til planlægning af slutdeponering og anvendelse af ATF fra 2025.

482 Kommissionen har, støttet af Republikken Bulgarien og Rumænien, bestridt denne argumentation.

483 Det skal bemærkes, at i henhold til klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra k), skal de tekniske screeningskriterier, der fastsættes i henhold til denne forordnings artikel 10, stk. 3, og artikel 11, stk. 3, være lette at anvende og være fastsat således, at de letter overholdelsesverificeringen.

484 Det må imidlertid blot konstateres, at den omstændighed, at de tekniske screeningskriterier er baseret på uklare juridiske begreber og betingelser, der skal opfyldes i fremtiden, ikke som sådan er tilstrækkelig til at godtgøre, at de ikke er lette at anvende eller ikke er fastsat således, at de letter overholdelsesverificeringen, som omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra k). Der foreligger under alle omstændigheder intet krav, som er til hinder for, at en EU-institution inden for en norm, som den vedtager, anvender et abstrakt juridisk begreb eller pålægger, at en sådan abstrakt norm skal nævne de forskellige konkrete tilfælde, hvori begrebet kan finde anvendelse, for så vidt som denne institution ikke på forhånd kan fastlægge alle disse tilfælde (jf. i denne retning dom af 16.2.2022, Polen mod Parlamentet og Rådet, C-157/21, EU:C:2022:98, præmis 320).

485 For så vidt som Republikken Østrig med sin argumentation ønsker at påberåbe sig en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, kan det desuden bemærkes, at en bestemmelse i en EU-retsakt kun tilsidesætter retssikkerhedsprincippet på grund af dens manglende klarhed, hvis den er så tvetydig, at den er til hinder for, at borgerne med tilstrækkelig sikkerhed kan rydde eventuel tvivl vedrørende rækkevidden eller betydningen af denne bestemmelse af vejen (dom af 24.1.2024, Volkskreditbank mod Afviklingsinstansen, T-348/21, ikke trykt i Sml., EU:T:2024:32, præmis 70).

486 I det foreliggende tilfælde har Republikken Østrig ikke godtgjort, at de tekniske screeningskriterier er så tvetydige, at dette er til hinder for, at borgerne med tilstrækkelig sikkerhed kan rydde eventuel tvivl vedrørende de nævnte kriteriers rækkevidde eller betydning af vejen.

487 Af disse grunde skal det sjette anbringende forkastes.

Det syvende anbringende om tilsidesættelse af klassificeringsforordningens formål og effektive virkning på grund af risikoen for fragmentering af markedet

488 Republikken Østrig har, støttet af Storhertugdømmet Luxembourg, gjort gældende, at kvalificeringen af atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter som bæredygtige samlet set risikerer at medføre en fragmentering af markedet i strid med klassificeringsforordningens formål og forpligtelsen til at bevare dens effektive virkning.

489 Ifølge Republikken Østrig resulterer de særlige oplysningskrav, der gælder for investeringer i bl.a. aktiviteter i tilknytning til produktion af atomenergi, i en sondring mellem »god« og »mindre god« miljømæssig bæredygtighed, som ikke er forenelig med ånden i og formålet med klassificeringsforordningen, der sigter mod at skabe gennemsigtighed ved at fastsætte ensartede kriterier for miljømæssigt bæredygtige aktiviteter på EU-plan.

490 Klassificeringen af atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter som bæredygtige rejser tvivl om dette formål, eftersom der netop har tegnet sig en sådan fragmentering på markedet, som EU-lovgiver ønskede at undgå, efter at Kommissionen tilkendegav sin hensigt om at kvalificere disse aktiviteter som bæredygtige. Republikken Østrig har oplyst, at investorer reklamerer målrettet for »grønne« og »ikke-nukleare« finansielle produkter, at institutionelle investorer allerede har meddelt eller besluttet, at de ikke vil investere i finansielle produkter, der indeholder elementer af atomenergi, og at de fleste nationale labels inden for bæredygtig finansiering i Europa udtrykkeligt har afvist, at atomenergiaktiviteter opfylder deres kriterier.

491 Kommissionen har, støttet af Republikken Bulgarien, Den Franske Republik og Rumænien, bestridt denne argumentation.

492 Det skal påpeges, at det fremgår af 14. betragtning til klassificeringsforordningen, at for at undgå markedsfragmentering og skade på forbrugernes og investorernes interesser som følge af forskellige opfattelser af miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter bør nationale krav, som finansielle markedsdeltagere eller udstedere skal overholde for at markedsføre finansielle produkter eller erhvervsobligationer som miljømæssigt bæredygtige, være baseret på ensartede kriterier for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter.

493 Det skal for det første bemærkes, at klassificeringsforordningen har til formål at fastsætte betingelser, der gør det muligt at kvalificere visse økonomiske aktiviteter som miljømæssigt bæredygtige, navnlig i denne forordnings artikel 10, stk. 1 og 2, og at Kommissionen som følge heraf ikke foretog nogen uretmæssig differentiering mellem økonomiske aktiviteter ved at kvalificere visse atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter som bæredygtige i henhold til den nævnte bestemmelses stk. 2.

494 Hvad for det andet angår argumentet om, at klassificeringen af atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter i kategorien af omstillingsaktiviteter har medført, at visse aktører er blevet udstødt fra markedet, eller at dette er blevet fragmenteret, ved at der er udviklet bæredygtige »ikke-nukleare« finansielle produkter eller investeringer, således som Republikken Østrig har anført, kan dette ikke gøre den anfægtede forordning ulovlig.

495 En EU-retsakts lovlighed kan nemlig ikke afhænge af dens effektivitet, af de pågældende økonomiske og institutionelle aktørers formodede adfærd eller af den måde, hvorpå retsakten anvendes i praksis (jf. i denne retning dom af 25.6.1998, British Airways m.fl. mod Kommissionen, T-371/94 og T-394/94, EU:T:1998:140, præmis 291 og den deri nævnte retspraksis, og af 29.11.2006, Campoli mod Kommissionen, T-135/05, EU:T:2006:366, præmis 124 og den deri nævnte retspraksis).

496 Af disse grunde skal det syvende anbringende ligeledes forkastes.

Det 10. til det 16. anbringende om økonomiske aktiviteter i sektoren for fossilgas

497 Med hensyn til sektoren for fossilgas vedrører den anfægtede forordning tre typer aktiviteter:

– elproduktion fra fossile gasformige brændstoffer (nyt afsnit 4.29 i bilag I og II til delegeret forordning 2021/2139, der blev indsat i de nævnte bilag ved den anfægtede forordning)

– højeffektiv kraftvarmeproduktion og elproduktion fra fossile gasformige brændstoffer (nyt afsnit 4.30 i bilag I og II til delegeret forordning 2021/2139, der blev indsat i de nævnte bilag ved den anfægtede forordning)

– kraftvarmeproduktion fra fossile gasformige brændstoffer i et effektivt fjernvarme- og fjernkølingssystem (nyt afsnit 4.31 i bilag I og II til delegeret forordning 2021/2139, der blev indsat i de nævnte bilag ved den anfægtede forordning) (herefter under ét »fossilgasrelaterede økonomiske aktiviteter«).

498 For hver af disse aktiviteter er der i bilag I til den anfægtede forordning fastsat tekniske screeningskriterier til bestemmelse af de betingelser, hvorunder en økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer, og til at fastslå, hvorvidt den pågældende økonomiske aktivitet i væsentlig grad skader nogle af de andre miljømål, jf. klassificeringsforordningens artikel 9. I bilag II til den anfægtede forordning er der fastsat tekniske screeningskriterier til bestemmelse af de betingelser, hvorunder en økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til tilpasning til klimaændringer, og til at fastslå, hvorvidt den pågældende økonomiske aktivitet i væsentlig grad skader nogle af de andre miljømål, jf. klassificeringsforordningens artikel 9.

Det tiende anbringende om tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, og artikel 19, stk. 1, litra f) og g), samt forsigtighedsprincippet

499 Republikken Østrig har, støttet af Storhertugdømmet Luxembourg, i det væsentlige gjort gældende, at den anfægtede forordning tilsidesætter klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, og artikel 19, stk. 1, litra f) og g), samt forsigtighedsprincippet, for så vidt som den for fossilgasrelaterede økonomiske aktiviteter fastsætter tærskler på 270 g CO_2e/kWh og et årligt gennemsnit på 550 kg CO_2e/kW over 20 år.

500 Republikken Østrig har anført, at økonomiske aktiviteter i sektoren for fossilgas ikke bidrager væsentligt til modvirkning af klimaændringer, i det mindste for så vidt som de tillades for en tærskelværdi på over 100 g CO_2e/kWh og op til tærskelværdierne på 270 g CO_2e/kWh og 550 kg CO_2e/kW.

501 Kommissionen har, støttet af Ungarn, Republikken Polen og Rumænien, bestridt denne argumentation.

502 Dette anbringende er delt i otte led vedrørende for det første forekomsten af lavemissionsalternativer, for det andet manglende bidrag til omstillingen til en kulstofneutral økonomi i overensstemmelse med 1,5°C-målet, for det tredje en tilsidesættelse af kravet om en livscyklusvurdering, for det fjerde forsinkelser med hensyn til de bedste resultater i sektoren eller industrien, for det femte en hindring for lavemissionsalternativer, for det sjette en tilsidesættelse af forbuddet mod fastlåsningsvirkninger, for det syvende en tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra g), og for det ottende subsidiært en tilsidesættelse af den nævnte forordnings artikel 19, stk. 1, litra f), og forsigtighedsprincippet samt en »mangelfuld undersøgelse og begrundelse«.

– Det tiende anbringendes første led om forekomsten af lavemissionsalternativer

503 Republikken Østrig har gjort gældende, at betingelsen om, at der ikke må findes noget lavemissionsalternativ, ikke er opfyldt, eftersom vedvarende energikilder, intelligente net og energilagrings- og forbrugsreduktionsteknikker er nogle af de tilgængelige lavemissionsalternativer, der kan erstatte fossilgasrelaterede økonomiske aktiviteter.

504 Republikken Østrig har tilføjet, at Kommissionen ved at angive, at lavemissionsalternativer »muligvis endnu ikke er kommercielt tilgængelige«, i fjerde og sjette betragtning til den anfægtede forordning, har baseret denne forordning på en »udvidelse« af klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, som af de grunde, der er anført til støtte for det andet anbringende, er uforenelig med denne bestemmelses ordlyd, opbygning og formål.

505 Republikken Østrig har desuden anført, at kravet om, at den elektricitet og/eller varme/køling, som skal udskiftes, i det væsentlige ikke kan produceres fra vedvarende energikilder på grundlag af en sammenlignende vurdering af det mest omkostningseffektive og teknisk gennemførlige vedvarende alternativ for den samme kapacitet, som er fastsat i punkt 1, litra b), nr. ii) og iii), i afsnit 4.29 og 4.31 i bilag I til den anfægtede forordning, fører til en ulovlig udvidelse af anvendelsesområdet for klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2. Efter Republikken Østrigs opfattelse kræver den sidstnævnte bestemmelse en sammenligning ikke blot med det »mest omkostningseffektive« alternativ, men også med alle »økonomisk gennemførlige« alternativer, og at den nævnte bestemmelse er til hinder for en kvalificering som miljømæssigt bæredygtig, ikke blot når »den samme identificerede kapacitet« kan opnås ved hjælp af alternative kilder, men også så snart disse findes.

506 Kommissionen har, støttet af Ungarn, Republikken Polen og Rumænien, bestridt denne argumentation.

507 Det skal for det første påpeges, at det i det væsentlige fremgår af fjerde betragtning til den anfægtede forordning, at den grønne omstilling efter Kommissionens opfattelse kræver væsentlige nedbringelser af drivhusgasemissioner i sektorer, hvor lavemissionsalternativer ikke er gennemførlige, eftersom de ikke gør det muligt at sikre den nødvendige energiforsyning.

508 Kommissionen fastslog i denne forbindelse i det væsentlige, at det var nødvendigt at fastsætte tekniske screeningskriterier for fossilgasrelaterede økonomiske aktiviteter, hvor drivhusgasemissionerne fra disse aktiviteter ligger under en passende tærskel, men også hvor den omhandlede produktion endnu ikke overholder denne relevante tærskel.

509 Efter Kommissionens opfattelse var der ligeledes behov for en alternativ tilgang for direkte at begrænse drivhusgasemissionerne. Efter denne tilgang, som skal levere lignende resultater over en periode på 20 år, kan anlæggene nå sådanne resultater ved at begrænse antallet af driftstimer eller ved at fremskynde omstillingen til vedvarende eller kulstoffattige gasser til en tidligere dato. Derudover bør de tekniske screeningskriterier for anvendelsen af fossilgas også sikre, at der foreligger solid dokumentation, som viser, at den samme energikapacitet ikke kan produceres med vedvarende energikilder, og at der indføres effektive planer for hvert anlæg i overensstemmelse med de bedste præstationer i sektoren for at skifte fuldt ud til vedvarende energikilder eller kulstoffattige gasser inden en bestemt dato.

510 For det andet indebærer betingelsen i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, hvorefter der ikke må findes noget teknologisk og økonomisk gennemførligt lavemissionsalternativ, som det fremgår af præmis 164-169 ovenfor, at der tages hensyn til aspekter vedrørende forsyningssikkerheden.

511 For det tredje følger det heraf, at argumentet om, at klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, er til hinder for en kvalificering som miljømæssigt bæredygtig, ikke blot når »den samme identificerede kapacitet« kan opnås ved hjælp af alternative kilder, men også så snart disse findes, skal forkastes.

512 Som det fremgår af præmis 164-169 ovenfor, indebærer betingelsen i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, hvorefter der ikke må findes noget teknologisk og økonomisk gennemførligt lavemissionsalternativ, nemlig, at der tages hensyn til aspekter vedrørende forsyningssikkerheden. Republikken Østrigs fortolkning tager imidlertid ikke hensyn til kravet om forsyningssikkerhed.

513 For det fjerde er kravet om, at den energi, som skal udskiftes, ikke kan produceres fra vedvarende energikilder på grundlag af en sammenlignende vurdering af det mest omkostningseffektive og teknisk gennemførlige vedvarende alternativ for den samme identificerede kapacitet, som er fastsat i punkt 1, litra b), nr. ii) og iii), i afsnit 4.29-4.31 i bilag I til den anfægtede forordning, modsat hvad Republikken Østrig har gjort gældende, ikke ulovligt, for så vidt som det udvider anvendelsesområdet for klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, således at kravet om forsyningssikkerhed indgår i denne bestemmelse.

514 Dette krav har nemlig også til formål at tilgodese kravet om forsyningssikkerhed i overensstemmelse med den fortolkning, der følger af præmis 164-169 ovenfor og samtidig sikre, at der foreligger solid dokumentation, som viser, at den samme energikapacitet ikke kan produceres med vedvarende energikilder, ifølge Kommissionens tilgang, der er beskrevet i præmis 509 ovenfor. Der er derfor ikke tale om en udvidelse af anvendelsesområdet for klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2.

515 For det femte skal det bemærkes, at ifølge Kommissionens modeller, som var støttet på den konsekvensanalyse, der ledsagede dens meddelelse COM(2020) 562 final af 17. september 2020 med titlen »Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 – Investering i en klimaneutral fremtid til gavn for borgerne«, var gasfyrede elværker nødvendige som omstillings- og backupkapacitet i den nuværende teknologiske og markedsmæssige situation, eftersom Unionen har brug for ny gaskapacitet svarende til mellem 23 og 31 gigawatt (GW) i perioden fra 2020 til 2030.

516 Republikken Østrigs argumenter, der er støttet på platformens udsagn, kan imidlertid ikke godtgøre, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da den fastslog, at lavemissionsalternativer muligvis endnu ikke er kommercielt tilgængelige og ikke vil kunne garantere forsyningssikkerheden.

517 Udsagnet om, at der findes levedygtige alternativer baseret på vedvarende energi, kan nemlig ikke i sig selv bevirke, at Kommissionens vurdering bliver usandsynlig.

518 Republikken Østrigs argumenter kan derfor ikke godtgøre, at betingelsen om, at der ikke må findes noget lavemissionsalternativ, i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, ikke er opfyldt.

519 Af disse grunde er det tiende anbringendes første led ugrundet.

– Det tiende anbringendes andet led om manglende bidrag til omstillingen til en kulstofneutral økonomi i overensstemmelse med 1,5°C-målet

520 Republikken Østrig har i det væsentlige gjort gældende, at de tærskelværdier på 270 g CO_2e/kWh og 550 kg CO_2e/kW, der er angivet i bilag I til den anfægtede forordning, ikke er forenelige med 1,5°C-målet i Parisaftalen og Unionens tilsvarende delmål for 2030 og 2050, og at de øvrige tekniske screeningskriterier ikke gør det muligt at bidrage til modvirkning af klimaændringer.

521 Kommissionen har, støttet af Rumænien og Republikken Polen, bestridt denne argumentation.

522 Det er vigtigt at påpege, at den pågældende økonomiske aktivitet ifølge klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, bl.a. skal støtte omstillingen til en klimaneutral økonomi i overensstemmelse med en kurs hen imod en begrænsning af temperaturstigningen til 1,5°C over det førindustrielle niveau, herunder ved at udfase drivhusgasemissioner, navnlig emissioner fra faste fossile brændsler.

523 Det følger ligeledes af 41. betragtning til klassificeringsforordningen, at de aktiviteter, der er henhører under denne forordnings artikel 10, stk. 2, bør støtte omstillingen til en klimaneutral økonomi i overensstemmelse med en troværdig kurs hen imod en begrænsning af temperaturstigningen til 1,5°C over det førindustrielle niveau, herunder ved at udfase drivhusgasemissioner.

524 I henhold til klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, skal Kommissionen således sikre, at en økonomisk aktivitet, der henhører under denne bestemmelse, støtter omstillingen til en klimaneutral økonomi og sigter mod at begrænse temperaturstigningen til 1,5°C over det førindustrielle niveau, herunder ved at udfase drivhusgasemissioner.

525 Det følger af klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, at Kommissionens vurderinger ville være usandsynlige og behæftet med et åbenbart urigtigt skøn, hvis Republikken Østrig godtgjorde, at de tekniske screeningskriterier, modsat hvad Kommissionen i det væsentlige fastslog i den anfægtede forordning, ikke gør det muligt at fjerne eller gradvist at nedbringe drivhusgasemissioner.

526 Hvad i denne henseende angår elproduktion fra fossile gasformige brændstoffer (afsnit 4.29 i bilag I til den anfægtede forordning) er der i punkt 1, litra b), i afsnit 4.29 i bilag I til den anfægtede forordning med hensyn til det tekniske screeningskriterium vedrørende det væsentlige bidrag til modvirkning af klimaændringer fastsat følgende:

»[A]nlæg, for hvilke byggetilladelsen er udstedt senest den 31. december 2030, opfylder alle de følgende krav:

i) [D]e direkte drivhusgasemissioner fra aktiviteten er lavere end 270 g CO_2e/kWh af den producerede energi, eller de årlige direkte drivhusgasemissioner fra aktiviteten overstiger ikke et gennemsnit på max. 550 kg CO_2e/kW af anlæggets kapacitet over 20 år.

ii) [D]en elektricitet, som skal udskiftes, kan ikke produceres fra vedvarende energikilder på grundlag af en sammenlignende vurdering af det mest omkostningseffektive og teknisk gennemførlige vedvarende alternativ for den samme identificerede kapacitet. Resultatet af denne sammenlignende vurdering offentliggøres og er genstand for en høring af interessenter.

iii) [A]ktiviteten erstatter en eksisterende elproduktionsaktivitet med høje emissioner, som anvender faste eller flydende fossile brændstoffer.

iv) [D]en nyinstallerede produktionskapacitet overstiger ikke det udskiftede anlægs kapacitet med mere end 15%.

v) [A]nlægget er udformet og opført med henblik på anvendelse af vedvarende og/eller kulstoffattige gasformige brændstoffer, og omstillingen til fuld udnyttelse af vedvarende og/eller kulstoffattige gasformige brændstoffer finder sted senest den 31. december 2035 med et tilsagn og en kontrollerbar plan, som er godkendt af virksomhedens ledelsesorgan.

vi) [U]dskiftningen fører til en reduktion af emissionerne på mindst 55% af drivhusgasemissionerne i løbet af den nyinstallerede produktionskapacitets levetid.

vii) [H]vis aktiviteten finder sted på en medlemsstats område, hvor der anvendes kul til energiproduktion, har denne medlemsstat givet tilsagn om at udfase brugen af energiproduktion fra kul […]«

527 Tærskelværdien på 270 g CO_2e/kWh af den producerede energi er ligeledes angivet i de tekniske screeningskriterier for højeffektiv kraftvarmeproduktion og elproduktion fra fossile gasformige brændstoffer (afsnit 4.30 i bilag I til den anfægtede forordning) og kraftvarmeproduktion fra fossile gasformige brændstoffer i et effektivt fjernvarme- og fjernkølingssystem (afsnit 4.31 i bilag I til den anfægtede forordning).

528 Republikken Østrig har i første række oplyst, at det er TEG's opfattelse, at tærskelværdien på 100 g CO_2e/kWh danner den videnskabelige ramme for opfyldelsen af betingelsen om, at aktiviteter skal støtte omstillingen til en klimaneutral økonomi, og at denne værdi bør sænkes hvert femte år, og henvist til, at TEG også anførte, at denne tærskel ikke kunne overholdes af traditionelle gaskraftværker, men kun af dem, der anvender CO_2-opsamlings- og -lagringsteknologi. Republikken Østrig har ligeledes fremhævet, at platformen fastslog, at tærskelværdierne på 270 g CO_2e/kWh og 550 kg CO_2e/kW ikke var forenelige med Unionens klimamål og Parisaftalen, og at Kommissionen anså værdien på 100 g CO_2e/kWh for at være afgørende, navnlig for de andre aktiviteter, der i delegeret forordning 2021/2139 kvalificeres som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer, og for atomenergi.

529 Det skal for det første bemærkes, at der i TEG's endelige rapport er anført følgende vedrørende tærsklen på 100 g CO_2e/kWh:

»Der foreslås en overordnet og teknologineutral tærskel for emissionsintensitet på 100 g CO_2 [e]/kWh for elproduktion, varmeproduktion og kraftvarmeproduktion. Denne tærskel sænkes hvert femte år i overensstemmelse med de politiske mål, der er fastsat for at opnå nettonulemission senest i 2050. […]

Metode til valg af tærsklen for emissionsintensitet

Det årlige emissionsforløb i [Unionens] elsektor bør resultere i nettonulemission senest i 2050 i overensstemmelse med [Parisaftalen] og andre klima- og energipolitiske tilsagn.

Beregningen af tærsklen på 100 g CO_2e/kWh er baseret på de politiske mål for fremtidige tilladte emissioner fra elsektoren divideret med den forventede udvikling i efterspørgslen efter elektricitet.

Tærsklen fastsættes til en enkelt værdi for alle nye investeringer i elproduktion og vil efterfølgende blive revideret. Den gælder ligeledes for produktion af varme/køling og kraftvarmeproduktion.

For at sikre, at en given investering eller aktivitet er i overensstemmelse med dette forløb, skal de gennemsnitlige emissioner i løbet af investeringens eller aktivitetens fysiske levetid eller over 40 år (alt efter, hvad der er kortest) være lavere end tærsklen.

[…]

Tærsklen blev fastsat således:

– De historiske data om emissionerne fra elsektoren og efterspørgslen efter elektricitet for EU28 stammer fra Eurostat.

– De fremtidige emissioner svarer til [Unionens] politiske tilsagn for sektoren [ordningen for handel med emissionskvoter] (-43% inden udgangen af 2030) og aftager lineært til nul inden udgangen af 2050. Det antages, at den fremtidige efterspørgsel efter elektricitet (nettoproduktion) vil stige i overensstemmelse med Unionens PRIMES-referencescenarie fra 2016.

– Ved at dividere de forventede emissioner fra elsektoren med den forventede efterspørgsel efter elektricitet beregnes årlige forventede værdier, der afspejler den vedtagne politik, for emissionsfaktorer i [Unionens] elsektor.

– Et givet kraftværk anses for at være i overensstemmelse med disse politiske mål, hvis dets emissioner er lavere end gennemsnittet for disse årlige emissionsfaktorer i løbet af dets levetid.

– For at fastsætte en enkelt teknologineutral tærskel, der dækker alle teknologier, skal metoden tage hensyn til de gennemsnitlige årlige emissionsfaktorer over en periode på 40 år efter idriftsættelsen.«

530 Tærsklen på 100 g CO_2e/kWh blev således beregnet ved at dividere de forventede emissioner fra elsektoren (under hensyntagen til målet om nettonulemission inden udgangen af 2050) med den forventede efterspørgsel efter elektricitet.

531 Tærsklen på 100 g CO_2e/kWh svarer ifølge TEG til den gennemsnitlige værdi af emissionerne fra elproduktion i perioden fra 2020 til 2050 for at gøre det muligt for Unionen at nå målet om nettonulemission inden udgangen af 2050.

532 Denne tærskel er baseret på forholdet mellem den anslåede værdi af de samlede emissioner, som ikke må overskrides frem til 2050, for at der kan opnås en begrænsning eller fjernelse af drivhusgasemissioner, og den anslåede værdi af efterspørgslen efter elektricitet frem til 2050.

533 Tærsklen på 100 g CO_2e/kWh fastsætter med andre ord en hypotetisk værdi for produceret CO_2 e/kWh, som ikke må overskrides, for at begrænse eller fjerne drivhusgasemissioner på en måde, der er forenelig med målet om at begrænse temperaturstigningen til 1,5°C over det førindustrielle niveau inden udgangen af 2050.

534 For det andet skal det imidlertid bemærkes, at den tærskel, som TEG har fastsat, ikke som sådan udgør et parameter for lovligheden af de tekniske screeningskriterier, der er fastsat i den anfægtede forordning, da Kommissionen kan tage hensyn til flere forhold.

535 Som Kommissionen i denne forbindelse har anført i svarskriftet uden at blive modsagt på dette punkt, er det på nuværende tidspunkt ikke muligt at anvende tærskelværdien på 100 g CO_2 e/kWh for gaskraftværker, der ikke har et CO_2-opsamlingssystem. Kommissionens tilgang består i det væsentlige i at anvende en tærskel på 270 g CO_2e/kWh for de nævnte anlæg, således at de falder ind under den anfægtede forordnings anvendelsesområde og er omfattet af de øvrige tekniske screeningskriterier. Det må konstateres, at en sådan tilgang er i overensstemmelse med klassificeringsforordningens formål om at undgå manglende eller for sen handling som allerede nævnt i præmis 377 ovenfor.

536 Republikken Østrigs argumenter om den manglende overholdelse af tærskelværdien på 100 g CO_2 e/kWh kan under disse omstændigheder ikke i sig selv godtgøre, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da den fastslog, at de tekniske screeningskriterier vil kunne fremme reduktionen eller fjernelsen af drivhusgasser og dermed omstillingen til en klimaneutral økonomi i overensstemmelse med en kurs hen imod en begrænsning af temperaturstigningen til 1,5°C.

537 For det tredje kan Republikken Østrigs argumenter heller ikke godtgøre, at de tekniske screeningskriterier ikke gør det muligt at bidrage til opfyldelsen af det mellemliggende mål for 2030, der er fastsat i den europæiske klimalovs artikel 4, stk. 1, og som består i en intern reduktion af nettodrivhusgasemissioner (emissioner efter fratrækning af optag) på mindst 55% sammenlignet med 1990-niveauerne senest i 2030.

538 Det må nemlig konstateres, at Republikken Østrig med sin argumentation i det væsentlige har bestridt, at de pågældende kriterier er tilstrækkeligt krævende eller ambitiøse, men ikke har stillet spørgsmålstegn ved, om de gør det muligt at fjerne eller gradvist at nedbringe drivhusgasemissioner. Af de grunde, der allerede er uddybet i præmis 523-525 ovenfor, kan denne argumentation som følge heraf ikke godtgøre, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved gennemførelsen af klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2. Det skal desuden og af lignende grunde som anført i præmis 378 ovenfor påpeges, at Kommissionens beslutning om at fokusere på potentielt mindre krævende kriterier kan ses i lyset af formålet om at undgå manglende eller for sen handling ved at tillade et bredere anvendelsesområde for den anfægtede forordning og for samtlige kriterier heri.

539 Dette gælder så meget desto mere, som de pågældende aktiviteter ligeledes skal erstatte en eksisterende elproduktionsaktivitet med høje emissioner, som anvender faste eller flydende fossile brændstoffer, og føre til en reduktion af emissionerne på mindst 55% af drivhusgasemissionerne i løbet af den nyinstallerede produktionskapacitets levetid, og medlemsstaten skal have givet tilsagn om at udfase brugen af energiproduktion fra kul [punkt 1, litra b), nr. iii), vi) og vii), i afsnit 4.29 og punkt 1, litra b), nr. iv), vii) og ix), i afsnit 4.30 og 4.31 i bilag I til den anfægtede forordning].

540 Republikken Østrigs argument tager i øvrigt heller ikke hensyn til, at den tilgang, der er anvendt for fossilgasrelaterede økonomiske aktiviteter, er en gradvis tilgang, som har til formål at reducere produktionen af energi ved hjælp af fossilgas trin for trin og samtidig garantere forsyningssikkerheden, således som det bl.a. fremgår af fjerde betragtning til den anfægtede forordning. Som Kommissionen har gjort gældende, kan anlæggene således enten begrænse antallet af driftstimer til et konstant niveau eller skifte hurtigt til fuld udnyttelse af vedvarende og/eller kulstoffattige brændstoffer, når kulstofbudgettet er opbrugt. Hvis de anvender en større andel af deres kulstofbudget i løbet af de første år, vil de følgelig skulle kompensere herfor de efterfølgende år ved at nedsætte antallet af driftstimer eller ved at skifte tidligere til vedvarende eller kulstoffattige gasser. Denne tilgang er i overensstemmelse med EU-lovgivers hensigt om ikke kun at inddrage de økonomiske aktiviteter, der kan bidrage mest til målet om modvirkning af klimaændringer, og som ikke gør skade – eller gør mindst mulig skade – på de andre miljømål.

541 I anden række har Republikken Østrig for det første anført, at de tekniske vurderingskriterier heller ikke sikrer opfyldelsen af disse mål. Betingelsen om omstilling til fuld udnyttelse af vedvarende og/eller kulstoffattige gasformige brændstoffer pr. 31. december 2035 kan nærmere bestemt ikke bidrage til opfyldelsen af det mellemliggende mål for 2030, der i henhold til den europæiske klimalovs artikel 4, stk. 1, er bindende.

542 Republikken Østrig har anført, at det krævede brændselsskift ikke er tilstrækkeligt til at sikre et tilfredsstillende bidrag til opfyldelsen af Unionens klimamål, som forudsætter, at energisektoren allerede bliver stort set klimaneutral senest i 2040 (og i hvert fald senest i 2050) og derfor ikke længere udleder betydelige mængder drivhusgasser.

543 Med dette argument har Republikken Østrig gjort gældende, at det tekniske screeningskriterium i tilknytning til brændselsskift ikke er tilstrækkeligt til at sikre et tilfredsstillende bidrag til opfyldelsen af Unionens klimamål.

544 Det må imidlertid konstateres, at Republikken Østrig hverken har godtgjort eller hævdet, at det krævede brændselsskift ikke gør det muligt at fjerne eller gradvist at nedbringe drivhusgasemissioner. En sådan argumentation kan af de samme grunde som dem, der er anført i præmis 538 ovenfor, ikke tiltrædes.

545 For det andet har Republikken Østrig anført, at de tekniske screeningskriterier indebærer, at anlæg, der fører til betydelige drivhusgasemissioner, kan eksistere længe efter 2040 (eller ligefrem efter 2050). Den har således fremhævet, at nye anlæg ifølge de tekniske screeningskriterier kan kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige, hvis de er godkendt inden den 31. december 2030, og hvis de andre betingelser i den anfægtede forordning er opfyldt. Ifølge Republikken Østrig har disse anlæg en gennemsnitlig driftstid på 25-30 år. Det fremgår nærmere bestemt ikke af de tekniske screeningskriterier, at der fra den 1. januar 2036 udelukkende skal anvendes vedvarende brændstoffer, men kun at der skal anvendes kulstoffattige brændstoffer, hvilket ikke er forbundet med tærskelværdien på 270 g CO_2e/kWh og i øvrigt heller ikke kræver nogen som helst specifik nedsættelse i forhold til denne værdi eller nogen anden tærskel.

546 Selv hvis det antages, at forpligtelsen til at anvende kulstoffattige brændstoffer indebærer en nedsættelse på 70% i forhold til referenceværdien for fossile brændstoffer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT 2018, L 328, s. 82), vil dette ifølge Republikken Østrig kun medføre, at det tilladte emissionsniveau sænkes til lidt under 200 g CO_2 e/kWh. Republikken Østrig har heraf udledt, at selv efter 2035, og henset til anlæggenes driftstid,

vil drivhusgasemissioner stadig være tilladt længe efter 2040 og 2050 på niveauer, der langt overstiger tærskelværdien på 100 g CO_2e/kWh, hvis overholdelse er nødvendig for at nå klimamålene.

547 Det må imidlertid konstateres, at Republikken Østrig hverken har godtgjort eller hævdet, at forpligtelsen til at anvende kulstoffattige brændstoffer ikke gør det muligt at fjerne eller gradvist at nedbringe drivhusgasemissioner. En sådan argumentation kan af de samme grunde som dem, der er anført i præmis 538 ovenfor, ikke tiltrædes.

548 For det tredje har Republikken Østrig anført, at der i forbindelse med henvisningen til det mål om en besparelse på 55%, der er nævnt i punkt 1, litra b), nr. vi), i afsnit 4.29 og i punkt 1, litra b), nr. vii), i afsnit 4.30 og 4.31 i bilag I til den anfægtede afgørelse, fejlagtigt henvises til opfyldelsen af kravet i den europæiske klimalovs artikel 4 om en reduktion af nettodrivhusgasemissioner på 55% i Europa senest i 2030, selv om det, eftersom energisektoren tegner sig for 75% af disse emissioner, er åbenbart, at der er behov for flere besparelser.

549 Det må imidlertid konstateres, at Republikken Østrig hverken har godtgjort eller hævdet, at de tekniske screeningskriterier, hvoraf det fremgår, at udskiftningen af et gammelt anlæg fører til en reduktion af emissionerne på mindst 55% af drivhusgasemissionerne i løbet af den nyinstallerede produktionskapacitets levetid eller på mindst 55% drivhusgasemissioner pr. kWh produceret energi, ikke gør det muligt at fjerne eller gradvist at nedbringe drivhusgasemissioner. En sådan argumentation kan af de samme grunde som dem, der er anført i præmis 538 ovenfor, ikke tiltrædes.

550 For det fjerde er de betingelser for udskiftning af et gammelt anlæg med et nyopført anlæg, som er fastsat i punkt 1, litra b), nr. vi), i afsnit 4.29 og i punkt 1, litra b), nr. vii), i afsnit 4.30 og 4.31 i bilag I til den anfægtede forordning, efter Republikken Østrigs opfattelse utilstrækkelige. Denne økonomiske aktivitet bør nemlig erstatte de elproduktionsaktiviteter, der i øjeblikket udføres af kulfyrede kraftvarmeværker eller brunkulskraftværker, og det er endda muligt at øge kapaciteten for de anlæg, der er omhandlet i afsnit 4.29, med 15% i overensstemmelse med punkt 1, litra b), nr. iv), i dette afsnit. Desuden svarer betingelserne i punkt 1, litra b), nr. v), i afsnit 4.30 og 4.31 til den betingelse, der er fastsat punkt 1, litra b), nr. iv), i afsnit 4.29, idet det dog ikke er muligt at øge kapaciteten for disse aktiviteter, og der ikke kræves en reduktion af kapaciteten i forhold til den tidligere status quo.

551 Med dette argument har Republikken Østrig gjort gældende, at de betingelser for udskiftning af et gammelt anlæg med et nyopført anlæg, som er fastsat i punkt 1, litra b), nr. vi), i afsnit 4.29 og i punkt 1, litra b), nr. vii), i afsnit 4.30 og 4.31 i bilag I til den anfægtede forordning, er utilstrækkelige.

552 Republikken Østrig har imidlertid hverken godtgjort eller hævdet, at betingelserne for udskiftning af et gammelt anlæg, sammenholdt med de øvrige tekniske screeningskriterier, ikke gør det muligt at fjerne eller gradvist at nedbringe drivhusgasemissioner. En sådan argumentation kan af de samme grunde som dem, der er anført i præmis 538 ovenfor, ikke tiltrædes.

553 Republikken Østrig har for det femte givet udtryk for, at de betingelser, der er angivet i punkt 1, litra b), nr. vii), i afsnit 4.29 og i punkt 1, litra b), nr. ix), i afsnit 4.30 og 4.31 i bilag I til den anfægtede forordning, kun er bindende for medlemsstater, der anvender kul til

energiproduktion, men ikke udgør en væsentlig betingelse, eftersom der ikke er fastsat nogen frist for denne produktions ophør, og den meddelte ophørsdato således kan ligge mange år ud i fremtiden.

554 Det må i denne forbindelse konstateres, at Republikken Østrig ikke har godtgjort, at de tekniske screeningskriterier, der kræver, at en given medlemsstat giver tilsagn om at udfase energiproduktion fra kul, ikke gør det muligt at fjerne eller gradvist at nedbringe drivhusgasemissioner. En sådan argumentation kan af de samme grunde som dem, der er anført i præmis 538 ovenfor, ikke tiltrædes.

555 I tredje række har Republikken Østrig for det første fremhævet, at den nyinstallerede produktionskapacitet kan overstige det udskiftede anlægs kapacitet med 15%, og at kapaciteten for fossile brændstoffer således også kan øges yderligere i forhold til den tidligere fossile kapacitet, uden at dette på nogen måde ændrer investeringens bæredygtighed.

556 Republikken Østrig har imidlertid ikke godtgjort, at bestemmelsen om, at den nyinstallerede produktionskapacitet ikke må overstige det udskiftede anlægs kapacitet med mere end 15%, sammenholdt med de øvrige tekniske screeningskriterier, ikke gør det muligt at fjerne eller gradvist at nedbringe drivhusgasemissioner. En sådan argumentation kan af de samme grunde som dem, der er anført i præmis 538 ovenfor, ikke tiltrædes.

557 Republikken Østrig er for det andet af den opfattelse, at en vis reduktion af drivhusgasemissioner i forhold til den nuværende status quo ikke er tilstrækkelig til, at en midlertidig aktivitet kan opfylde betingelsen om, at der skal følges en »kurs hen imod« opfyldelsen af Unionens klimamål. Medlemsstaten har heraf udledt, at de supplerende bestemmelser vedrørende tekniske screeningskriterier, som er indeholdt i den anfægtede forordning, og som kan bidrage til, at der opføres nye kraftværker, der nedbringer emissionerne i forhold til de kraftværker, som de erstatter, ikke er relevante for klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2.

558 Dette argument godtgør imidlertid ikke, at de tekniske screeningskriterier for fossilgasaktiviteter ikke gør det muligt at fjerne eller gradvist at nedbringe drivhusgasemissioner. En sådan argumentation kan af de samme grunde som dem, der er anført i præmis 538 ovenfor, ikke tiltrædes.

559 Som det følger af præmis 538, 544, 547, 549, 552, 554, 556 og 558 ovenfor, kan Republikken Østrigs argumenter derfor ikke godtgøre, at de tekniske screeningskriterier isoleret eller samlet set ikke gør det muligt at udfase drivhusgasser.

560 Det skal under alle omstændigheder bemærkes, at de prognoser, som Republikken Østrig har fremlagt, ikke i sig selv kan bevirke, at de prognoser, hvorpå den anfægtede forordning er baseret, bliver usandsynlige.

561 Republikken Østrig har for det tredje gjort gældende, at betingelserne i punkt 1, litra b), nr. i), i afsnit 4.30 og 4.31 i bilag I til den anfægtede forordning blot gengiver den definition af højeffektiv kraftvarmeproduktion eller effektiv produktion af fjernvarme og fjernkøling, som er indeholdt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT 2012, L 315, s. 1).

562 Selv om der måtte være en sådan overensstemmelse mellem de tekniske screeningskriterier og dette direktiv, kan dette imidlertid ikke godtgøre, at disse kriterier er ulovlige. Som det fremgår af præmis 263-265 ovenfor, kunne Kommissionen desuden med rette støtte sig på eventuelle minimumskrav, der var fastlagt i medfør af EU-retten.

563 I fjerde række har Republikken Østrig anført, at de tærskelværdier, der overstiger loftet på 100 g CO_2e/kWh, ikke er baseret på definitiv videnskabelig dokumentation som omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra f), eftersom de ikke indgik i TEG's undersøgelse og modsiger denne.

564 Som Kommissionen fremhævede i sine svar af 30. september 2024 vedrørende foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse, finder tærsklen på 270 g CO_2e/kWh støtte i det tekniske bilag til TEG's endelige rapport, hvori der anbefaledes en værdi, der lå tæt på den nævnte tærskel, nemlig 262 g CO_2e/kWh, for DNSH-kriteriet.

565 Som det fremgår af Kommissionens svar af 30. september 2024 vedrørende foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse, beregnede Kommissionen desuden tærskelværdien på 550 kg CO_2e/kW på grundlag af tærskelværdien på 270 g CO_2e/kWh. Den tog nemlig udgangspunkt i en model i form af et gaskraftværk med direkte emissioner på 270 g CO_2e/kWh, som kører med 25% af de årlige driftstimer, dvs. 2 190 timer om året, hvilket medfører, at de samlede årlige emissioner i dette tilfælde svarer til 270 g CO_2e/kWh ganget med 2 190 timer, dvs. 591,3 kg CO_2e/kW. Kommissionen gjorde denne værdi strengere ved at runde den ned til 550 kg CO_2e/kW.

566 Det kan under disse omstændigheder ikke foreholdes Kommissionen, at den ikke baserede sig på de foreliggende videnskabelige vurderinger, hvorfor dette argument skal forkastes.

567 Henset til det ovenfor anførte har Republikken Østrig ikke godtgjort, at den anfægtede forordning er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn, for så vidt som Kommissionen i det væsentlige fastslog, at de tærskelværdier på 270 g CO_2e/kWh og 550 kg CO_2e/kW, der er angivet i bilag I til den anfægtede forordning, var forenelige med 1,5°C-målet i Parisaftalen og Unionens tilsvarende delmål for 2030 og 2050, og at de øvrige tekniske screeningskriterier gjorde det muligt at bidrage til modvirkning af klimaændringer.

568 Det tiende anbringendes andet led er derfor ugrundet.

– Det tiende anbringendes tredje led om tilsidesættelse af kravet om en livscyklusvurdering

569 Ifølge Republikken Østrig er en livscyklusvurdering ikke kun nødvendig af hensyn til DNSH-kriteriet (klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 2), men også med henblik på klassificeringen som en omstillingsaktivitet i henhold til denne forordnings artikel 19, stk. 1, litra g), sammenholdt med den nævnte forordnings artikel 10, stk. 3, og Kommissionen burde derfor have taget hensyn til en livscyklusvurdering af drivhusgasser.

570 Republikken Østrig har anført, at de to tærskelværdier tilsidesætter kravet om en livscyklusvurdering, eftersom de udtrykkeligt kun vedrører de »direkte drivhusgasemissioner fra aktiviteten« og ikke, som det gælder for tærskelværdien på 100 g CO_2e/kWh, »vugge-til-grav-drivhusgasemissionerne«. Medlemsstaten har tilføjet, at Kommissionen afveg fra sin egen strategi for reduktion af metanemissioner ved at udelade disse emissioner.

571 Republikken Østrig har heraf udledt, at parametre, der er uforenelige med den krævede livscyklusvurdering, er fastsat som tærskelværdier, samtidig med at der ses bort fra betydelige og meget skadelige metanemissioner, selv om de genereres i hele forsyningskæden, bl.a. i forbindelse med udvinding og distribution af fossile gasser, før de forbrændes.

572 Ifølge Republikken Østrig tilsidesætter den anfægtede forordning desuden kravet om en livscyklusvurdering, eftersom de tekniske screeningskriterier ikke sikrer, at de vedvarende eller kulstoffattige brændstoffer, der skal tages i brug senest den 31. december 2035, selv produceres med lav CO_2-indvirkning. De tekniske screeningskriterier er navnlig ikke til hinder for, at forbrænding af »grøn« brint erstattes af forbrænding af »grå« brint, hvis produktion er årsag til betydelige drivhusgasemissioner.

573 Kommissionen har, støttet af Republikken Polen, bestridt denne argumentation.

574 Det skal i denne forbindelse påpeges, at klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 2, og artikel 19, stk. 1, litra g), fastsætter, at de tekniske screeningskriterier skal tage hensyn til livscyklus, herunder dokumentation fra eksisterende livscyklusvurderinger, ved at tage hensyn til miljøindvirkningen af selve den økonomiske aktivitet og til miljøindvirkningerne af de produkter og tjenester, der hidrører fra denne økonomiske aktivitet, navnlig ved at tage hensyn til disse produkters og tjenesters produktion, anvendelse og bortskaffelse.

575 Som det fremgår af præmis 428-434 ovenfor, omfatter kravet om, at der tages hensyn til en aktivitets livscyklus, dog ikke nødvendigvis aktiviteter, der ligger før eller efter den pågældende økonomiske aktivitet.

576 Forpligtelsen til at tage hensyn til produktionen, anvendelsen og bortskaffelsen af de produkter og tjenester, der hidrører fra fossilgasrelaterede økonomiske aktiviteter, indebærer således ikke, at der skal tages hensyn til udvinding og distribution af fossile gasser, før de forbrændes, eftersom disse aktiviteter ikke som sådan er omfattet af elproduktion.

577 Klassificeringsforordningen har i øvrigt som nævnt i præmis 4 ovenfor til formål at indføre et fælles klassificeringssystem for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter. Denne klassificering vedrører således bestemte økonomiske aktiviteter. Kommissionens fastsættelse af tekniske screeningskriterier til bestemmelse af, om en aktivitet kan kvalificeres som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer og ikke gør væsentlig skade på miljømålene, er således rettet mod en konkret økonomisk aktivitet i hvert enkelt tilfælde.

578 Republikken Østrigs argumenter kan på denne baggrund ikke godtgøre, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at tage hensyn til de direkte drivhusgasemissioner fra aktiviteten og ikke til vugge-til-grav-drivhusgasemissionerne.

579 Det tiende anbringendes tredje led er derfor ugrundet.

– Det tiende anbringendes fjerde led om den omstændighed, at tærskelværdierne på 270 g CO_2 e/kWh og 550 kg CO_2e/kW i det væsentlige tilsidesætter forpligtelsen til at svare til de bedste resultater i sektoren eller industrien

580 Republikken Østrig har gjort gældende, at tærskelværdierne på 270 g CO_2e/kWh og 550 kg CO_2 e/kW er i strid med klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, litra a), eftersom de ikke svarer til de bedste resultater i sektoren eller industrien.

581 Ifølge Republikken Østrig er klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, litra a), blevet tilsidesat alene af den grund, at der i de tekniske screeningskriterier for fossilgas er fastsat tre forskellige gennemsnitlige tærskelværdier på 100 g og 270 g CO_2e/kWh og et årligt gennemsnit på 550 kg CO_2e/kW over 20 år. Medlemsstaten har fremhævet, at tærsklen på 270 g svarer til et resultat, der ligger under tærsklen på 100 g, og at tærsklen på 550 kg svarer til et endnu mindre resultat end de to andre tærskler.

582 Republikken Østrig har desuden anført, at de fastsatte tærskelværdier er langt højere end de tærskler, der nås for vedvarende energi og andre energikilder, herunder vindenergi og vandkraft hvor vugge til grav-drivhusgasemissionerne udgør mindre end 30 g CO_2e/kWh.

583 Republikken Østrig har i øvrigt anført, at selv om energiproduktion fra fossilgas blev betragtet som en selvstændig sektor eller industri, ville tærskelværdierne på 270 g CO_2e/kWh og 550 kg CO_2 e/kW ikke svare til de bedste resultater i sektoren eller industrien. Gaskraftværker med anlæg til CO_2-opsamling og -optag kan nemlig opnå meget bedre resultater og samtidig overholde tærskelværdien på 100 g CO_2e/kWh.

584 Kommissionen har, støttet af Ungarn og Republikken Polen, bestridt denne argumentation.

585 Det skal i denne forbindelse påpeges, at en økonomisk aktivitet i henhold til klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, litra a), kvalificeres som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer, hvis den bl.a. har et drivhusgasemissionsniveau, der svarer til de bedste resultater i sektoren eller industrien.

586 Som Kommissionen har gjort gældende, opfylder omstillingsaktiviteter ifølge ordlyden af 41. betragtning til klassificeringsforordningen denne betingelse, hvis de fører til drivhusgasemissioner, der er væsentligt lavere end sektorens eller industriens gennemsnit.

587 Eftersom det af de grunde, der allerede er anført i præmis 535 ovenfor, ikke på nuværende tidspunkt er muligt at anvende tærsklen på 100 g CO_2e/kWh for gaskraftværker, der ikke har et CO_2-opsamlingssystem, kan den desuden ikke danne grundlag for afgørelsen af, om fossilgasrelaterede økonomiske aktiviteter opfylder betingelsen om, at de skal svare til de bedste resultater i sektoren eller industrien.

588 Selv om tærsklen for en given sektor er højere end tærsklen på 100 g CO_2e/kWh eller højere end tærsklen for en anden sektor såsom sektoren for vedvarende energi, er dette i øvrigt ikke ensbetydende med, at denne tærskel ikke er væsentligt lavere end gennemsnittet i den pågældende sektor. Republikken Østrigs sammenligning af emissionstærsklerne for vindenergi og vandkraft er som følge heraf ikke relevant.

589 Selv om det antages, at tærsklerne på 270 g CO_2e/kWh og 550 kg CO_2e/kW i sig selv kan anses for ikke at svare til en værdi for drivhusgasemissioner, som er væsentligt lavere end sektorens eller industriens gennemsnit, må det desuden konstateres, at disse tærskler anvendes i kombination med andre tekniske screeningskriterier, som har til formål gradvist at sænke niveauet for drivhusgasemissioner i forbindelse med fossilgasaktiviteter.

590 Republikken Østrig har under disse omstændigheder ikke godtgjort, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da den fastslog, at det ud fra tærsklerne på 270 g CO_2e/kWh og 550 kg CO_2 e/kW, sammenholdt med de øvrige tekniske screeningskriterier, kunne konkluderes, at de pågældende fossilgasaktiviteter opnåede de bedste resultater i sektoren eller industrien.

591 Af disse grunde er det tiende anbringendes fjerde led ugrundet.

– Det tiende anbringendes femte led om en hindring for lavemissionsalternativer

592 Republikken Østrig har gjort gældende, at den anfægtede forordning er i strid med klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, litra b), eftersom fossilgasrelaterede økonomiske aktiviteter er til hinder for udvikling og anvendelse af lavemissionsalternativer. Republikken Østrig har præciseret, at kravet i den anfægtede forordning om, at den tjeneste, der skal udskiftes, »ikke [kan] produceres fra vedvarende energikilder på grundlag af en sammenlignende vurdering af det mest omkostningseffektive og teknisk gennemførlige vedvarende alternativ«, ikke udelukker en sådan hindring.

593 Kommissionen har, støttet af Ungarn og Republikken Polen, bestridt denne argumentation.

594 Det skal herved bemærkes, at betingelsen i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, hvorefter der ikke må findes noget teknologisk og økonomisk gennemførligt lavemissionsalternativ, som det fremgår af præmis 164-169 ovenfor, nødvendigvis indebærer, at Kommissionen skal tage hensyn til kravet om forsyningssikkerhed.

595 Republikken Østrig har desuden ikke godtgjort, at Kommissionens vurdering om, at alternativer baseret på anvendelse af vedvarende energi ikke er teknologisk og økonomisk gennemførlige, er behæftet med en åbenbar fejl. Medlemsstaten har nemlig blot anført, at vedvarende energikilder, intelligente net og energilagrings- og forbrugsreduktionsteknikker er nogle af de tilgængelige lavemissionsalternativer, der kan erstatte de valgte aktiviteter. Republikken Østrig har som følge heraf ikke fremlagt dokumentation for, at disse alternativer gør det muligt at tilgodese kravet om forsyningssikkerhed.

596 Det kan i øvrigt ligeledes bemærkes, at det ifølge punkt 1, litra b), nr. ii) eller iii), i afsnit 4.29-4.31 i bilag I til den anfægtede forordning skal godtgøres, at kapaciteten ikke kan produceres fra vedvarende energikilder, hvilket er relevant for afgørelsen af, om der foreligger en hindring for lavemissionsalternativer. Betingelsen i punkt 1, litra b), nr. v) eller vi), i disse afsnit, hvorefter omstillingen til fuld udnyttelse af vedvarende og/eller kulstoffattige gasformige brændstoffer skal finde sted senest den 31. december 2035, fremmer ligeledes lavemissionsalternativer.

597 Af disse grunde er det tiende anbringendes femte led ugrundet.

– Det tiende anbringendes sjette led om tilsidesættelse af forbuddet mod fastlåsningsvirkninger

598 Republikken Østrig har anført, at den anfægtede forordning ikke er i overensstemmelse med det forbud mod fastlåsningsvirkninger for kulstofintensive aktiviteter, der er fastsat i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, litra c). Sådanne virkninger må nemlig forventes, i hvert fald i lyset af tærskelværdierne på 270 g CO_2e/kWh og 550 kg CO_2e/kW, og for så vidt som de anlæg, der i denne forbindelse kan omfattes af klassificeringssystemet, kræver betydelige investeringer, som strækker sig over 25-30 år, og som derfor ikke er tilgængelige for alternative vedvarende energikilder.

599 Republikken Østrig har desuden præciseret, at kapaciteten for fossile brændstoffer vil kunne øges med op til 15% i forhold til den eksisterende fossile kapacitet, og at den kapital, der kræves til dette formål, svarende til den nye fossile kapacitet, ligeledes vil blive bundet og i en årrække ikke eller ikke længere vil kunne investeres i vedvarende energi.

600 Kommissionen har bestridt denne argumentation.

601 Det skal herved bemærkes, at klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, litra c), har til formål at undgå fastlåsning, dvs. fastholdelse af kulstofintensive aktiver.

602 Som Kommissionen har gjort gældende, opfylder de tekniske screeningskriterier, der er fastsat i punkt 1, litra b), i afsnit 4.29-4.31 i bilag I til den anfægtede forordning, dette formål, eftersom de bl.a. bestemmer, at anlægget skal omstilles til udnyttelse af vedvarende og/eller kulstoffattige brændstoffer senest den 31. december 2035. Der er således ikke tale om investeringer i kulstofintensive aktiviteter, som går til spilde.

603 Det fremgår desuden også af de tekniske screeningskriterier, der er nævnt i præmis 526 ovenfor, at den pågældende aktivitet skal erstatte en eksisterende elproduktionsaktivitet med høje emissioner, at den nyinstallerede produktionskapacitet ikke må overstige det udskiftede anlægs kapacitet med mere end 15%, og at udskiftningen skal gøre det muligt at reducere drivhusgasemissionerne med mindst 55%.

604 Republikken Østrigs argumenter kan på denne baggrund ikke godtgøre, at den anfægtede forordning er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn, for så vidt som Kommissionen i det væsentlige fastslog, at fossilgasaktiviteterne var i overensstemmelse med forbuddet mod fastlåsningsvirkninger for kulstofintensive aktiviteter.

605 Af denne grund er det tiende anbringendes sjette led ugrundet.

– Det tiende anbringendes syvende led om tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra g)

606 Ifølge Republikken Østrig er de ovenfor beskrevne tilsidesættelser af klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, »endnu tydeligere med hensyn til [denne forordnings] artikel 19, stk. 1, litra g)«. Kravet i den sidstnævnte bestemmelse om, at der skal tages hensyn til livscyklussen og til resultaterne af eksisterende livscyklusvurderinger, gælder nemlig i medfør af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, første punktum, ligeledes inden for rammerne af denne forordnings artikel 10, stk. 3. Republikken Østrig er således af den opfattelse, at Kommissionen, navnlig henset til hindringen for lavemissionsalternativer og fastlåsningsvirkningerne, ikke tog hensyn til de lange planlægnings-, tilladelses- og driftsperioder for de aktuelt relevante økonomiske aktiviteter og følgelig heller ikke til den samlede livscyklus.

607 Kommissionen har bestridt denne argumentation.

608 Det er i denne henseende tilstrækkeligt at konstatere, at Republikken Østrigs argumentation alene er baseret på en gentagelse af de argumenter, som den har fremført i forbindelse med det foreliggende anbringendes tredje led, og som allerede er blevet forkastet, og på indvendingen om, at Kommissionen ikke tog hensyn til de lange planlægnings-, tilladelses- og driftsperioder for de aktuelt relevante økonomiske aktiviteter og følgelig heller ikke til den samlede livscyklus.

609 Det sidstnævnte argument, der består af et simpelt uunderbygget udsagn, skal af denne grund forkastes.

610 Det tiende anbringendes syvende led er derfor ugrundet.

– Det tiende anbringendes ottende led vedrørende, subsidiært, tilsidesættelsen af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra f), og forsigtighedsprincippet samt en »mangelfuld undersøgelse og begrundelse«

611 Republikken Østrig har gjort gældende, at inddragelsen af fossilgasrelaterede økonomiske aktiviteter og de definitioner og kriterier, der er udarbejdet til dette formål i de tekniske screeningskriterier, ikke er baseret på definitiv videnskabelig dokumentation og strider mod forsigtighedsprincippet, eftersom den anfægtede forordning ikke gør det muligt at fastslå, om de tekniske screeningskriterier er forenelige med klimamålene i Parisaftalen og Unionens klimamål, og den under alle omstændigheder er behæftet med en »mangelfuld undersøgelse og begrundelse«.

612 Kommissionen har bestridt denne argumentation.

613 Det skal påpeges, at klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra f), bestemmer, at de tekniske screeningskriterier skal være baseret på definitiv videnskabelig dokumentation og forsigtighedsprincippet.

614 Som det fremgår af præmis 79-82 ovenfor, indgik sektoren for fossilgas desuden i den indledende undersøgelsesfase, der førte til vedtagelsen af delegeret forordning 2021/2139.

615 Med hensyn til udarbejdelsen af de tekniske screeningskriterier har Kommissionen anført, at der blev anvendt det samme analysegrundlag som for den konsekvensanalyse, der lå til grund for »Fit for 55«-lovpakken, bl.a. med hensyn til fossilgasrelaterede økonomiske aktiviteters rolle i 2030 og 2050, og at de tekniske screeningskriterier for fossilgasrelaterede økonomiske aktiviteter er forenelige med scenarierne i Kommissionens modellering.

616 På denne baggrund skal Republikken Østrigs argument om, at Kommissionen ikke baserede de tekniske screeningskriterier for fossilgasrelaterede økonomiske aktiviteter på definitiv videnskabelig dokumentation, forkastes.

617 Republikken Østrig har tilføjet, at Kommissionen end ikke forsøgte at basere tærskelværdierne på 270 g CO_2e/kWh og 550 kg CO_2e/kW på prognoser eller andre former for videnskabelig dokumentation, der kunne godtgøre, at disse tærskelværdier var forenelige med Unionens klimamål.

618 Med hensyn til tærskelværdierne på 270 g CO_2e/kWh og 550 kg CO_2e/kW skal det blot bemærkes, at Kommissionen anvendte videnskabelige vurderinger, heriblandt det tekniske bilag til TEG's endelige rapport, da den fastsatte referenceværdierne for de tekniske screeningskriterier.

619 Den omstændighed, at Kommissionen i visse tilfælde afveg fra de foreslåede tærskelværdier på grundlag af en videnskabelig vurdering, eller at forskerne ikke er enige om de tærskelværdier, som den valgte, godtgør imidlertid ikke, at der er sket en tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 19, litra f), for så vidt som dette ikke rejser tvivl om, hvorvidt

Kommissionen baserede de tekniske screeningskriterier på definitiv videnskabelig dokumentation, herunder det tekniske bilag til TEG's endelige rapport, som den efterfølgende tog hensyn til inden for rammerne af sin vide skønsmargen.

620 Eftersom Republikken Østrig ikke har underbygget sine argumenter om tilsidesættelsen af forsigtighedsprincippet og om den »mangelfulde undersøgelse og begrundelse«, skal disse argumenter endelig forkastes.

621 Det følger af det ovenfor anførte, at det tiende anbringendes ottende led er ugrundet.

622 Det tiende anbringende skal som følge heraf forkastes.

Det 11. anbringende om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra a) og j), som følge af manglende teknologineutralitet

623 Republikken Østrig har i det væsentlige gjort gældende, at indarbejdelsen af tærskelværdierne på 270 g CO_2e/kWh og 550 kg CO_2e/kW i den anfægtede forordning tilsidesætter kravet om teknologineutralitet i klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra a) og j), og princippet om forbud mod forskelsbehandling, eftersom den anfægtede forordning uretmæssigt indfører en mere fordelagtig ordning for en bestemt teknologi ved at lempe de almindeligt gældende tærskelværdier for fossilgas.

624 Kommissionen har, støttet af Ungarn og Rumænien, bestridt denne argumentation.

625 Det skal indledningsvis bemærkes, at de tekniske screeningskriterier i henhold til klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra a), skal identificere de mest relevante potentielle bidrag til givne miljømål, idet princippet om teknologineutralitet overholdes, under hensyntagen til både den kortsigtede og langsigtede indvirkning af en given økonomisk aktivitet.

626 Princippet om teknologineutralitet indebærer som nævnt i præmis 113 ovenfor, at den pågældende lovgivning skal fastsætte rettigheder og forpligtelser for personer i generiske vendinger for ikke at tilgodese brugen af en teknologi frem for en anden.

627 Ifølge det generelle ligebehandlingsprincip må ensartede situationer ikke behandles forskelligt og forskellige situationer ikke behandles ens, medmindre forskelsbehandlingen er objektivt begrundet (jf. dom af 16.12.2008, Arcelor Atlantique og Lorraine m.fl., C-127/07, EU:C:2008:728, præmis 23 og den deri nævnte retspraksis).

628 Det må dernæst konstateres, at selv om der i den anfægtede forordning for så vidt angår tærskelværdier udtrykt i CO_2e/kWh er fastsat højere værdier for fossilgasrelaterede økonomiske aktiviteter, skyldes dette, at der er taget hensyn til forskellige omstændigheder, som er specifikke for disse aktiviteter, såsom de aktuelle teknologiers og infrastrukturers tilstand og andre forhold såsom kravet om forsyningssikkerhed og anvendelsen af fossilgas som omstillingsenergi.

629 Disse tærskler er i øvrigt ikke de eneste tekniske screeningskriterier, der gælder for fossilgasrelaterede økonomiske aktiviteter.

630 Republikken Østrigs argumenter kan under disse omstændigheder ikke godtgøre, at de tekniske screeningskriterier, der er fastsat for fossilgasrelaterede økonomiske aktiviteter, samlet set er mere fordelagtige end de tekniske screeningskriterier, der er fastsat for andre omstillingsaktiviteter som omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2.

631 Republikken Østrig har derfor ikke godtgjort, at den anfægtede forordning er behæftet med en tilsidesættelse af princippet om teknologineutralitet.

632 Eftersom fossilgasrelaterede økonomiske aktiviteter adskiller sig fra de andre omstillingsaktiviteter, der er omfattet af klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, idet de hverken vedrører den samme energikilde eller de samme infrastrukturer, kan en forskellig behandling af disse aktiviteter i øvrigt ikke godtgøre, at den anfægtede forordning er behæftet med en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.

633 Den omstændighed, at tærskelværdien på 100 g CO_2e/kWh ifølge den anfægtede forordning skal være overholdt, for at fossilgasrelaterede økonomiske aktiviteter kan anses for at bidrage til målet om tilpasning til klimaændringer som omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 11, stk. 1, godtgør endelig ikke en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet eller princippet om teknologineutralitet, eftersom denne artikel ikke forfølger de samme mål som forordningens artikel 10, stk. 2.

634 Klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, vedrører nemlig aktiviteter, der bidrager væsentligt til modvirkning af klimaændringer, hvorimod denne forordnings artikel 11 vedrører aktiviteter, der bidrager væsentligt til tilpasning til klimaændringer.

635 Republikken Østrig har tilføjet, at den anfægtede forordning er baseret på en anden ubegrundet forskelsbehandling i afsnit 4.29-4.31 i bilag II til den anfægtede forordning, hvori der alene henvises til de kriterier, der er fastsat i punkt 1, litra a), i afsnit 4.29-4.31 i bilag I til denne forordning. Det fremgår nemlig, at tærskelværdien på 100 g CO_2e/kWh også for fossilgas skal være overholdt, for at der kan anerkendes et bidrag til målet om tilpasning til klimaændringer som omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 11, stk. 1. Det giver efter Republikken Østrigs opfattelse ingen mening, at der tillades et væsentligt højere drivhusgasemissionsniveau for anerkendelsen af et bidrag til modvirkning af klimaændringer end for anerkendelsen af et bidrag til tilpasning til klimaændringer.

636 Som Kommissionen har påpeget, forklares det i denne henseende i begrundelsen for udkastet til den anfægtede forordning, hvorfor fossilgasrelaterede økonomiske aktiviteter, som kan kvalificeres som omstillingsaktiviteter som omhandlet i de tekniske screeningskriterier, der er fastsat i punkt 1, litra a), i afsnit 4.29-4.31 i bilag I til den anfægtede forordning, ikke tages i betragtning i forbindelse med foranstaltningerne til tilpasning til klimaændringer. Det præciseres nemlig heri, at for disse aktiviteter, »for hvilke nærværende delegerede retsakt fastsætter en tidsbegrænset anerkendelse af bidrag til modvirkning af klimaændringer, er det […] ikke nødvendigt at fastsætte specifikke tekniske screeningskriterier for tilpasning til klimaændringer med henblik på nævnte tidsbegrænsede anerkendelse«.

637 I mangel af en mere specifik argumentation skal Republikken Østrigs argument om, at det ikke giver nogen mening, at der tillades et væsentligt højere drivhusgasemissionsniveau for anerkendelsen af et bidrag til modvirkning af klimaændringer end for anerkendelsen af et bidrag til tilpasning til klimaændringer, derfor forkastes.

638 Det 11. anbringende skal derfor forkastes.

Det 12. anbringende om tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 17 og artikel 19, stk. 1, litra f), samt forsigtighedsprincippet

639 Republikken Østrig har anført, at tærskelværdierne på 270 g CO_2e/kWh og 550 kg CO_2e/kW er uforenelige med DNSH-kriteriet i klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, litra a), eftersom disse tærskelværdier medfører betydelige klimaskadelige drivhusgasemissioner, i hvert fald for så vidt som de er baseret på direkte drivhusgasemissioner fra aktiviteten og derfor ikke tager højde for de meget skadelige metanemissioner.

640 Republikken Østrig har desuden anført, at eftersom Kommissionen for andre energirelaterede aktiviteter anvender tærskelværdien på 270 g CO_2e/kWh som en betingelse for efterlevelsen af DNSH-kriteriet, opfylder tærsklen på 550 kg CO_2e/kW, der tillader drivhusgasemissioner, som overstiger tærsklen på 270 g CO_2e/kWh, ikke DNSH-kriteriet »ifølge de kriterier, som Kommissionen selv har fastsat«.

641 Efter Republikken Østrigs opfattelse baserede Kommissionen i øvrigt ikke de ovennævnte tærskler på videnskabelige undersøgelser eller på forsigtighedsprincippet, hvilket var i strid med klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra f), og forsigtighedsprincippet og behæftede den anfægtede forordning med en »mangelfuld undersøgelse og begrundelse«.

642 Kommissionen har, støttet af Rumænien, bestridt denne argumentation.

643 Det bør påpeges, at en økonomisk aktivitet i henhold til klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, litra a), anses for væsentligt at skade modvirkning af klimaændringer, hvis den fører til betydelige drivhusgasemissioner.

644 Det skal desuden bemærkes, at Republikken Østrig har anført, at Kommissionen ved at støtte sig på direkte drivhusgasemissioner fra aktiviteten udelod metanemissioner i strid med klassificeringsforordningens artikel 17, stk. 1, litra a).

645 Som det fremgår af præmis 575-578 ovenfor, anlagde Kommissionen imidlertid ikke noget åbenbart urigtigt skøn, da den støttede sig på direkte drivhusgasemissioner fra aktiviteten og ikke på drivhusgasemissioner fra andre forudgående eller efterfølgende aktiviteter.

646 Det skal derfor fastslås, at Republikken Østrig hverken har godtgjort eller hævdet, at tærskelværdierne på 270 g CO_2e/kWh og 550 kg CO_2e/kW medfører betydelige klimaskadelige drivhusgasemissioner fra selve aktiviteten.

647 Den omstændighed, at Kommissionen for andre energirelaterede aktiviteter anvendte tærskelværdien på 270 g CO_2e/kWh som en betingelse for efterlevelsen af DNSH-kriteriet, godtgør i øvrigt ikke, at tærsklen på 550 kg CO_2e/kW, der tillader drivhusgasemissioner, som overstiger tærsklen på 270 g CO_2e/kWh, ikke opfylder DNSH-kriteriet.

648 Opfyldelsen af DNSH-kriteriet for fossilgasrelaterede økonomiske aktiviteter kræver nemlig, at både disse tærskler og alle de relevante tekniske screeningskriterier overholdes.

649 Den omstændighed, at de tærskler, der gælder for disse aktiviteter, er højere end for andre aktiviteter, er derfor ikke tilstrækkelig til at godtgøre, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn i denne henseende.

650 Argumentet om, at Kommissionen ikke baserede de ovennævnte tærskler på videnskabelige undersøgelser eller på forsigtighedsprincippet, hvilket var i strid med klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra f), og forsigtighedsprincippet og behæftede den anfægtede forordning med en »mangelfuld undersøgelse og begrundelse«, skal i øvrigt af de samme grunde som dem, der er anført i præmis 614-619 ovenfor, forkastes.

651 Det 12. anbringende skal derfor forkastes.

Det 13. anbringende om tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 11 og artikel 19, stk. 1, litra f), samt forsigtighedsprincippet

652 Republikken Østrig har anført, at den anfægtede forordning er ulovlig, for så vidt som den har kvalificeret fossilgasrelaterede økonomiske aktiviteter som aktiviteter, der bidrager væsentligt til tilpasning til klimaændringer som omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 11.

653 Republikken Østrig har fremhævet, at de tekniske screeningskriterier, der er fastsat for fossilgassektoren i bilag II til den anfægtede forordning, svarer til dem, der er fastsat for atomenergi vedrørende et væsentligt bidrag til tilpasning til klimaændringer, og som ligeledes svarer til dem, der er fastsat for DNSH-kriteriet.

654 Ifølge Republikken Østrig er disse kriterier af de samme grunde som dem, der er anført for atomenergi, utilstrækkelige.

655 Republikken Østrig har i øvrigt påberåbt sig en tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra f), og af forsigtighedsprincippet samt en »mangelfuld undersøgelse og begrundelse«, for så vidt som der ikke er henvist til nogen specifik undersøgelse eller ekspertvurdering vedrørende de pågældende økonomiske sektorer.

656 Kommissionen har, støttet af Rumænien, bestridt denne argumentation.

657 Det bør i denne forbindelse påpeges, at betingelserne for, at en økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til tilpasning til klimaændringer, er fastlagt i klassificeringsforordningens artikel 11.

658 Det fremgår således bl.a. af klassificeringsforordningens artikel 11, stk. 1, litra a), at denne aktivitet skal omfatte tilpasningsløsninger, der enten væsentligt mindsker risikoen for den negative indvirkning af det nuværende klima og forventede fremtidige klima på den pågældende økonomiske aktivitet eller væsentligt mindsker nævnte negative indvirkning, uden at risikoen for en negativ indvirkning på mennesker, naturen eller aktiver øges.

659 Republikken Østrig har blot anført, at – som det er tilfældet for atomenergi – den øgede forekomst af ekstrem tørke som følge af klimaændringer ligeledes skaber vanskeligheder for energiproduktion fra fossilgas, f.eks. med hensyn til driften og anvendelsen af kølevand fra kollektoren.

660 Som det er fastslået i præmis 401 ovenfor med hensyn til det lignende argument vedrørende atomenergi, skal det imidlertid bemærkes, at denne indvending er for spekulativ til, at det kan konkluderes, at der foreligger et åbenbart urigtigt skøn.

661 Republikken Østrig har i øvrigt ikke fremlagt konkrete beviser for Retten med henblik på at godtgøre, at den anfægtede forordning er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn vedrørende disse aspekter.

662 Henvisningen til platformens generelle udsagn er nemlig ikke tilstrækkelig til at bevirke, at Kommissionens vurdering bliver usandsynlig.

663 Eftersom Republikken Østrig ikke har underbygget sine argumenter om tilsidesættelsen af forsigtighedsprincippet og om den »mangelfulde undersøgelse og begrundelse«, skal disse argumenter endelig forkastes.

664 Af disse grunde skal det 13. anbringende forkastes.

Det 14. anbringende om tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra i), på grund af strandede aktiver

665 Republikken Østrig har gjort gældende, at den anfægtede forordning tilsidesætter klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra i), fordi optagelsen af fossilgas i klassificeringssystemet i hvert fald indebærer en betydelig risiko for, at der opstår strandede aktiver.

666 Ifølge Republikken Østrig varslede de prognoser, som Kommissionen udarbejdede i 2020 vedrørende »Fit for 55«-lovpakkens indvirkning, allerede en betydelig nedgang i anvendelsen af fossilgas som energibærer, og siden da er det især de stigende gaspriser og ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner, der har øget det økonomiske pres på fossilgas som energibærer. Ruslands invasion af Ukraine i februar 2022 forstærkede desuden dette pres betydeligt, hvilket har udgjort en alvorlig trussel mod gasleverancerne til Unionen.

667 I denne sammenhæng kan det efter Republikken Østrigs opfattelse frygtes, at optagelsen af fossilgas i klassificeringssystemet vil skabe et uheldigt incitament, der i sidste ende kan resultere i strandede aktiver, eftersom gas kun vil være tilgængelig som brændstof til en alt for høj pris eller slet ikke være tilgængelig.

668 Kommissionen har, støttet af Rumænien og Republikken Polen, bestridt denne argumentation.

669 Det er i denne forbindelse tilstrækkeligt at konstatere, at disse udsagn fra Republikken Østrig hverken er underbyggede eller godtgjorte og derfor skal forkastes som ugrundede.

670 Henvisningen til platformens generelle udsagn er nemlig ikke tilstrækkelig til at bevirke, at Kommissionens vurdering bliver usandsynlig.

671 Det 14. anbringende skal derfor forkastes.

Det 15. anbringende om tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra k)

672 Republikken Østrig har anført, at de bestemmelser i den anfægtede forordning, der gælder for fossilgasaktiviteter, tilsidesætter klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra k), hvoraf det fremgår, at de tekniske screeningskriterier skal være lette at anvende og fastsat således, at de letter overholdelsesverificeringen, eftersom de tekniske screeningskriterier, der er fastsat for disse aktiviteter, i vidt omfang indeholder uklare juridiske begreber og betingelser, der først vil blive opfyldt i fremtiden.

673 Republikken Østrig har præciseret, at ulovligheden med hensyn til fossilgas navnlig vedrører overholdelsen af den årlige tærskelværdi på 550 kg CO_2e/kW over 20 år og af kravet om anvendelse af vedvarende eller kulstoffattige gasser fra den 31. december 2035. Den har ligeledes henvist til bestemmelsen om, at en uafhængig ekspert for at kontrollere, om disse betingelser er opfyldt, skal udarbejde årlige rapporter, hvori det vurderes, om aktiviteten befinder sig i et »troværdigt forløb« hen imod opfyldelsen af disse kriterier. Republikken Østrig har heraf udledt, at det ikke er hensigten at kontrollere overholdelsen af tærsklen på 550 kg CO_2e/kW efter 20 år eller omdannelsen af gasforsyningen inden udgangen af 2035, og at det derfor ikke har nogen konsekvenser for klassificeringen som miljømæssigt bæredygtig, hvis disse forpligtelser ikke opfyldes.

674 Republikken Østrig har ligeledes fremhævet, at kontrollen med og overholdelsen af forpligtelsen til at erstatte fossilgas med vedvarende eller kulstoffattige gasser senest i 2035 ikke er garanteret, og navnlig at muligheden for at skifte til brint senest i 2035 ikke synes at være garanteret.

675 Kommissionen har, støttet af Rumænien, bestridt denne argumentation.

676 Det skal for det første som nævnt i præmis 483-485 ovenfor påpeges, at argumentet om, at de tekniske screeningskriterier i vidt omfang indeholder uklare juridiske begreber og betingelser, der først vil blive opfyldt i fremtiden, ikke kan godtgøre, at disse kriterier ikke er lette at anvende eller ikke er fastsat således, at de letter overholdelsesverificeringen.

677 For det andet bemærkes, at der i punkt 1, andet til fjerde afsnit, i afsnit 4.29 i bilag I til den anfægtede forordning er anført følgende:

»Efterlevelse af kriterierne i punkt 1, litra b), kontrolleres af en uafhængig tredjepart. Den uafhængige tredjepartsverifikator råder over de nødvendige ressourcer og ekspertise til at foretage en sådan kontrol. Den uafhængige tredjepartsverifikator må ikke have en interessekonflikt med ejeren eller bidragyderen og er ikke involveret i udviklingen eller udøvelsen af aktiviteten. Den uafhængige tredjepartsverifikator foretager med behørig omhu kontrollen af opfyldelsen af de tekniske screeningskriterier. Navnlig offentliggør og fremsender den uafhængige tredjepart hvert år en rapport til Kommissionen, som

a) certificerer niveauet af direkte drivhusgasemissioner som omhandlet i punkt 1, litra b), nr. i)

b) hvis det er relevant, vurderer, om de årlige direkte drivhusgasemissioner fra aktiviteten befinder sig i et troværdigt forløb hen imod opfyldelse af den gennemsnitlige tærskel over 20 år som omhandlet i punkt 1, litra b), nr. i)

c) vurderer, om aktiviteten befinder sig i et troværdigt forløb hen imod opfyldelse af punkt 1, litra b), nr. v).

Når den uafhængige tredjepartsverifikator foretager den vurdering, der er omhandlet i punkt 1, litra b), tager denne særligt hensyn til de planlagte årlige direkte drivhusgasemissioner for hvert år i forløbet, de reelle årlige direkte drivhusgasemissioner, de planlagte og reelle driftstimer samt den planlagte og reelle anvendelse af vedvarende eller kulstoffattige gasser.

Med udgangspunkt i de rapporter, som Kommissionen har modtaget, kan den afgive en udtalelse til de relevante operatører […]«

678 Modsat hvad Republikken Østrig har gjort gældende, kan det imidlertid ikke udledes af disse bestemmelser, at det ikke er hensigten at kontrollere overholdelsen af tærsklen på 550 kg CO_2 e/kW efter 20 år eller omdannelsen af gasforsyningen inden udgangen af 2035.

679 Det samme gælder for indvendingen om, at der hersker alvorlig tvivl om kontrollen med og overholdelsen af forpligtelsen til at erstatte fossilgas med vedvarende eller kulstoffattige gasser senest i 2035, eftersom den reelle mulighed for at opfylde denne forpligtelse ikke synes at være garanteret.

680 Som det fremgår af præciseringen om, at efterlevelsen af navnlig de kriterier, der er omhandlet i punkt 1, litra b), i afsnit 4.29 i bilag I til den anfægtede forordning, kontrolleres af en uafhængig tredjepart, er der nemlig indført en kontrolmekanisme for alle disse kriterier.

681 Disse argumenter fra Republikken Østrig kan derfor ikke godtgøre, at den anfægtede forordning er behæftet med en tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra k).

682 Af denne grund skal det 15. anbringende forkastes.

Det 16. anbringende om tilsidesættelse af klassificeringsforordningens formål og effektive virkning på grund af risikoen for fragmentering af markedet

683 Republikken Østrig har i det væsentlige gjort gældende, at kvalificeringen af energiproduktion fra fossilgas som bæredygtig risikerer at medføre en fragmentering af markedet i strid med klassificeringsforordningens formål og forpligtelsen til at bevare dens effektive virkning.

684 Ifølge Republikken Østrig er den tilsvarende sondring mellem »god« og »mindre god« miljømæssig bæredygtighed ikke forenelig med ånden i og formålet med klassificeringsforordningen, der sigter mod at skabe gennemsigtighed ved at fastsætte ensartede kriterier for miljømæssigt bæredygtige aktiviteter på EU-plan.

685 Kommissionen har, støttet af Rumænien, bestridt denne argumentation.

686 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at den sondring, som Republikken Østrig har anfægtet, som det fremgår af præmis 493-495 ovenfor, skyldes anvendelsen af klassificeringsforordningen, hvori der er indført forskellige kategorier af aktiviteter alt efter deres bæredygtighed, navnlig i denne forordnings artikel 10, stk. 1 og 2.

687 Af disse grunde skal det 16. anbringende forkastes.

688 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal Kommissionen frifindes i det hele.

Republikken Østrigs anmodning om tilpasning

689 I henhold til procesreglementets artikel 86, stk. 1, kan sagsøgeren tilpasse stævningen for at tage hensyn til et nyt forhold, som består i, at en retsakt, der påstås annulleret, bliver erstattet af eller ændret ved en anden retsakt med samme genstand.

690 Den 20. februar 2024 indgav Republikken Østrig en anmodning om tilpasning for at udvide sine påstande til også at omfatte Kommissionens delegerede forordning (EU) 2023/2485 af 27. juni 2023 om ændring af delegeret forordning (EU) 2021/2139 om fastsættelse af yderligere tekniske screeningskriterier til bestemmelse af de betingelser, hvorunder visse økonomiske aktiviteter kvalificeres som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer eller tilpasning til klimaændringer, og til fastlæggelse af, hvorvidt sådanne aktiviteter er til væsentlig skade for nogle af de andre miljømål (EUT L, 2023/2485).

691 Kommissionen, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Den Franske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Ungarn, Republikken Polen, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Republikken Finland fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til denne anmodning om tilpasning.

692 Som Kommissionen har gjort gældende, fastsætter procesreglementets artikel 86, stk. 2, i denne forbindelse, at tilpasningen af stævningen skal foretages inden for den i artikel 263, stk. 6, TEUF fastsatte frist, hvor der kan nedlægges påstand om annullation af den retsakt, som begrunder en tilpasning af stævningen.

693 Delegeret forordning 2023/2485 blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 21. november 2023. Ifølge procesreglementets artikel 59 regnes fristen for indgivelse af en anmodning om tilpasning fra udløbet af fjortendedagen efter offentliggørelsesdatoen, dvs. fra den 5. december 2023. Den dato, der svarer til en frist på to måneder efter denne dato, er den 5. februar 2024. Henset til den afstandsfrist, der er fastsat i procesreglementets artikel 60, udløb fristen for indgivelse af anmodningen om tilpasning således den 15. februar 2024.

694 Den anmodning om tilpasning, der blev indgivet den 20. februar 2024, kan under disse omstændigheder ikke antages til realitetsbehandling, da den blev indgivet for sent.

Sagsomkostninger

695 Ifølge procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Republikken Østrig har tabt sagen, bør det pålægges denne at bære sine egne omkostninger og at betale de af Kommissionen afholdte omkostninger i overensstemmelse med dennes påstand herom.

696 Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Den Franske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Ungarn, Republikken Polen, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Republikken Finland bør i henhold til procesreglementets artikel 138, stk. 1, bære deres egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Store Afdeling):

1) **Europa-Kommissionen frifindes.**

2) **Republikken Østrig bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.**

3) **Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Den Franske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Ungarn, Republikken Polen, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Republikken Finland bærer hver deres egne omkostninger.**

van der Woude	Papasavvas	Marcoulli
Costeira	Porchia	Kancheva
Öberg	De Baere	Pynnä
Laitenberger	Steinfatt	Petrlík
Zilgalvis	Tichy-Fisslberger	Spangsberg Grønfeldt

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 10. september 2025.

Underskrifter

Indhold

Sagens baggrund 3

Parternes påstande 4

Retlige bemærkninger 4

Indledende betragtninger om den retslige prøvelses omfang 5

Det første og det niende anbringende om tilsidesættelse af proceduremæssige bestemmelser i klassificeringsforordningen og af den europæiske klimalovs artikel 6, stk. 4 6

Det andet til det ottende anbringende om økonomiske aktiviteter i atomenergisektoren 13

Det ottende anbringende om tilsidesættelse af artikel 290 TEUF 14

Det andet anbringende om tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, og artikel 19, stk. 1, litra f) og g), samt forsigtighedsprincippet 18

– Det andet anbringendes første led om, at klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, ikke finder anvendelse på atomenergirelaterede økonomiske aktiviteter 18

– Det andet anbringendes andet led vedrørende, subsidiært, den manglende opfyldelse af betingelserne i klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2 24

– Det andet anbringendes tredje led vedrørende, subsidiært, tilsidesættelsen af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra f), og forsigtighedsprincippet 31

Det tredje og det fjerde anbringende om tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 17 og artikel 19, stk. 1, litra f) og g), samt forsigtighedsprincippet 33

– Det tredje anbringendes første led, det fjerde anbringendes første led og det femte klagepunkt i forbindelse med det tredje anbringendes tredje led om underkendelse af beskyttelsesniveauet 36

– Det tredje anbringendes andet led om tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra f) 37

– De øvrige klagepunkter i forbindelse med det tredje anbringendes tredje led og det fjerde anbringendes andet led om manglende hensyntagen til risikoen for alvorlige reaktorulykker 39

– Det tredje anbringendes fjerde led og det fjerde anbringendes tredje led om manglende hensyntagen til de risici, der er forbundet med højradioaktivt affald 47

– Det fjerde anbringendes fjerde led om manglende hensyntagen til de risici, der er forbundet med normal drift af atomkraftværker 53

– Det tredje anbringendes femte led og det fjerde anbringendes femte led om skade på målet om tilpasning til klimaændringer 64 54

– Det tredje anbringendes sjette led om tilsidesættelse af kravet om en livscyklusvurdering . . . 58

– Det fjerde anbringendes sjette led om den selvmodsigende og utilstrækkelige karakter af bestemmelserne i bilag II til den anfægtede forordning vedrørende forebyggelse af væsentlige skader som følge af alvorlige reaktorulykker og slutdeponering af højradioaktivt affald . . . 60

– Det fjerde anbringendes syvende led vedrørende, subsidiært, en »mangelfuld undersøgelse og begrundelse« . . . 62

Det femte anbringende om tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 11 og artikel 19, stk. 1, litra f), samt forsigtighedsprincippet . . . 62

Det sjette anbringende om tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra k) . . . 65

Det syvende anbringende om tilsidesættelse af klassificeringsforordningens formål og effektive virkning på grund af risikoen for fragmentering af markedet . . . 66

Det 10. til det 16. anbringende om økonomiske aktiviteter i sektoren for fossilgas . . . 67

Det tiende anbringende om tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, og artikel 19, stk. 1, litra f) og g), samt forsigtighedsprincippet . . . 68

– Det tiende anbringendes første led om forekomsten af lavemissionsalternativer . . . 69

– Det tiende anbringendes andet led om manglende bidrag til omstillingen til en kulstofneutral økonomi i overensstemmelse med 1,5°C-målet . . . 71

– Det tiende anbringendes tredje led om tilsidesættelse af kravet om en livscyklusvurdering . . . 78

– Det tiende anbringendes fjerde led om den omstændighed, at tærskelværdierne på 270 g CO_2e/kWh og 550 kg CO_2e/kW i det væsentlige tilsidesætter forpligtelsen til at svare til de bedste resultater i sektoren eller industrien . . . 79

– Det tiende anbringendes femte led om en hindring for lavemissionsalternativer . . . 81

– Det tiende anbringendes sjette led om tilsidesættelse af forbuddet mod fastlåsningsvirkninger . . . 81

– Det tiende anbringendes syvende led om tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra g) . . . 82

– Det tiende anbringendes ottende led vedrørende, subsidiært, tilsidesættelsen af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra f), og forsigtighedsprincippet samt en »mangelfuld undersøgelse og begrundelse« . . . 83

Det 11. anbringende om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra a) og j), som følge af manglende teknologineutralitet . . . 84

Det 12. anbringende om tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 17 og artikel 19, stk. 1, litra f), samt forsigtighedsprincippet 86

Det 13. anbringende om tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 11 og artikel 19, stk. 1, litra f), samt forsigtighedsprincippet 87

Det 14. anbringende om tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra i), på grund af strandede aktiver 88

Det 15. anbringende om tilsidesættelse af klassificeringsforordningens artikel 19, stk. 1, litra k) 89

Det 16. anbringende om tilsidesættelse af klassificeringsforordningens formål og effektive virkning på grund af risikoen for fragmentering af markedet 90

Republikken Østrigs anmodning om tilpasning 91

Sagsomkostninger 91